76 JAARGANG No. 100139 ZATERDAG 13 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao — Kantoor: Conscientiesteeg: 28 - 29 — Telefoon: Redactie: 23858 — Advertentie: 23550 — Abonnementen en Bezorging: 24399

ONZE WERELD DEZE WEEK

WANNEER ook nog maar ooit de conferentie van Génève een schijn van sukses zou opleveren, dan moet zij toch worden beschouwd als te zijn totaal mislukt. In de vergaderzaal en tijdens meer persoonlijke ontmoetingen zijn de tegenstellingen tussen Oost en West weer zo duidelijk aan de dag getreden, dat het van onverantwoord optimisme blijk zou geven om van de nog steeds lopende besprekingen enig reëel resultaat te verwachten voor de naaste of verre toekomst. Zodra in Westerse ogen de besprekingen een goede keer hebben genomen, komt er weer een of andere minder prettige verrassing uit de Russische buidel met geheime papieren en dan kan het eindeloos geredekavel opnieuw beginnen. Men kan toegeven, dat de Sovjet-delegatie het vaak bij het rechte eind heeft en men mag zeggen, dat zij niet naar Génève is gekomen om zich volledig in een hoek te laten duwen — alles goed en wel, maar aan de andere kant mag van hen worden verwacht, dat zij redelijk blijven en niet zonder meer elke eis van de tegenpartij als een waardeloos stuk papier bestempelen.

De geachte heer Nikita Chroesjtjef probeert overal waar hij komt en spreekt het verloop der Geneefse conferentie prachtig uit te spelen en uiteraard in het voordeel van de Sovjet-Unie te draaien. Herhaalde malen heeft hij verkondigd, dat het Westen niet in ernst wil helpen om het Duitse vraagstuk op te lossen en dus de wereldvrede in gevaar brengt. Het gaat er vaak in als zoete koek, wat die mijnheer Chroesjtsjef den volke mededeelt; derhalve zijn de Westerse diplomaten van oordeel, dat het laatste Génève-avontuur alleen door de Russen werd begonnen om er politieke munt uit te slaan. Men begint steeds meer te geloven, dat zij al lang een eigen plan hebben met Duitsland en dat ook ten uitvoer zullen brengen — althans wanneer de conferentie der ministers van buitenlandse zaken mislukt en daar begint het nu toch wel op te gelijken.

* * *

De Westduitse minister van buitenlandse zaken, Von Brentano, vloog de afgelopen week halsoverkop naar Bonn. Hij deed dat niet om de laatste zaken van de Geneefse conferentie te bespreken, maar wel omdat er binnenlandse politieke moeilijkheden van ernstige aard waren ontstaan door de twist tussen bondskanselier Adenauer en diens partijgenoot, professor Ludwig Erhard, minister van economische zaken. Dr Adenauer had geheel onverwacht besloten zich niet kandidaat te stellen voor het presidentschap, maar wel aan te blijven in zijn huidige funktie. Van tevoren schijnt binnenskamers te zijn beklonken, dat Erhard hem als bondskanselier zou opvolgen en Adenauer heeft daarvan nimmer een geheim gemaakt. Wie de tegenwoordige bondskanselier kent, houdt zich ervan overtuigd, dat deze uitsluitend in het belang van zijn land handelt en mocht hij eens tot stappen bsluiten, die de buitenwacht op zijn minst merkwaardig voorkomen, dan zal hij daarvoor een goede reden hebben, welke zonder de minste twijfel strookt met het landsbelang.

* * *

Ook in Spanje is het weer roerig. In vele steden is verzet gerezen tegen de huidige regering, naar men zegt in verband met de slechter wordende economische toestand van het gehele land. De achtergrond zal echter wel weer op een zuiver politiek vlak liggen en Franco zal heel wat moeite hebben om te voorkomen, dat het in de komende dagen al te Spaans toegaat. Hij kan in ieder geval nog steeds rekenen op onvoorwaardelijke steun van alle strijdkrachten en dat houdt zijn positie vrijwel onwankelbaar. Velen van zijn onderdanen schijnen ongeduldig te worden, omdat de diktator nog geen beslissing heft bekend gemaakt over zijn opvolging en wat dat betreft zijn het vooral de royalisten, die aandringen op spoedige publikaties.

* * *

Op Cuba zijn wijzigingen in de regering aangebracht; de moeilijkheden aldaar schijnen tot grondslag te hebben de zuivering van de pro-Castro-lementen en verder de vergaande besluiten ten aanzien van de landhervorming. Ten aanzien van dit laatste punt zijn reeds protesten uit de Verenigde Staten ontvangen; men schijnt daar de vermoedelijk gewettigde vrees te hebben, dat Amerikaanse eigendommen zonder voldoende vergoeding worden overgenomen. Dit kan nog wel eens tot ernstige moeilijkheden aanleiding geven.

* * *

Moeilijkheden zijn er ook tussen Venezuela en de Dominikaanse republiek; in Caracas kreeg de Dominikaanse diplomatieke vertegenwoordiger drie uur de tijd om zijn koffers te maken, daar zijn aanwezigheid niet meer gewenst werd. Een verlengstuk hiervan vormde het besluit van de Venezolaanse regering om de betrekkingen met de Dominikaanse republiek voor onbepaalde tijd op te schorten. Deze opschorting zal van korte duur zijn waarschijnlijk, want waarnemers in Caracas hebben de indruk, dat het meer een persoonlijke affaire betreft dan een vorm van wrijving tussen de beide regeringen.

De Conferentie te GENEVE

CRISIS voorlopig van de baan, maar kan ieder ogenblik weer uitbreken

Génève. — Op de zitting van de conferentie in Génève heeft Selwyn Lloyd er aan herinnerd, dat Chroesjtsjef op 20 maart nog [illegible] dat de westelijken wettige rechten voor hun aanwezigheid in Berlijn hebben. Hij vertelde, dat de ministers in hun besloten vergaderingen drie Westberlijnse kwesties besproken hadden: de Westelijke troepen in de stad, bepaalde „aktiviteit" in Berlijn en regelingen voor het waarborgen van de vrije toegang.

Beide zijden waren het erover eens, dat enkele duizenden soldaten in een onverdedigde stad op een afstand van ruim honderdvijftig kilometer van hun naaste steunpunt en temidden van honderdduizenden Russische en Oostduitse militairen geen enkele militaire bedreiging inhouden. Om de Russen tegemoet te komen boden wij aan het getal van onze troepen in Berlijn niet te vergroten en zeiden in bepaalde omstandigheden bereid te zijn een besnoeiïng te overwegen. Wat de bepaalde „aktiviteit" betreft, waaronder ondermijning en propaganda vallen, had het Westen aangeboden „daarmede op te houden, waardoor mogelijk de openbare orde of rechten van anderen verstoord zouden kunnen worden". Maar deze en dergelijke regelingen zouden ook voor Oost-Berlijn moeten gelden, aldus Lloyd. De Russische vrees voor kernwapens of raketten in West-Berlijn achtte hij te dwaas om over te praten.

Gromyko, zo deelde een Amerikaanse woordvoerder mede, sprak een half uur over de gewraakte Russische voorstellen, die volkomen onveranderd bleken, al legde hij er de nadruk op, dat men termen als bedreiging, diktaat of ultimatum niet meer moet gebruiken.

Diplomatieke waarnemers in Génève beschouwen de jongste krisis in Génève door de verzekeringen van Gromyko, dat de Russische voorstellen niet als ultimatum opgevat moeten worden, als voorlopig van de baan.

Maar gezien het feit, dat het Russische voorstel nog niet is ingetrokken en de Russen dus over een jaar een afzonderlijke vrede met Oost-Duitsland willen sluiten als men niet tot een andere oplossing komt, kan de krisis elke dag weer uitbreken. Temeer, daar Gromyko er vrijdag nog weer eens op gehamerd heeft, dat Rusland niet kan instemmen met een voortdurende aanwezigheid van Westelijke troepen in West-Berlijn op bezettingsbasis.

Gromyko zal dit weekeinde niet naar Moskou vliegen, maar in Zwitserland blijven.

Génève. — De korrespondent van het Franse persbureau AFP schrijft over de situatie in Génève onder meer, dat in Westerse kringen de „topic of the day", het beëindigen van de ministersconferentie is, terwijl van Russische zijde voortdurend over de voortzetting van de conferentie wordt gesproken.

Het is in ieder geval zeker, dat de conferentie niet lang meer kan worden voortgezet, althans niet op het niveau van het ogenblik, aangezien alle drie de Westelijke ministers van buitenlandse zaken op korte termijn andere belangrijke verplichtingen hebben. Men verwacht, dat de Russische minister, die tot nu toe geweigerd heeft, zijn dinsdag gedane voorstel in te trekken, als hij ervan overtuigd is, dat de besprekingen van Berlijn in een impasse is vastgelopen, zal voorstellen andere problemen bij de kop te nemen. Het is echter zeer de vraag, aldus de Franse journalist, of het Westen hierop zal gaan.

Mogelijk zullen de ministers als er voordien geen overeenstemming wordt bereikt besluiten op een latere datum een nieuwe conferentie te beleggen.

Van 12 tot en met 21 juni wordt te Parijs de 23ste luchtvaart-tentoonstelling gehouden. Naast de enorme globe master staat reeds het kleinste toestel de T-37 te wachten op de vele bezoekers.

Liever schorsing dan afbreking der besprekingen

Geneve. — De Westerse ministers van buitenlandse zaken zouden voorstanders zijn van een opschorting van de Geneefse conferentie met ingang van de volgende week, tenzij hun Russische collega, Gromyko zijn jongste voorstel over Berlijn en het Duitse vraagstuk intrekt, zo wordt uit betrouwbare Westerse bron vernomen.

De vooruitzichten van de conferentie, zo verluidt van dezelfde zijde, leken erg somber na het gesprek van de Westerse ministers van buitenlandse zaken na hun noenmaal met burgemeester Brandt. De indruk overheerst, dat Gromyko na de voltallige vergadering van vandaag zijn houding in wezen niet heeft veranderd. De besloten bijeenkomst van maandag is belegd om uit te vinden, of de mogelijkheid op een Russische koersverandering bestaat. In het andere geval zou het nutteloos zijn de onderhandeling voort te zetten.

Om verandering in de atmosfeer te brengen zal het nodig zijn terug te keren naar het punt, waar men maandagmiddag was, voordat Gromyko zijn „pakketplan" indiende met de vastgestelde limiet van een jaar voor de handhaving van het bezettingsstatuut van Berlijn.

De verklaring van Gromyko, waarbij elk dreigement of ultimatum werd geloochend, heeft voorshands een breuk afgewend, maar zij wordt niet toereikend geacht om de onderhandeling voor onbepaalde tijd voort te zetten. De Verenigde Staten, zo wordt van dezelfde zijde vernomen, geven de voorkeur aan een opschorting boven een afbreken. Volgens Westerse kringen zou het in dat geval wenselijk zijn om de conferentie officieel te laten voortlopen, aangezien het gemakkelijker is de werkzaamheden van een conferentie te hervatten dan een nieuwe te beleggen. In geval van een opschorting zou het mogelijk zijn zaakgelastigden op het niveau van deskundigen te belasten met de voortzetting der beraadslagingen. Op het ogenblik kan echter niet gezegd worden, of Gromyko, indien het Westen een voorstel in deze zin formuleren, ermee zal instemmen.

Minister Herter zou van mening zijn, dat er geen enkel belang mee gediend is de werkzaamheden van de conferentie voor onbepaalde tijd voort te zetten, indien er geen werkelijke kans op welslagen is.

In zijn verklaring van vanmorgen scheen Gromyko het einde van de conferentie in zicht te hebben, aangezien hij reeds over een topconferentie is beginnen te praten.

Uit het feit dat personeelsleden van het V.N.-secretariaat te Geneve is meegedeeld dat zij volgende week vrijdag hun gewone werkzaamheden kunnen hervatten, meent men met vrij grote zekerheid te kunnen opmaken dat de Geneefse ministersconferentie haar laatste week ingaat.

Londense „Times" blijft bij zijn gewraakte bewering

Geen Overheidsorgaan

Londen. — Als wij het omstreden artikel over Selwyn Lloyd weer zouden publiceren, zouden wij dit doen zonder er ook maar een woord in te wijzigen of uit te laten, zo zegt de „Times" in een hoofdartikel.

Het blad, dat acht dagen gezwegen heeft over het geruchtmakende artikel, waarin de overplaatsing van de Britse minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, werd voorspeld en het felle commentaar hierop, verbaast zich vooral over het slechte lezen van verschillende commentatoren.

Men kan toch wel mogen verwachten dat de critici die het bewuste artikel niet nauwkeurig hebben bestudeerd, tenminste de koppen goed gelezen zouden hebben. Hoe men „mogelijke overplaatsing zal nog wel verscheidene maanden op zich laten wachten" kan interpreteren als een aanwijzing voor de stelling dat Selwyn Lloyd in Geneve niet langer meer bruikbaar is kunnen slechts de journalisten en diplomaten, die in de onwezenlijke sfeer van Geneve leven, uitleggen, aldus de „Times".

Het blad zegt dan met nadruk dat het geen overheidsorgaan is. De „Times" is een onofficieel, partijloos blad, dat zich richt tot mannen en vrouwen met gezond verstand, ongeacht hun overtuiging.

Sovjet-Ultimatum in Geneve. „Zeg maar dag met je handje" schijnt Gromyko te willen zeggen tegen de ministerconferentie van Geneve, na het afleggen van het Russische ultimatum.

Argentijnse regering neemt directe leiding der Staatsproblemen op zich

Buenos Aires. — De regering van Argentinië heeft de direktie leiding van de Argentijnse staatsspoorwegmaatschappijen overgenomen en het ontslag aanvaard van de raden van bestuur die deze maatschappijen tot dusver als autonome eenheden leidden.

Deze maatregel volgt nadat in een rapport van het ministerie van vervoer het tekort van de spoorwegmaatschappijen voor dit jaar wordt geraamd op 14 miljard peso.

Diplomatieke betrekkingen verbroken tussen Venezuela en Santo Domingo

Caracas — De regering van Venezuela heeft besloten — zoals reeds gemeld — de diplomatieke betrekkingen met de Dominicaanse Republiek te verbreken, zo heeft de Venezolaanse minister van buitenlandse zaken, Arcaya, vrijdag in Caracas bekendgemaakt.

De reden voor deze stap is de Dominicaanse houding ten aanzien van Venezuela en belediging van de Venezolaanse regering, zo zei hij.

De betrekkingen tussen de twee landen hadden deze week een nieuw dieptepunt bereikt toen de militaire attache van de Venezolaanse ambassade in Ciudad Trujillo werd uitgewezen omdat hij zich zou hebben schuldig gemaakt aan ondermijnende activiteit.

GEZIEN door een Antilliaan

Twee dingen vallen in Nederland direct op: de verkwikkende behulpzaamheid van alle instanties en personen en het onstellend gemis aan kennis van hetgeen zich werkelijk in de Antillen afspeelt.

Eenieder staat t.a.t klaar en bepaalde gewenste gegevens te verstrekken, om hulp aan te bieden, om te bewijzen dat men het WEL meent met de Antillen. Daarentegen blijkt telkens dat men in het algemeen zijn kennis over de Antillen put uit hetgeen sporadisch in de Nederlandse pers daarover verschijnt. De gebeurtenissen bij ons nemen in deze pers een uiterst bescheiden plaats in en de meest objectieve berichtgeving is zonder enige twijfel van het A.N.P. afkomstig.

De jongste verkiezingen voor de verschillende eilandsraden b.v. zijn nagenoeg ongemerkt voorbijgegaan, mede door het feit dat deze nagenoeg samenvielen met het eerste optreden van de nieuwe regering, waarin voor het eerst sinds de oorlog geen socialisten zitting hebben. Dat men daarna nagenoeg alle ruimte gaf aan de soms op hoog peil staande debatten is zonder meer duidelijk.

Des te meer te betreuren is het daarom dat als er iets in de pers in Nederland verschijnt, het meestal de een of andere onaangename gebeurtenis betreft in de Antillen. Het schijnt n.l. dat op onze heerlijke eilanden nog steeds een of meer europese nederlanders hun brood verdienen, die er een biezonder genoegen in scheppen alles wat in feite verkeerd is, of in hun ogen verkeerd lijkt, aan te dikken, om toch maar te bewijzen dat de autonomie in de Antillen nog steeds een griezelig ding is. Jammer is het dat zulke zure schrijvers zich achter een onhoudbare anonimiteit verschuilen en liefst in een obscuur blaadje.

Dat hierdoor vaak een scheef beeld over de Antillen wordt getekend is duidelijk. Evenens is het dan te begrijpen dat men in Nederland zo al te vaak een verkeerde indruk krijgt door opzettelijk verkeerde voorlichting

HOE HET OOK ZIJ: de belangstelling voor de Antillen is er. Het is nu de taak van de Antillen en van de Antillianen zelf, deze belangstelling op de juiste wijze te beantwoorden. Doen we dit niet, dan blijft het gebeuren (het A.N.P. uitgezonderd) door aan de Antillen vreemde elementen, waarvoor bij ons en in Nederland, onder fatsoenlijke mensen, weinig waardering bestaat.

Jaarvergadering Oliemaatschappij „FINAREP"

FRANKRIJK behoort binnenkort tot één der tien grootste producenten

Parijs. — De president-commissaris van de Franse oliemaatschappij „Finarep" heeft in de jaarvergadering der maatschappij opgemerkt, dat de olieproduktie van de Franse Unie over een paar jaar op de wereldmarkten zal moeten worden verkocht.

Tegen die tijd zal Frankrijk tot de tien grootste producenten van ruwe olie behoren. Hoewel de produktie dan voor het grootste deel in de Franse binnenlandse behoeften zal kunnen voorzien, is een gesloten economie noch wenselijk, noch mogelijk. Frankrijk moet daarom een deel van zijn olie in het buitenland, en speciaal in Europa verkopen. Hiervoor zal echter een hoge produktiecapaciteit nodig zijn, hetgeen grote reserves betekent. Daarom zal de huidige olieprospectie-politiek moeten worden gewijzigd. Het zal in de toekomst van minder belang zijn olie te vinden, dan wel olie te vinden op een gunstige plaats, waar zij onder concurrerende omstandigheden kan worden geproduceerd.

De spreker deelde mede te verwachten, dat spoedig een aanvang zal worden gemaakt met het aanleggen van een pijpleiding van Amenas, in het gebied van Adjele, naar de Golf van Gabes, en van een leiding Hassi Rmel, het voorkomen van aardgas, naar Oran en Algiers.

Finarep" maakte in 1958 een netto winst van 305.687.974 frank en keert een dividend uit van vijf procent.

Amerikaanse wapensmokkel via ARUBA

Oranjestad. — In de persberichten van de Associated Press was op 11 juni het volgende bericht:

„Miami. — Een verscheping wapenen tot een waarde van $ 15.000,—, bestemd voor Aruba op de Nederlandse Antillen, werd gisteren door de politie en federale agenten in beslag genomen.

De geweren en de ammunitie waren verborgen in ijskasten, fornuizen, diepvriezers en airconditioners. In totaal waren er 22 kratten. De verzending vond plaats aan boord van een Brits motorschip de „Cotton Bay".

Joseph A. Fortier, regionaal inspekteur van de belastingen, zeide, dat de verscheping werd voorbereid door Deofante Luba en Merced Rosado, beiden Colombianen. Aruba is op een afstand van ongeveer 100 mijl van Colombia.

In de zending bevonden zich 300 revolvers en automatische geweren, 40 shotguns en geweren en duizenden stuks ammunitie. Douane-autoriteiten verklaarden niet te geloven, dat de bemanningsleden of officieren van de „Cotton Bay" iets van deze mislukte smokkel-affaire afwisten."

Aldus het bericht van de A.P.

De toestand in Nicaragua

Commissie van Vier gaat besprekingen voeren

Washington — De commissie die door de raad van de organisatie van Amerikaanse staten is belast met het inwinnen van inlichtingen over de opstand in Nicaragua, gaat begin volgende week naar Honduras, Nicaragua en Costa Rica om besprekingen te voeren.

In Managua, de hoofdstad van Nicaragua, is vrijdag voorts bekend gemaakt, dat een gemengde militaire commissie van Nicaragua en Honduras een onderzoek zal instellen naar gebieden in Honduras waar volgens geruchten expedities.

Premier Grotewohl in KIEV:

Russisch Vredesverdrag verzekert vreedzame toekomst van DUITSLAND

Moskou. — „De vreedzame toekomst van Duitsland kan slechts rusten op een vredesverdrag, zoals door de Sovjet-Unie is voorgesteld", zo heeft de Oostduitse premier, Grotewohl, vandaag te Kief verklaard.

Na het vertrouwen te hebben uitgesproken, dat de Geneefse conferentie met succes zal worden bekroond, zei Grotewohl: „De Duitse Democratische Republiek verdedigt de belangen van het gehele Duitsland volk en van alle vreedzame volken van Europa tegen het Westduitse militarisme, dat een atoomoorlog voorbereidt".

Vragen van en antwoord aan Statenlid I. LOPES

Willemstad — In onze editie van vrijdag 5 juni publiceerden wij een drietal vragen van het Statenlid I. LOPES aangaande een openbare aanbesteding voor het nieuwe vliegveld op St. Maarten.

Hieronder laten we de vragen van het Statenlid volgen en daarna het antwoord van de Minister.

1. Wil de minister mededelen of er reeds openbare aanbesteding gehouden is voor de aanleg van het nieuwe vliegveld op St. Maarten, en zo ja, aan welk aannemersbedrijf dit werk gegund is?
2. Wil de minister mededelen of hij kennis draagt van de aanhoudende geruchten, als zou er door een gedeputeerde op St. Maarten, in vereniging met zijn Franse partner-aannemer en andere personen aldaar, zomede met enkele hooggeplaatste autoriteiten op Curacao, een geraffineerd plan zijn gemaakt om de gemeenschap voor een bedrag van circa ƒ 500.000,— van de voor het sub 1 vermelde welvaarts-projekt beschikbaar gestelde gelden op te lichten?
3. Wil de minister mededelen of hij bereid is het terstond daarheen te doen leiden, dat er een grondig onderzoek naar de juistheid van de sub 2 genoemde geruchten onverwijld wordt ingesteld?

Aan de heer Voorzitter der Staten van de Nederlandse Antillen

ALHIER.

No. 5214 Willemstad, 12 juni 1959.

Met verwijzing naar uw brief van 3 dezer no. V 4-8, waarbij u mij deed toekomen een 3-tal vragen, welke het lid der Staten, de heer H.I. Lopes, met gebruikmaking van het bepaalde in artikel 50 van het Reglement van Orde der Staten aan mij wenst te stellen, heb ik de eer u hieronder volgend de antwoorden op die vragen te doen toekomen.

Ad vraag 1.

Er is nog geen openbare aanbesteding gehouden voor de aanleg van een nieuw vliegveld op St. Maarten, zodat het werk uiteraard nog niet gegund is.

Ad vraag 2.

Ondergetekende draagt geen kennis van geruchten, zoals in vraag 2 gesteld, noch beschikt hij over enigerlei gegevens daaromtrent.

Ad vraag 3.

Aangezien, zoals uit het antwoord op vraag 2 blijkt, aan ondergetekende geen enkel gegeven ter beschikking staat, kan hij er bezwaarlijk toe overgaan een onderzoek te doen instellen. Waar echter wordt aangenomen, dat de heer H.I. Lopes wel over gegevens terzake beschikt, moge op hem een beroep worden gedaan te voldoen aan zijnplicht als goed burger door die gegevens onverwijld ter kennis te brengen van de Officier van Justitie teneinde een justitieel onderzoek te kunnen instellen, hetgeen in verband met de zeer ernstige aard van de beweerde feiten toegejuicht zou worden.

De Minister van Welvaartszorg,

w.g. J.E. Irausquin.

De Verpleegstersopleiding in het St. Elisabethsgasthuis

Nu ook kraamaantekening erkend

Willemstad. — In aansluiting aan het bericht betreffende de erkenning van het diploma-A, uitgereikt door het Departement van Volksgezondheid aan degenen, die hun verpleegstersopleiding in het Sint Elisabethsgasthuis hebben genoten, deelt het bestuur van het Sint Elisabethsgasthuis mede, dat bij Koninklijk Besluit van 17 februari 1959 nr 4 de aantekening kraamverpleging op het in het Sint Elisabethsgasthuis te Curaçao verworven verpleegstersdiploma-A gelijk gesteld is met de overeenkomstige Nederlandse kraamaantekening.

Heden overleed zacht en kalm onze geliefde echtgenoot, broer, schoonzoon en schoonbroer

ANTONIUS ALOYSIUS HALMAN

De teraardebestelling zal plaats vinden hedenmiddag om 4.30 uur vanuit het sterfhuis St. Elisabeth Gasthuis.

Wed. C. Halman-Palm
Truus Halman
Wed. Clarita Romijn-Saijders
Jacobo Palm
Charles B. Debrot
Elsio Rojer
Walter Palm
Jan van Delden

„Hollandse Nieuwe" van van Wilpen

Willemstad. — De firma Van Wilpen had de sympathieke attentie onze redaktie heden te onthalen op „Hollandse Nieuwe".

De redaktie heeft zich deze traktatie, waarvoor zij de firma Van Wilpen dank brengt, goed laten smaken.

Zij kan iedereen het zeebanket aanraden.

„QUE SUERTE DE SER MUJER"

Maandag a.s. wordt er in Roxy de Italiaanse film „La Fortuna di essere donna" („Que suerte de ser mujer") gespeeld. Deze film is voorzien van Spaanse tekst. De korte inhoud ervan is als volgt:

Een weekbladfotograaf maakt van een ambiteus maar arm meisje een „candid-foto", die de nodige sensatie verwekt. Het meisje maakt via de fotograaf kennis met een graaf, die haar in kontakt brengt met een filmproducent. Het meisje krijgt een filmkontrakt en daarmee opent zich dan voor haar een grote toekomst. Ook haar geluk is verzekerd, daar de fotograaf, die zijn liefde voor het nogal schuchtere meisje al die tijd camoufleerde, komt er thans openlijk voor uit, waarna zij uiteraard kapituleert.

Bisschoppen van NICARAGUA

Sommige leiders laten zich leiden door egoisme

Nicaragua. — In een onlangs verschenen brief van de bisschoppen van Nicaragua schreven deze, „dat sommige leidende figuren zich in hun bestuur laten leiden door egoïsme en persoonlijke belangen in plaats van zich te laten leiden door het algemeen belang", terwijl de bevolking honger lijdt en beroofd is van datgene, wat haar toebehoort.

Over het algemeen hebben de priesters van het platteland geen enkele band met he regiem van president Somoza, die verklaard heeft zijn regeringsperiode uit te zitten.

Toen de spanningen reeds geruime tijd geleden toenamen, hebben de bisschoppen pogingen gedaan de regering en de 5 oppositie-partijen tot elkaar te brengen. Tot deze oppositiepartijen behoort ook de Christelijk Georiënteerde Sociaal Christelijke Partij.

De oppositie verzocht om een algemene amnestie van de tegenstanders van het regiem en eveneens om het aftreden van de president. Deze heeft verklaard zich niet meer verkiesbaar te stellen voor de volgende periode.

Inmiddels werd een processie door de Staatspolitie ontbonden, welke processie volgde op een heilige Mis, die werd opgedragen voor degenen, die gevangen genomen waren of die zich aangesloten hadden bij de rebellen. De militaire autoriteiten verboden eveneens de traditionele buitenkerkelijke processie, die ieder jaar gehouden werd bij gelegenheid van het heilig Hartfeest. Tijdens een heilige Mis in een Jezuïetenkerk stonden bij de ingangen van de kerk wachtposten opgesteld en lieten de gelovigen niet tot de kerk toe.

„Eenvoudige routine-wijziging" kost vijf Cubaanse ministers hun zetel

Havana — Vijf leden van de revolutionaire ministerraad van Cuba zijn gisternacht in een „een eenvoudige routine-wijziging" van het kabinet vervangen. Dit is door premier Fidel Castro meegedeeld. De betrokken bewindslieden zijn de ministers van buitenlandse zaken, binnenlandse zaken, landbouw, volksgezondheid en welvaartszorg.

Castro zei, dat het nodig is „periodieke hernieuwingen" aan te brengen. De nieuwe ministers worden vandaag beedigd.

Gisteren ging het gerucht, dat in de boezem van het Cubaanse kabinet meningsverschillen waren ontstaan over de wet op de landhervorming. Vanmorgen deelde Castro mee, dat de landhervorming een zo belangrijke zaak is, „dat zij werkelijkheid zal worden voordat de tegenstanders ervan zich rekenschap geven".

Havana — De Cubaanse afgevaardigde naar de organisatie van Amerikaanse staten, Roa, is benoemd tot minister van staat. Hij volgt Roberto Agramonte op.

Burgemeester BRANDT sprak met Westerse Grote Drie

Geneve — Christian Herter heeft gistermiddag een noenmaal aangeboden ter ere van de burgemeester van West-Berlijn, Willy Brandt. Daarna wisselden Brandt en de drie Westerse ministers van buitenlandse zaken van gedachten over de verschillende aspecten van het Berlijnse vraagstuk.

Aan journalisten deelde Brandt na afloop mede ervan overtuigd te zijn, dat de Westerse mogendheden zich duidelijk bewust zijn van hun rechten en plichten in West-Berlijn, „dat een deel is van vrij Duitsland".

Opvoering „Sprookjesmelodie" door leerlingen Schroederscholen

Willemstad. — Het is traditie dat elk onzer drie scholen het schooljaar besluit met een z.g. slotavond, een avond van toneel, muziek en dans die door de leerlingen verzorgd wordt.

Dit jaar brengen de scholen gezamenlijk de kinderoperette „SPROOKJESMELODIE", eenbijzonder kleurrijk zangspel bestaande uit 1 proloog en drie bedrijven.

De opvoeringen zullen plaats hebben op vrijdag 19, zaterdag 20, dinsdag 23, woensdag 24 en zaterdag 27 juni a.s. in de Societeit Asiento.

De voorstellingen op dinsdag en woensdag vangen aan om 20.00 uur, de drie andere om 20.30 uur.

Aan de operrette doen ongeveer 125 kinderen mee, verder het hele personeel, terwijl talloze ouders hielpen met kleding en dansjes.

Introductie is voor alle voorstellingen mogelijk. Kaarten kunnen eventueel via de leerlingen bij de scholen worden aangevraagd of telefonisch besteld bij de heer T. Smit, tel. 4506.

Toegangsprijs voor volwassenen f. 2,—, voor kinderen f. 1,—.

GESLAAGD

Willemstad — Uit Amsterdam werd bericht ontvangen, dat mej. C.M. Heidenreick, voormalig hoofd van de Wilhelminaschool, cum laude geslaagd is voor het kandidaatsexamen frans aan de universiteit, aldaar. Onze gelukwensen met deze fraaie prestatie!

AGENDA

West-End, Cinelandia en Roxy zie advertentie in dit nummer.

Caribe:
Zaterdag 13 juni om 6.30 HACHA INDIA (Rawhide Trail) en om 8.00 EL HOMBRE DE LAS MIL CARAS (Man of 1000 Faces).

Zondag 14 juni om 6.00 GREAT TRAIN ROBBERY en om 8.00 TARZAN LUCHA POR SU VIDA (Tarzan's Fight for life).

Royal:
Zaterdag 13 juni om 8.00 Orgullo Y PASION (The pride and the passion)
Zondag 14 juni om 6.30 TARZAN Y LA MUJER LEOPARDO (Tarzan and the Leopard Woman) en om 8.00 MATAR FUE SU PROFESION (Gunsmoke in Tucson)

Cine-Truck:
Zondag 14 juni Cine-Truck op Suffisant.

Wachtdienst Gasoline-Stations, 14 juni:
Salinja — Frederik
Hendrikplein — Winkel Sucs
Sta. Maria — de Haseth
Sta. Helena — Curaçao Motors
Mundo Nobo — de Jongh
Biesheuvel — Maduro

Belast met afgifte van verloven tot begraven:
E. M. Naar — Gasthuisstraat 18.

Baseball:
Zondagmorgen om 10 uur in 't Rif Stadion LUCKY STRIKE — SANTA ROSA INDIANS.

C.V.B.-Nieuws:
Zondag 14 juni om 4.00:
VESTA — J-HOLLAND (H) Stadion.

N.V. Curaçaose Dok Maatschappij Wachtdienstregeling:
14 juni F. A. Fidangue.

Om het persoonlijk kampioenschap van de Ned-Antillen:
14 juni 1e Klasse en Hoofdklasse Dames Floret (Electrisch)
Hoofdsecondant: Maitre Hoevers
Wedstrijdbureau: Hr. Poncia.

Weekend-Dienst Gouvernements Geneeskundigen 13 — 14 juni 1959:
In het Stadsdistrikt: Dr. M. R. W. B. Berkenveld, Berg Altena 59 tel. 11395; In het 2e Distrikt: Dr. J. R. Chan Jon Chu, Klein Kwartier 196 tel. 38046; In het 3e Distrikt: Dr. J. H. Brahma Tewari, Gezondheidcentrum Barber, Tel. 24200.

Nachtdiensten Botica's:
Otrabanda: BOTICA DEL PUEBLO, Breedestraat 82 (O) tel. 23718.
Punda: BOTICA POPULAR. Columbusstraat 15 Tel.: 11269.

Curom - Nieuwtjes

Zondagavond

Het programma van de zondagavond blijkt het in het nieuwe schema heel goed te doen; er is dan ook wel gezorgd voor variatie, zoals morgenavond: na de berichten in de landstaal wat gevarieerde Zuid-amerikaanse muziek, dan twintig minuten met het Ballroomorkest en nadat tante Aukie de kleintjes naar bed heeft verteld, is er een opname van het Metropole Orkest, waarna het Trio Universo aan bod komt: de uitzending voor de boekenliefhebbers wordt afgesloten met het orkest van Percy Faith waarop de draaitafel in gereedheid wordt gebracht voor het doen horen van beroemde operakoren, vertolkt door het koor van de Beierse Radio-Omroep.

Hoorspel

Het hoorspel van deze week (zondagavond om negen uur) draagt tot titel: „Danton's dood". Het werd geschreven door George Blüchner, vertaald door dr Willem Royaards en voor de microfoon gebracht onder de vakkundige leiding van Willem van Cappellen.

Wereldomroep

Na het hoorspel volgt de wekelijkse uitzending van het transcriptieprogramma van Radio Nederland, ditmaal onder meer ingesteld op de herdenking van het feit dat Calvijn dit jaar 450 jaar geleden werd geboren; verder is er medewerking van het strijkorkest Benedetto Marcello en het Radio-Kamerorkest.

Bolivar

De causerie-reeks van de heer Willem Meijer over „Simon Bolivar en zijn tijd" loopt langzamerhand tot een einde; maandagavond om kwart voor negen kan weer een lezing worden beluisterd.

Gasparone

In het operette-programma van deze week (dinsdagavond half tien) is te beluisteren een verkorte uitvoering van Millöcker's „Gasparone".

Verrassingen

In het VGKS-vuur zijn zeer binnenkort bijzondere verrassingen te verwachten; blijft u daarom elke vrijdagavond om negen uur luisteren.

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New-Yorkse effectenbeurs was gistermorgen iets zwakker bij zeer kalme handel. Rond het middaguur hadden koersdalingen de overhand. In de namiddag kon uitgaande van Staalfondsen een herstel worden geboekt en de markt sloot onregelmatig hoger. De hoop neemt toe, dat een staking in de Staalindustrie zal kunnen worden voorkomen. Het aantal verhandedel fondsen bedroeg 1191, waarvan hoger 451, lager 511 en onveranderd 229. De aandelenomzet bedroeg 2.580.000, de obligatieomzet 4.750.000 dollar. De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel 79 1/8
Anaconda Copper 65 3/4
Bethlehem Steel 52 3/4
Dupont de Nemours 249
General Electric 81
General Motors 49 3/4
International Tel and Tel 38 3/8
Royal Dutch 42 5/8
Shell Oil 81
Standard Oil of New Jersey 51
U S Steel 97
Canadian Pacific niet genoteerd
International Nickel 96 1/2
Royal Dutch Am. Shares 70 bieden
K L M 33 1/4
Aluminium Company 96
Dow Jones 627,42.

V.A.R. bereid tot bespreking over verdeling van Nijlwater

Khartoem. — De Ver. Arabische Republiek is bereid de besprekingen met Soedan over de verdeling van het Nijlwater te hervatten. Dit is Soedan in een nota medegedeeld. Soedan had zich al eerder bereid verklaard tot een hervatting der onderhandelingen, die op 21 januari 1958 werden afgebroken.

Dankbetuiging

Langs deze weg betuigen wij onze hartgrondige dank aan alle familieleden, vrienden en bekenden, die blijken van medeleven getoond hebben, bij het plotseling overlijden en de teraardebestelling van onze innig geliefde zoon en broer

Alejo Felix Marchena

R.I.P.

Curaçao 13 juni '59

De Heer en Mevrouw
ALEJANDRO MARCHENA
en kinderen

President van Colombia enige arbiter in bankgeschil

Bogota. — De staking van het bankpersoneel van Columbia, die drie dagen heeft geduurd is geëindigd. Alle employe's hebben het werk hervat.

De president van Colombia werd benoemd tot enige arbiter, hij zal binnen twee weken een oplossing voor de voornaamste geschillen moeten vinden. De staking werd door de regering onwettig genoemd. Volgens de bankdirecties is bewezen, dat het afkondigen van de staking onder communistische invloed is geschied.

PENSIOEN EN FISCUS

door

Mr. C. I. PLANTZ

Gisteravond hield het Nederlands Antilliaans Genootschap van Academici in Hotel Avila een vergadering waarin Mr C. I. Plantz een voordracht hield over „Pensioen en Fiscus", waarvan wij hiernaast een samenvatting geven.

De staat tracht onder andere door het heffen van belastingen haar „geldnood" te lenigen. In de loop der eeuwen is het recht van de staat of de Vorst om belasting te hebben afwisselend mede oorzaak (of aanleiding) geweest voor allerlei min of meer schokkende gebeurtenissen.

In 61 na Chr. reeds verzette Koningin Boadice, in Engeland zich tegen de schattingen van de Romeinen, evenals Claudius Civilis het terzelfder tijd deed. Niet lang daarvoor morden de Joden in Palestina over de publicaan of tollenaar van dezelfde Romeinen.

De Magna charta werd Jan zonder Land afgedwongen door de edelen die in opstand waren gekomen tegen hoge en willekeurige heffingen. Wie niet door de geschiedenis leert moet boeten:

Karel I blijft heffen zonder toestemming van het Lager Huis. Hij verliest met zijn kroon zijn hoofd.

De zegel- en theebelasting waren de aanleiding tot de opstand in de Amerikaanse koloniën.

De belastingprivileges van adel en geestelijkheid worden algemeen erkend als een van de belangrijke oorzaken van de Franse Revolutie.

Geen privileges, geen dispensaties: zegt dan ook Déclaration des Droits de l'homme et du citoyen van ? oktober 1789.

Van deze bepaling is dan ook de neerslag terug te vinden zowel in de Nederlandse Grondwet als in onze Staatsregeling: Geen privilege op het stuk der belasting.

Een fossiele bepaling, meent U misschien met vele anderen, welke gerust kan verdwijnen. Doch evenals men fossielen uit lang vervlogen tijden niet vernietigt doch conserveert in musea als studie en bezichtigings object ook voor het nageslacht, meen ik dat deze bepaling onder meer om historische reden behouden dient te worden, opgeborgen waar zij thans staat in Grondwet en Staatsregeling — deze fungeren in zekere zin reeds als museum voor het uitstallen van fossiele pronkstukken.

Het handelen van de vorst of de staat in het fiscale vlak en de reactie hierop heeft zoals boven aangetoond grote invloed op de geschiedenis der mensheid gehad.

Bij het heffen van belasting zoekt de wetgever een aanknopingspunt om tot heffing over te gaan. De geschiedenis geeft ons hiervan vele wonderlijke voorbeelden zoals daar zijn: het hebben van ramen vroeger een object van heffing — vandaar dat U vele dichtgemetselde of blinde ramen in West-Europa ziet.

haardvuren waren tot voor kort het object van de zg. zadruga (haardvuren belasting) in Joego Slavië;

Andere objecten zijn schoorstenen, slaven, allerlei soorten vee, honden (waarom fungeren nergens, voor zo ver mij bekend katten als zodanig?) en de beroemde orgels uit onze gebruiksbelasting.

De meest bekende objecten van heffing zijn echter de inkomsten en winsten.

Revoluties en opstanden spreken tot de verbeelding: doch de bepalingen van de inkomsten belasting en Vennootschaps- of winstbelasting kunnen voor de individuele belastingplichtige zo'n verstrekkende invloed uitoefenen op zijn privé of bedrijfsmatig handelen dat soms van een omwenteling gesproken kan worden. Hetgeen de fiscus afneemt kan niet in de privesfeer noch in het bedrijf worden besteed, anderszijds kan door wets of interpretatiewijziging minder geheven worden dan oorspronkelijk het geval was.

Hier is het mijns inziens de plaats ter voorkoming van misverstand te verklaren dat de staat nagenoeg nergens ter wereld ook niet bij ons enkel en alleen uit geldgebrek belastingen heft (men spreekt dan van uitsluitend fiscale heffingen).

Economische en sociale factoren spelen een grote rol zowel bij de struktuurpolitiek als bij de conjunctuurpolitiek welke mede of alleen ten grondslag kan liggen aan de belasting.

De Antilliaanse belastingwetten kennen drie soorten pensioenen:

1. de overheidspensioenen, deze zijn fiscaal theoretisch weinig interessant en worden hier verder onbesproken gelaten;
2. de pensioenen, welke door particulieren aan hun gewezen huispersoneel (waaronder ook de privé chauffeur valt) of hun nagelaten betrekkingen worden betaald;
3. de pensioenen welke direct of indirect door ondernemers aan hun gewezen werknemers (of hun nagelaten betrekkingen) worden uitbetaald.

Daar deze laatste fiscaal technisch verreweg de meest belangrijke zijn moge ik daarbij eerst stil staan.

Zoals U ziet: de laatste wordt ook in dit geval de eerste.

Onderscheid dient gemaakt te worden tussen

A. de ondernemer die zonder verplichting of gewoonte pensioen uitkeert;

B. de ondernemer die zonder verplichting de gewoonte heeft pensioen uit te keren en

C. de ondernemer die bij het arbeidscontract uitdrukkelijk of stilzwijgend het recht van pensioen aan zijn werknemers heeft verleend een zg. fringe benefit.

Voor de ondernemer sub A zijn uitbetaalde bedragen uiteraard telkenmale bedrijfslast. Alles heel gewoon en normaal

De ondernemer sub B mag eveneens de uitbetaalde bedragen ten laste van de winst brengen. Hier kan slechts sprake zijn van een natuurlijke verbintenis, daar voldoening van de morele schuld niet afgedwongen kan worden is hier het vormen of vergroten van een z.g. reserve fiscaal verboden in de Nederlandse Antillen.

Een dergelijke reserve is geen winstbepalende doch een winstverdelende factor of zoals men gemeenlijk pleegt te zeggen: we hebben te maken met een „echte" reserve in tegenstelling tot de oneigenlijke reserve welke niets anders is dan een verplichting of een correctie-post op een actief-post.

Opgemerkt mag worden dat in Nederland hier een echte reserve is toegestaan zonder „bach service" (zie artikel 10 I.B.)

De ondernemer sub C heeft de mogelijkheid of wel om de **uitgekeerde** pensioenen jaarlijks ten laste van de winst te brengen of wel om op het ogenblik dat hij de verplichting op zich neemt een passief post in zijn boeken op te nemen ter grootte van de contante waarde van de schuld op dat ogenblik, bij de berekening waarvan gebruik mag worden gemaakt van de verzekeringswiskunde.

Deze passief post welke aangroei naarmate de contante waarde van de verplichtingen stijgen, wordt in de wandel vaak pensioenreserve genoemd. Zoals boven uiteengezet hebben we echter met een oneigenlijke reserve te maken.

Op de winst van een bedrijf mag fiscaal en bedrijfs-economisch alleen die kosten drukken welke bepaaldelijk tot de lasten van een bepaald jaar behoren. We hebben hier nu te maken met een schuld welke in een bepaald jaar ontstaat en welke zich mede uitsrtekt over vroeger diensttijd van werknemers.

Bij de waardering wordt nu mede rekening gehouden met deze zg. back service, uitgezonderd in het geval waarin de ondernemer eerst het alternatief gekozen had en jaarlijks de uitgekeerde pensioenen ten laste van de winst bracht.

Aan de hand van jurisprudentie moet worden aangenomen dat indien er van stelsel veranderd wordt — voor zover als dat mag — alleen voor de toekomstige pensioenverplichtigen een reserve mag worden gevormd.

De ratio van deze beslissing kan worden gevonden in de regel dat opzettelijk nagelaten aftrekposten niet kunnen worden ingehaald.

Bij pensioenering krijgen de betreffende werknemers dan ook een gedeelte ten laste van de winsten een gedeelte ten laste van de pensioenreserve.

Het feit dat het recht op pensioen als fringe benefit de werkkring aantrekkelijker maakt, de fiscale behandeling van de pensioenverplichting van de werkgever en het feit dat tengevolge van de zeer hoge naoorlogse tarieven de fiscus toch een gedeelte van het pensioen betaalde, hebben, in Nederland naast het groeiend sociaal gevoel van de werkgevers, niet weinig bijgedragen tot de grote toename van het aantal verplichte pensioenen.

De pensioenreserve kan in eigen beheer gehouden worden met alle gevaren van dien voor de werknemer, de verplichting kan door een op te richten rechtspersoon (meestal stichting) worden overgenomen waarbij de gereserveerde bedragen gestort worden bij dit rechtspersoon, wederom met vele risico's voor de werknemer, en de verplichting kan bij een verzekeringsmij worden overgebracht, in welk geval de risico's zeer beperkt geworden zijn.

Vooral met het doel grotere zekerheid te verschaffen aan werknemers die contractueel een recht op (toekomstig) pensioen hadden werd in Nederland de Pensioen en Spaarfondsen Wet ingevoerd.

Beheer in bedrijf werd verboden, beheer door stichting toegestaan, doch de stichting mag niet in eigen moederbedrijf beleggen enz.

Een dergelijke wettelijke regeling komt mij voor de Nederlandse Antillen niet ongewenst voor.

Het gegarandeerde bodempensioen voor iedereen, wat het ouderdomspensioen in Nederland in wezen is, was niet zeer nodig voor de in loondienst werkenden waaronder de ambtenaren (met uitzondering van het personeel), daar deze groep grotendeels reeds pensioen rechten hadden of pensioen kregen.

Vandaar ook de grote moeilijkheden ondervonden bij het tot stand komen van de wet vooral met betrekking tot de in artikel 60 e.v. van de Wet op het Ouderdomspensioen opgenomen anti-cumulatie-bepalingen.

Artikel 16 I.B. schept de mogelijkheid voor particulieren om aan hun huispersoneel betaalde pensioenen volledig van hun inkomen af te trekken als persoonlijke lasten. Fiscaal theoretisch past deze aftrekpost niet geheel in het systeem van de Inkomstenbelasting. Dat hierdoor echter een sociaal belang wordt gediend en het toekennen van dergelijke pensioenen wordt bevorderd behoeft wel geen nader betoog.

Van alle gepensionneerden, die in de Nederlandse Antillen wonen alsmede van de niet binnen de Antillen wonende die pensioen genieten ten laste van de begroting van de Nederlandse Antillen, ten laste van de begroting van een der eilandgebieden dan wel ten laste van het Algemeen Pensioenfonds van de Nederlandse Antillen is de opbrengst van hun vroeger verrichte arbeid bij henzelf of hun nabestaanden belast.

De fiscus ~~behandelt hier de~~ andere in het buitenland wonende gepensionneerden welke ook hun pensioen in de Antillen hebben verdiend zeer clement: zij zijn hier niet belastingplichtig.

Tenslotte moge ik even de aandacht vragen voor de zelfstandigen en vrije beroepen.

Deze dienen zelf hun oude dag en gezinsverzorging te waarborgen door sparen en beleggen (bij gezinsverzorging is dit veelal niet voldoende) of door risico dekken (levensverzekering in alle mogelijke vormen).

De inkomstenbelasting staat een zeker totale aftrek per jaar toe voor oude dag en gezinsverzorging. Een aftrekpost (samengesteld uit de eventuele verplichte pensioenbijdrage en betaalde premie voor levensverzekering) met een maximlum van 5% van het inkomen of ƒ 1000,— per jaar wordt toegestaan.

De zogenaamde risico verzekering waarbij men alleen uitkering bedingt voor de begunstigde indien het verzekerde leven een einde neemt voor een bepaalde datum valt m.i. niet onder het fiscale begrip levensverzekering.

Ook hier kunnen we enkele onvolkomenheden in de wet aanwijzen.

Bij pensioen is de lijn:
het recht is onbelast;

verplichte bijdrage is aftrekpost;
bijdrage werkgever onbelast;
afkoopsom totaal belast, eventueel met toepassing van het bijzonder tarief, tenzij gestort in ander pensioenfonds; uitkeringen belast of niet (zie boven)

Bij levensverzekering is het recht onbelast, premie geheel of gedeeltelijk aftrekbaar (wettelijk maximum), een afkoopsom is m.i. alleen belast indien er sprake is van een levensverzekering die een lijfrente inhoudt (periodeke uitkeringen) uitkeringen alleen belast indien er sprake is van een lijfrente: kapitaal uitkering is totaal vrij.

Deze ongelijke behandeling is m.i. niet te verklaren. Hiervoor dient dan ook een oplossing gezocht te worden.

De staat ~~beïnvloedt door~~ belastingheffing de inkomensvorming en de inkomensbesteding van zijn burgers. De burgers brengen met weemoed of wrevel hun offer aan de fiscus. Velen trachten de belastingen te ontduiken of te ontgaan. Tegen ontduikers dient met kracht te worden opgetreden terwijl de uitwassen van het ontgaan wettig gesnoeid kunnen worden.

Tegen de morrende en klagende betalers die vinden dat ondanks alles de belasting onbillijk werkt speciaal in hun geval, moge ik zeggen dat in alle belastingwetten ook in de Antilliaanse onvolkomenheden schuilen en zullen blijven schuilen.

Hen houd ik het gezegde van Mac Cullogh voor:

Who ever expects a faultless tax to see
Expects a thing that neither is, nor was,
Nor ever shall be.

De dader van de moord op het meisje Dominique Thirel (22) is gegrepen. Het meisje, dat werd vermoord en daarna verbrand in het bos van Fontainebleau, werkte te Pigalle. Recente foto van Dominique Thirel.

Het proces te Charleroi

Was omkering der luchtcirculatie zeer gevaarlijk?

Brussel. — De 71-jarige mijningenieur Desalles heeft bij het proces over de mijnramp van Marcinelle gezegd omkering van de luchtcirkulatie in een mijn „zeer gevaarlijk" te achten, vooral als er mijngas is Desalles zeide, dat in de Poolse mijnen ongeveer 500 branden per jaar voorkomen, die veroorzaakt worden door mijngas. Volgens hem had een Poolse deskundige, die geraadpleegd was over de mijn in Marcinelle, verklaard zeer veel bezwaren tegen het omkeren van de luchtcirkulatie te hebben.

Over de toestand in Britse mijnen zeide Desalles, dat het in het geheel niet ongewoon was, dat de elektrische kabels in de mijn vlak naast een olieleiding lagen, omdat men de ontvlambare aard van olie niet kent.

De mijndeskundige prof. Veilledent had tevoren gezegd, dat het — met de huidige kennis over de ramp — normaal zou zijn geweest de ventilatie onmiddellijk af te sluiten en de toevoer van lucht in omgekeerde richting in te schakelen. Daardoor zouden de gassen hebben kunnen ontsnappen door de gang waar brand was. Hij zeide echter, dat zoiets onmiddellijk zou moeten geschieden. Op het tijdstip, dat een beslissing kon worden genomen, zou het reeds te laat voor een dergelijke maatregel geweest zijn.

Productie van de Trust Maatschappij Curacao II was lager in 1958

Amsterdam. — Desgevraagd deelde de directie in vergadering van Certificaathouders van de Trust Maatschappij Curaçao 2 (Rom) N.V. mede, dat de lagere produktie in 1958 het gevolg is geweest van al het werk dat op de plantages moest worden gedaan. De voorraden waren uitzonderlijk klein n.l. 4 5.000 ton, doch deze bedragen thans 12.000 ton. Het is voor het bedrijf belangrijk een flinke voorraad te hebben. In de onkostenrekening zit een bedrag van f. 686.000, dat indirect verband houdt met de nieuwe installatie die in 1960 in gebruik wordt genomen. In 1959 werd f. 6.755.000 uitgegeven aan verspreide onkosten. Deze zullen in 1959 nog minstens een paar miljoen gulden bedragen voor de nieuwe installatie en bijbehorende investeringen.

De hoge kosten werden veroorzaakt door ontzettende tegenvallers voor vernieuwingen voor het voorbestaan **van het bedrijf voor meerdere jaren.** Ook de researchkosten waren enorm groot. De kosten zullen, aldus de directie, nog blijven toenemen, doch kunnen worden opgevangen door een hogere produktie. Er is nog voor tientallen miljoenen guldens produkt aanwezig.

Met de Overzeese Gas en Electriciteits Maatschappij werd een langlopende overeenkomst gesloten.

Het procede van de Maatschappij om van ruwe fosfaat veevoeder te maken is in de wereld een unicum. Er bestaat dan ook geen tweede installatie in de wereld. De winstbelasting bedraagt in Curaçao 30 procent. De Maatschappij heeft speciale faciliteiten voor afschrijvingen gedurende de eerste vijf jaren. Er is een reserve gekweekt voor „Export Duties" om eventuele verschillen later te kunnen opvangen. De produktie en de verkoop zijn tot nu toe zeer gunstig geweest, terwijl de prijzen constant bleven.

SALK-vaccin heeft succes tot in Rusland toe

(Van een bijzondere medewerker)

Voor 1955 was de naam Jonas Salk in de medische wereld onbekend. Thans is het een naam die iedereen kent. Er is geen land ter wereld waar het Salk vaccin niet wordt toegepast ter bestrijding van de kinderverlamming. Volgens radio Moskou heeft men met de vaccinatie zelfs in Rusland, waar men de Amerikanen toch niet erg bemint, veel succes gehad.

Bij de enorme ophef die destijds in de U.S.A. is gemaakt toen bekend werd dat Salk een vaccin had bereid dat een redelijke immuniteit geeft tegen kinderverlamming, moeten wij in het oog houden dat deze ziekte in de Verenigde Staten veel meer slachtoffers eist dan in enig ander land. In 1952 telde men bijna 60.000 gevallen met verlammingen, in ons land 1700 in dat zelfde jaar, dat is per 1000 immers toch nog aanzienlijk minder dan de helft vergeleken met de U.S.A. Na de epidemie (1954) waren er in de Verenigde Staten nog bijna 40.000 gevallen terwijl in ons land slechts 74 gevallen werden aangegeven. Begrijpelijk dus dat Overheid en particuliere fondsen in de Verenigde Staten graag geld beschikbaar stelden voor het onderzoek naar bestrijdingsmethoden tegen deze gevreesde ziekte en pers en overheid — alles op zijn Amerikaans — luid hoera riepen toen de tot dan toe bestaande machteloosheid leek doorbroken.

Kinderverlamming (of wel polio, afgekort van poliomyelitis) is een virusziekte; de verwekker is nog vele malen kleiner dan een bacterie en is onder het gewone microscoop niet zichtbaar te maken. Met een elektronenmicroscoop is het mogelijk het virus te fotograferen. Het virus is algemeen verspreid en gedraagt zich in ons land over het algemeen goedaardiger dan in de U.S.A. Veel mensen worden in de loop van hun leven met het virus besmet zonder blijvende gevolgen. Zij maken dan — meestal op de kinderleeftijd — een „griepje" door zonder verlammingen of andere verschijnselen die op kinderverlamming wijzen. De dokter zal de diagnose dan niet zonder meer kunnen stellen. Alleen in bijzondere gevallen bijvoorbeeld in tijden van epidemieën om de verspreiding na te gaan kan o.a. door onderzoek van de ontlasting het virus worden aangetoond Van groot belang is dat ook het doormaken van zo'n lichte aanval volledige immuniteit (onvatbaarheid) geeft: het lichaam heeft antistoffen gevormd die het virus geen kans geven dit individu een tweede keer ziek te maken. Vandaar dat tijdens een epidemie de ziektegevallen niet huis aan huis worden aangetroffen. Daarbij is de algemene lichaamsweerstand (oververmoeidheid !) eveneens van grote betekenis.

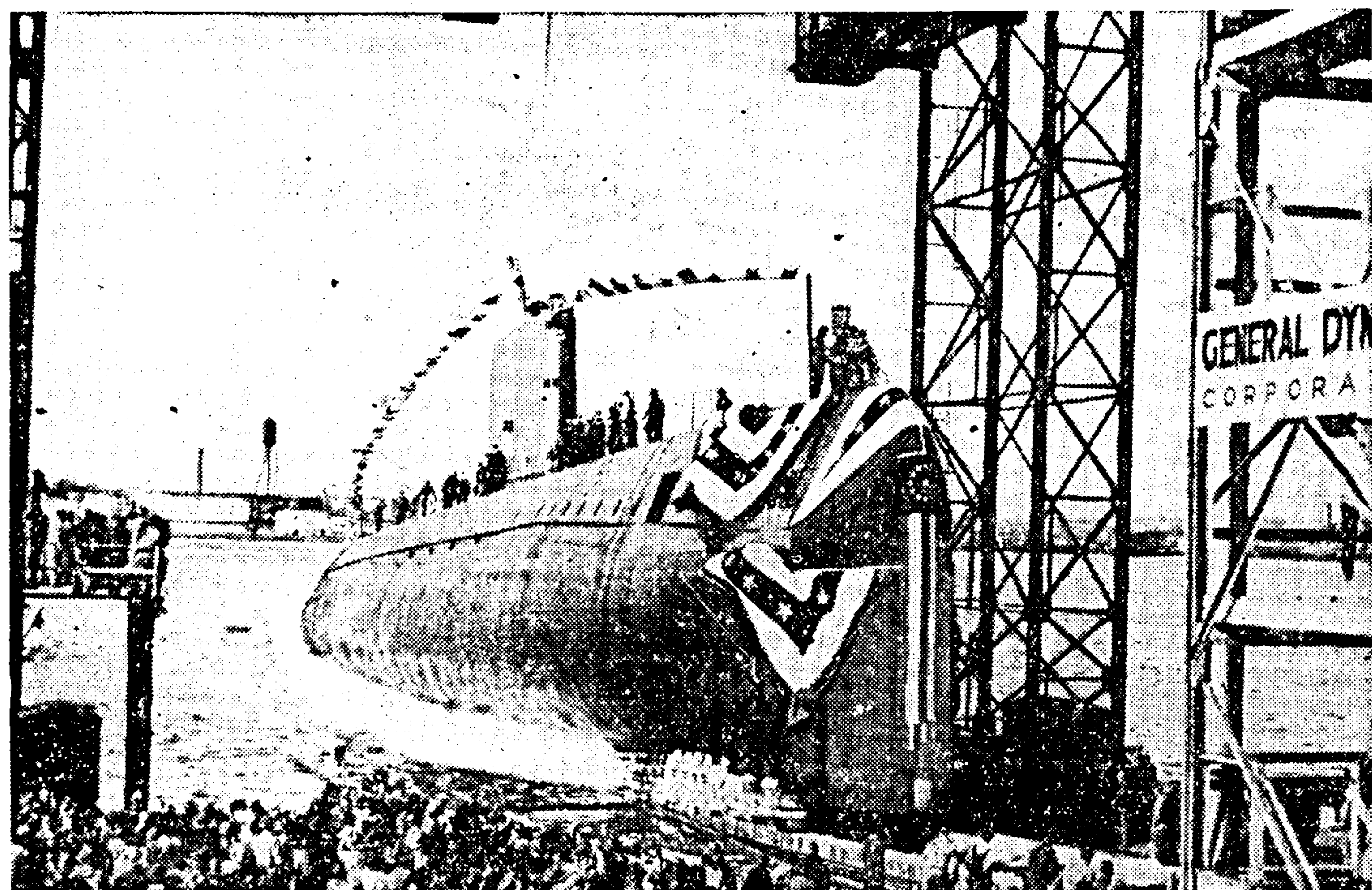
Het optreden van blijvende immuniteit zien wij ook na het doormaken van pokken en mazelen. En aangezien van chemotherapie niet veel was te verwachten, bijna geen enkele virusziekte pleegt op therapeutica te reageren, heeft men zich in verschillende landen geworpen op het onderzoek naar een vaccin. Het ideale vaccin, daar is iedereen wel van overtuigd, zou een levend maar verzwakt poliovirus moeten bevatten. Het kan het lichaam dan niet ziek maken maar prikkelt wel tot de vorming van antistoffen hetgeen de bedoeling is. Wij zouden ook hier kunnen zeggen dat de ziekte in heel lichte vorm wordt doorgemaakt evenals bij het zoëven genoemde onschuldige „griepje". De pokken vaccinatie berust op dit principe. Hierbij wordt levend zij het verzwakt koe-pokkenvirus gebruikt. De Engelse geneesheer Jenner heeft eind 18e eeuw ontdekt dat het pokkenvirus na passage bij de koe voor de mens ongevaarlijk was geworden. Vaccineren komt van vacca: koe. Onder meer in de U.S.A. (Sabin) en in ons land (prof. Verlinde in Leiden) werkt men naarstig aan de bereiding van een dergelijk vaccin hetgeen evenwel geen eenvoudige zaak is. Het virus mag immers niet worden gedood maar moet alleen dusdanig worden verzwakt dat het niet ziek maakt maar het lichaam wel stimuleert tot de produktie van antistoffen. Het poliovirus geeft zich evenals destijds de tuberkelbacil niet gemakkelijk gewonnen. Als zo'n vaccin eenmaal op grote schaal toegepast zou worden moeten wij er van op aan kunnen dat het veilig is.

Inmiddels werd ook geëxperimenteerd met een vaccin bereid met gedood virus en zoals te verwachten was, is men hiermee eerder geslaagd omdat deze methode, althans in principe, eenvoudiger is. Het is de Amerikaan Dr. Jonas E. Salk geweest die het eerst een betrouwbaar vaccin met gedood virus heeft bereid, dat het ziektecijfer in de U.S.A. sterker heeft doen dalen dan alleen met de gebruikelijke jaarlijkse schommelingen verklaarbaar lijkt.

Aanvankelijk werd het Salk-vaccin niet overal even enthousiast ontvangen omdat men meer heil zag in een vaccin van verzwakt virus, omdat aangenomen mag worden dat dit een langduriger, misschien zelfs levenslange en sterkere immuniteit zal geven dan het Salk vaccin. Maar terecht zijn nu ook de aanvankelijke sceptici van mening dat een redelijke immuniteit, die toch in elk geval wel een paar jaar duurt beter is dan lijdelijk af te wachten tot er misschien een sterker vaccin beschikbaar komt. Bovendien kunnen kinderen die het Salk-vaccin hebben gekregen later altijd nog met een verzwakt levend vaccin ingeënt worden.

Er is dus alle reden om Dr. Jonas Salk erkentelijk te zijn voor de bereiding van het naar hem genoemde vaccin tegen kinderverlamming.

DE DROOM VAN JULES VERNE WERKELIJKHEID GEWORDEN

De Amerikaanse atoomduikboot Nautilus bij de tewaterlating.

Boeiend relaas van de echte „Nautilus" over haar tocht onder de ijskap van de Noordpool

(Van een speciale medewerker)

Het opzienbarende avontuur van de atoomduikboot Nautilus, die onder de ijskap van de Noordpool doorvoer, vormt sinds een paar jaar in Amerika vooral een onderwerp van superlatieve bewondering, speciaal in marine-kringen. Nieuwe stof daarvoor levert de commandant van deze atoom-onderzeeboot, R. Anderson, die, samen met zijn technische rechterhand, Clay Blair, zijn rapport over het minutieus voorbereide en uitgevoerde experiment nauwkeurig te boek stelde.

De Nederlandse vertaling danken wij aan J. F. en H. L. J. Kliphuis, die voor de uitgeverij Scheltens en Giltay te Amsterdam het interessante boekwerk met toewijding hebben verzorgd.

Voor het rijk met allerlei foto-materiaal verluchte relaas is tenslotte representatief het vijfde hoofdstuk, dat met zijn dubbele titel „Een prachtige boot en een ongewone bemanning" eigenlijk heel de inhoud typeert, die ondanks een overvloed van zakelijke, vooral technische, gegevens louter is ontworpen tegen de achtergrond van dit tweeling-Leitmotiv dat het gehele rapport beheerst. Over beide hoofdgedachten een kleine uitweiding.

De prachtige boot

Al zou het niet verwonderen indien menigeen zich stiet aan de overdaad van nationale trots waarin de beschrijving van dit kostbare stuk „speelgoed" is verpakt — om maar te zwijgen van de helaas gevaarlijker kijk op de zaak die het uiteraard zelf oproept — voor de echt-Amerikaanse idee der tedere bezorgdheid, dat met zo'n dingsigheidje van 100 miljoen voorzichtig dient te worden omgesprongen, zal wel ieder begrip hebben.

De „Nautilus" is groot voor een onderzeeër. Van voor- tot achtersteven meet zij 96.65 m en de diameter bedraagt 9.50 m. Daar er geen grote batterijen aan boord zijn en evenmin grote hoeveelheden dieselolie, die op de gewone onderzeeërs al de helft der beschikbare ruimte innemen, was het mogelijk bij de „Nautilus" veel meer aandacht te schenken aan het comfort van de bemanning.

De longroom b.v., het verblijf der officieren, is bijna viermaal zo groot als anders. Relatief is de „mess" voor de bemanning nog groter; een verblijf waarin 36 man tegelijk kunnen eten en dat in 5 minuten kan worden omgetoverd in een bioscoopzaal voor 50 mensen! Deze is uitgerust met een machine die roomijs vervaardigt en ook een voor cocacola. Verder is er een automatische was- en drooginrichting aan boord, een kern-laboratorium, een complete machine-werkplaats, een donkere kamer voor het ontwikkelen van films en vergroten van foto's en een bibliotheek met meer dan 600 boeken.

Er zijn nog een massa kleinigheden die het leven vergemakkelijken. In de betegelde waskamers bevinden zich voor alle leden der bemanning roestvrije stalen kasten met toiletartikelen. Elk lid heeft zijn eigen kooi met schuimrubber matras.

Blijft de „Nautilus" lange tijd onder water, dan zorgt de luchtzuiveringsinstallatie voor de verwijdering van giftige gassen; zo nodig wordt uit een enorme batterij zuurstof in de compartimenten geleid, terwijl grote installaties voor airconditioning zorgen dat de temperatuur altijd tussen 68 en 72 gr. C. ligt en de relatieve vochtigheid op 50 gr. blijft.

Van al het voortreffelijke aan boord van de „Nautilus" spande de bemanning echter wel de kroon. Het rapport dient haar ongegeneerd aan als: „De Olympische kampioenen temidden van het onderzeebootpersoneel, het neusje van de zalm. Zorgvuldig uitgekozen, even zorgvuldig opgeleid, gemiddeld 26 jaar oud (2/3 is getrouwd) vormen zij de beste en fierste bemanning in de geschiedenis van onze marine."

Over die nauwgezette opleiding en haar tastbare resultaten wordt in de loop van het zeer leesbare boekwerk, afgestemd op een echt-Amerikaanse humor die zich in tal van anecdotes over het leven aan boord ontlaadt, van alle kant in détails getreden.

Uiteraard komt de eigenlijke taak dezer Olympische kampioenen daarbij allereerst onder de aandacht zoals die onder de striktste geheimhouding moest worden vervuld en passeren van zelf de ingenieuze en tot op het laatste moment verbeterde en vernieuwde instrumenten de revue, waarvan dit drijvende museum op atoom-gebied was voorzien.

Te midden van al de éloges, waarvan dit reisverhaal wemelt, doet het de geestdriftige rapporteur ere aan, als hij deemoedig op een critiek ogenblik erkent: „ik ben er van overtuigd dat degenen die met mij (bij de Sont) stonden te kijken zich evenals ik hebben gewend tot de Enige van wie hier hulp te verwachten was."

De Nautilus bij aankomst in de haven van Portland in augustus 1958; de blauwe vlag in top met in goud het opschrift: „Submerged Polar transit Nautilus 1958".

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties Tel. 3266
Emmastadrubriek

Wachtdiensten
Shell Curaçao N. V
Telegram, Afdeling
kantoor open 13/6 - 07.00 - 18.30 tel. 2307
J. A. Jung 13/6 - 18.30 - 15/6 - 07.00 tel. 0-43139
b.g.g. „ 2400

Afdeling Personeel
R. N. da Silva, Gosieweg 192 „ 0-43249
B.g.g. nadere inl. „ 2400
Materialen Dienst
J. A. Mensink tel. 3270
Medical Department
13/6 (12.30 uur) - 15/6 (07.00 uur): Dr. Blok, tel. 4229, b.g.g. 2409/ 2289.
Weekendwacht Suffisantdorp

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer G. H. Mason kunnen worden opgebeld onder no. 3036. B.g.g. nadere inl. tel. 2400.

C.S.M. Rederij/Scheepsagentschappen
G. H. van Leeuwen „ 2054
W. Punt „ 2580
Theater Asiento
„DUNKIRK"
„Kindermadchen Fur Papa Gesucht".
Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

SHELL GOLF CLUB
Zaterdag 6 juni — Henderson Cup.

cup-wedstrijd waren:
Holness slaat Schillemans; P. v. Heeswijk slaat Knottenbelt; v.d. Heydt slaat Nebbeling en Tjon Pian Gi slaat Vermolen.

De vier eerstgenoemde spelers komen derhalve in de halve finale in de aangegeven volgorde.

Henderson Trophy

Bij de dames waren de uitslagen van de derde ronde voor deze trofee:
Mevr. Mater slaat mevr. Wennink; mevr. Stuker slaat mevr. v.d. Heydt; mevr. Volker slaat mevr. Fosbrook en mevr. Zingel slaat mevr. Rosman.
Ook hier spelen de eerstgenoemde dames in de aangegeven volgorde de halve finale.

Bogey-wedstrijd

Hier wist De Wit de eerste prijs te winnen met een score van 9 up. Als tweede plaatste zich Bakker (5 up), terwijl op de derde plaats kwamen de heren Holness, Knottenbelt, P. v. Heeswijk en Zingel, allen met 3 up. Een vierde prijs werd nog toegekend aan de heren Schotanus en Bollee die met 2 up de eindstreep bereikten.

Zondag 7 juni Van Drimmelen Cup

In de eindstreep om deze cup welke ging tussen Mej. Vervloet en Lodder liet laatst-genoemde galant de eer aan de dame, die met 3 en 2 voor een jaar in het bezit van de Van Drimmelen Cup kwam. Onze hartelijke gelukwensen aan de winnares.

Bogey-wedstrijd

De eerste prijs ging naar Tjon Pian Gi met 2 up. De dames Zingel en Vermolen alsmede de heren Herklots en Beeson legden beslag op de 2e prijs (allen all square), terwijl de derde prijs gewonnen werd door de dames Reagan en Fosbrook en de here Hoekstra, Verest en Knottenbelt met 1 down.

Programma voor het a.s. weekeinde:
Zaterdag 13 juni:
1) Halve finale Henderson Cup
2) idem Henderson Trophy
3) Wedstrijd tegen bogey
Zondag 14 juni
Stableford Wedstrijd.

Attentie

Vergeet niet in te schrijven voor de 4 ball eightsome op 21 juni. De inschrijving sluit onherroepelijk op woensdag 17 juni 's middags om half vijf.

Bridge

Dinsdag 9 juni werd er in Societeit Asiento een Howell drive georganiseerd in twee groepen. De uitslagen (eerste vier) waren als volgt:

Groep A	*punten*	%
1 Oudvorst-Lendering	122	56.5
2 Hr. en Mevr. Slot	121	56.0
3 Hr. en Mevr. Latta	118	54.6
4 Hr. en Mevr. v. Loon	114	52.7
Groep B		
1 Dames Dekkers-Kock	108	67.5
2 Dam. Schermer-v.d. Ende	104	65.0
3 Berend-Luttink	94	58.8
4 Mej. Koenders- Hr. v. Nieuwburg	93	58.1

In verband met toneeluitvoeringen in de Societeit zullen de eerstvolgende (wilde) drives worden gehouden in Paviljoen Rust en Burgh.

Dinsdag 16 juni a.s. robberbridge in het Paviljoen, aanvang 20.00 uur precies. Introductie toegestaan.

Kerkberichten
Protestantse Gemeente Emmastad
Emmakerk — Zondag, 14 juni

Ochtenddienst, aanvang 09.30 uur. voorganger: Ds. G. H. ter Schegget. *Avonddienst*, aanvang 19.30 uur. Voorganger: Ds. T. Kruyne.

In beide diensten bediening van het Heilig Avondmaal.

Crèche tijdens de ochtenddienst in het jeugdhuis achter de kerk.

I.v.m. SLUITEN van KERKELIJK HUWELIJK

Disciplinaire maatregelen tegen twee Nederlandse Advokaten

Arnhem — De Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten te Arnhem heeft disciplinaire maatregelen genomen tegen twee advocaten die als getuigen zijn opgetreden tijdens een katholiek huwelijk welke in strijd was met de nederlandse wet omdat het niet voorafgegaan was door een burgerlijk huwelijk.

Het betreft het huwelijk van een katholieke sergeant, die voorheen alleen burgerlijk gehuwd was en kerkelijk met een andere vrouw wenste te trouwen, doch geen echtscheiding van zijn eerste vrouw kon verkrijgen. De man had met de tweede vrouw enige tijd samengeleefd. Deze was in verwachting en droeg tevens zorg voor de vier kinderen uit het burgerlijk huwelijk.

Een der advocaten had aan de aartsbisschop van Utrecht Mgr. B. J. Alfrink toestemming gevraagd tot het sluiten van een kerkelijk huwelijk op grond dat het in het belang van de kinderen zou zijn en tevens een zondige verhouding zou herstellen. De aartsbisschop gaf zijn toestemming.

Indien een geestelijke als getuige bij het huwelijk was opgetreden, zou hij strafbaar zijn geweest; vandaar dat het huwelijk slechts plaats had in aanwezigheid van de twee advocaten. Dit in overeenstemming met de moderne interpretatie van het kerkelijk recht op dit punt, dat een kerkelijk huwelijk welke in afwezigheid van een bevoegde priester plaats vindt geldig is indien de afwezigheid van de priester onvermijdelijk is, bijvoorbeeld wegens vervoersmoeilijkheden of andere grote nadelen.

De Raad van Toezicht van de Orde van Advocaten is van oordeel dat de advocaat door zijn initiatief een handeling in strijd met een beginsel van het Nederlandse huwelijksrecht heeft uitgelokt. Zijn medewerking daaraan was ongeoorloofd voor een advocaat die zich krachtens zijn beroep en positie in de samenleving van het medewerken aan inbreuken op de rechtsorde heeft te onthouden.

De Raad verklaarde begrip te hebben voor de motieven die de advocaat tot zijn handelwijze hadden geleid. De Raad legde hem een berisping op. De andere advocaat die meewerkte aan het sluiten van het kerkelijk huwelijk, kreeg een waarschuwing. (N.C.).

Panama kandidaat voor zetel in Veiligheidsraad

New York — De groep Latijns-Amerikaanse landen in de Ver. Naties heeft vrijdag besloten Ecuador kandidaat te stellen voor de zetel in de veiligheidsraad die nu door Panama wordt bezet.

DE ANTILLEN IN VOGELVLUCHT

Op het fascinerende GRENADA behoeft niemand honger te lijden

...tot mijn volgende vlucht

Door P. v. d. Voort (Slot)

De rit v.n Pearls naar St George is iets, wat je niet licht vergeet; zo'n tropische weelde heb ik zelfs in Martinique nog niet gezien. Geen onbegroeide plek; overal palmen, varens, suikerriet, bamboe; overal prachtige vergezichten over de heuvelkammen, met diepe, vruchtbare valleien; en als een sinistere streep jun je de lijn van verwoesting zien, die de hurricane Janet over het eiland getrokken heeft: een smalle streep weliswaar, maar over de hele breedte van het eiland met een tol van 200 doden.

De weg zelf is allesbehalve uitgestorven; er is heel wat verkeer, er zijn heel wat mensen op de been, er loopt heel wat vee op de weg; het is net alsof het hele eiland zo'n beetje langs deze weg woont. Maar het is wel gezellig, het geeft je een idee van de vriendelijkheid van de bevolking en van de relatieve armoede, waarin ze leeft.

Het stadje St George's is in één woord schilderachtig; maar ik ben te moe om er veel van op te nemen; mijn hotel is het Santa Maria Hotel, boven op een heuvel gebouwd, dat St George's overziet. Het is er doodstil, maar er is uitstekend bier en aan tafel ontmoet ik een Schot, die in Kenya heeft gevlogen bij de politie. Dan komt er niet veel meer om St George's te bekijken; bovendien heeft mijn Schot al een vliegtuig „over moeten blijven", zodat hij Grenada uit den treure kent. Maar waar twee propelleridioten elkaar ontmoeten, is gespreksstof te over, en zeker als het enthousiasme gesmeerd wordt door een gelijke liefde voor overigens voortreffelijk bier.

Gelukkig heb ik mijn trip voor de andere dag helemaal voorbereid; ik kan dus om tien uur het moede hoofd ter ruste leggen en wegzinken in een loodzware slaap om tegen half zes een pracht van een zonsopgang mede te maken; om zeven uur ben ik weer op weg naar het vliegveld, nu langs de kust, maar een weg, even fascinerend als die van de vorige avond. Grenada, het kruideneiland, is, qua natuurschoon, een gezegend eiland; niemand behoeft er honger te lijden, zo overvloedig zorgt de natuur voor alles.

Het loopt tegen acht uur als wij langs Grenville komen, een plaatsje in de buurt van het vliegveld; daar zie je de kinderen in nette jurken en pakjes naar school gaan; je ziet de mensen, keurig in hemd en broek naar hun kantoor gaan. Op het vliegveld trof mij hetzelfde schouwspel, wat mij er ook in 1956 trof: het uniform wat tijdens dienst gedragen wordt, wordt daar aangedaan; op die manier slaat men twee vliegen in één klap: men ziet er altijd onberispelijk uit en men spaart kleren; is er geen officiële dienst, dan is hemd en short voldoende.

Het weggaan van Grenada wordt even vertraagd door het weerbericht, dat uit Parco komen moet per radiotelefonie; naar wat de lucht mij zo leert, zal ik wel weer mooi weer hebben; alleen heiïgheid aan de kant van Venezuela. Wel ben ik benieuwd naar mijn staartwind; 510 mijl is een hele ruk en elke mijl wind kan die ruk wat kleiner maken.

Over half negen komt „het weer" door: goed weer en een wind van zowat 20 knopen op 5000 voet; 7 knopen op 8000 voet, precies van achter. Om vijf voor negen hang ik dan weer in de lucht en om vijf over negen ben ik boven Victoria, een stadje aan de westkust, ongeveer tegenover Pearls aan de oostkust gelegen; ik ben dan op 5000 voet en probeer het meeste gebruik te maken van de staartwind om zodra mogelijk een kontaktpunt te kunnen hebben.

Lange ruk.......

Ronduit gesproken: als ik zo mijn aantekeningen nazie, die ik tijdens de vlucht gemaakt heb, heb ik hem toch wat zitten knijpen; het is de eerste maal, dat ik zo'n lange ruk maak over water en mijn eerste kontaktpunt, visueel dan, is het eiland La Blanquilla, op ruim 200 mijl afstand gelegen van Grenada. Wel moet ik, met een beetje goed zicht, na ruim een uur, het eiland La Margarita kunnen zien liggen met zijn toppen van ruim 3000 voet, maar dat ligt toch altijd nog een 75 mijl ten zuiden van mijn koers.

Het weer is inderdaad mooi; alleen wat heiïg aan de zuidkant van mijn koers en er zitten wat cirrusstrepen heel hoog boven mij, maar verder op naar het westen is het helder. Verder is er niets dan zee en lucht en het gepraat in mijn koptelefoon. Als je zo alleen in dat ding zit, moet je je toch zien bezig te houden; vandaar het logboek op je knieën, waarin je alles opschrijft.

Na een uur vliegen neem ik eens een radio-peiling en kom dan tot de ontdekking, dat de meteo niet gelogen heeft: ik maak inderdaad een grondsnelheid van 140 mijl, dus is er een flinke staartwind. Jammer alleen, dat ik zie aankomen, dat ik naar boven moet; voor me zitten nogal wat toppen en ik voel er meer voor om overheen dan om er langs heen te gaan; bovendien kom ik dan misschien boven de heiïgheid uit, die ik links van me zie. Tegen tien over twee ontdek ik ineens in het zuiden iets, dat op een bergtop lijkt, een blik op de kaart: ja, het kan het Isla de Margarita zijn. Ik stuur wat zuidelijker en neem mijn verrekijker: inderdaad, het zijn de toppen van Margarita en wel die van het oostelijk deel; wat verderop zijn de duizend voet lagere toppen van het westelijk deel.

Zo, de eerste 150 mijl zitten er op; nu eens proberen of ik het baken van Curaçao kan krijgen; waarachtig, ik vang het op als er een ander baken wat er over heen toetert, maar met een beetje precies afstellen, krijg ik Plesman zuiver.

Ik ben inmiddels geklommen tot 7000 voet en heb weer dat prachtige CAU weer, dat mij deze hele trip verwend heeft.

Alles volgens het boekje

Intussen heb ik de Islas Los Hermanos (een serie rotsen in een halve cirkel op 15 mijl afstand van La Blanquilla) gepasseerd en nu wordt het verder weer routine-werk; over een uur zowat Isla Orchilla, dan de Roques, dan de Aves, dan Bonaire en dan Curaçao. Schat mijn aankomst op Curaçao zo tegen kwart over twaalf lokale tijd. En dan gaat het inderdaad allemaal zoals in het boekje: het ene punt na het andere schuift onder je door; je ziet wat schepen en scheepjes; je ontdekt op de Roques tot je stomme verbazing, dat er een heleboel huizen staan — heleboel is dan betrekkelijk, wantje verwacht niets — je geeft je positie op aan Maiquetia. a ongeveer $3^1/_2$ uur vliegen: Bonaire in zicht.

Een minuut of tien eerder heb je al gemeld aan Curaçao Radio, dat je er aankomt en dat geeft je echt zo'n gevoel of je thuis komt; je kent de stemmen, je kent de door hen gebruikte phraseologie — elke controlaerea doet toch weer wat anders kortom, je voelt je happy. Alleen heb je met dat klimmen iets van je staartwind verloren; het zal wel half één worden voordat je op Curaçao landt.

Een ogenblik pieker je er nog over om door te vliegen naar Aruba; je zou het kunnen riskeren met je tanks, maar de soesah met de douane kun je beter op Curaçao hebben; daar gaat het altijd even vlot en zakelijk; men is daar gewend aan private planes, die Curaçao aandoen en heeft er een vlotte manier van afhandelen; bovendien, een kop koffie zou je best goed doen.

Dus geef je je tijd van aankomst definitief door aan Curaçao en boven Bonaire ga je langzaam aan zakken denken; het gas wat terugnemen, de kist wat bijtrimmen en dan maar weer de handen in de schoot en kijken naar de wijzertjes. Om kwart over twaalf kun je je aan de toren op Plesman melden, maar helaas zit er nog wat anders in de lucht: een transportkist, die kennelijk nog nooit op Curaçao geweest is. Je moet er netjes achter blijven, ook als meneer bijna naar Westpunt vliegt om binnen te komen; je had je kist er wel in kunnen prikken, maar het mag nu eenmaal niet van de toren. En het is dan ook zeven over half één als je uitrolt op Plesman en je voor het laatst door de paperessenmolen moet; om één uur zit je dan achter je kop koffie en kijk je terug op 2200 mijl, die je in een dag of acht gevlogen hebt; je bent moe, je bent wat doof, maar je bent voldaan.

Nog een mijl of 65 naar Aruba, maar dat is een peuleschilletje. Inderdaad, als je net vier uur en een kwartier gevlogen hebt, zijn die dertig minuten naar Aruba niets; toch is het met een tevreden gevoel als je je kist weer heelhuids aflevert aan de goede zorgen van de mechanic van de Aruba Flying Club, ons aller Nic, die met genoegen konstateert, dat je het ding in dezelfde toestand aflevert als je het hebt ontvangen, ook al heeft het er nu ruim 23 uur meer opzitten.

Dat is het dan, geduldige lezers, en: tot mijn volgende vlucht.

Amerikaanse rapporten bevelen ondergrondse kernproeven aan

Washington — In twee rapporten, die op verzoek van president Eisenhower zijn opgesteld door een commissie van Amerikaanse geleerden, wordt aanbevolen zo spoedig mogelijk een program op te stellen voor talrijke proeven met gewone krachtige springstoffen en [illegible] *om het mogelijk te maken een nieuw systeem uit te werken voor het ontdekken van ondergrondse kernexperimenten.*

De Amerikaanse [illegible] len een dergelijk program [illegible] dat zij tot de slotsom zijn [illegible] dat er middelen bestaan om ondergrondse ontploffingen te „[illegible]ren", waardoor hun ontdekking tienmaal moeilijker wordt gemaakt.

De twee rapporten zijn heden door de Amerikaanse delegatie aan die van Engeland en van Rusland op de conferentie te Genève over het stopzetten van kernproeven overhandigd.

EILANDGEBIED CURACAO
VERJARING VORDERINGEN

Het Hoofd van de Afdeling Financiën maakt bekend, dat vorderingen inzake geldschulden ten laste van het eilandgebied Curaçao, betrekking hebbende op het dienstjaar 1958, op grond van Art. 37 van P.B. 1953 no 174 per 1 juli 1959 zijn verjaard, tenzij de vordering vóór deze datum schriftelijk is ingediend.

EILANDGEBIED CURACAO

Het Bestuurscollege is voornemens studiebeurzen te verlenen aan mannelijke gegadigden, die hiervoor in aanmerking komen, om in Venezuela tot kellner te worden opgeleid.

Gegadigden dienen:
1. tenminste één jaar als kellner werkzaam te zijn geweest ofwel 8 leerjaren van de lagere school met goed gevolg te hebben doorlopen;
2. de leeftijd van 18 jaar te hebben bereikt.

Aanvraagformulieren zijn verkrijgbaar bij de Afdeling Volks-ontwikkeling en Opvoeding van het Centraal Bestuurskantoor van het Eilandgebied Curaçao, Scharlooweg 35.

Het Bestuurscollege van het Eilandgebied Curaçao,
De Gezaghebber, M. P. GORSIRA.
De Secretaris, J. W. ELLIS

In Memoriam
Isaac Wagemaker

Dezer dagen vertelde een krantenbericht ons, dat de oud-gezaghebber van Aruba, Isaac Wagemaker, is overleden.

Hij werd geboren te Oegstgeest op 23 november 1884 en trad op 1 december 1904 in dienst bij de Rijksverzekeringsbank te Rotterdam. In 1912 vertrok hij als „tijdelijk adspirant-civiel gezaghebber" naar de Oost.

Wagemaker, gezaghebber in een territoir in de residentie Palembang op Sumatra in het toenmalige Nederlands Indië, was in 1928 met verlof in Nederland, toen hij op grond van zijn bestuurservaring werd aangezocht als gezaghebber van Aruba.

Hij is als zodanig gedetacheerd geweest vanaf november 1928 tot aan pensionnering in 1945.

In 1928 telde Aruba een bevolking van ongeveer 8000 zielen. Oranjestad was een stil vissersplaatsje.

Met de bouw van de Raffinaderi van de Lago Oil & Transport Co Ltd, was men amper begonnen. Aruba moest zich aan de industrialisatie gaan aanpassen. Een zeer moeilijke taak voor de Bestuurder! Daarvoor was niet alleen nodig bestuursinzicht en doorzettingsvermogen en eigen kracht.

Welnu, Aruba kon zich gelukkig prijzen, want het had een bestuurder, die alle kracht van God ontving, een man, die diep-gevoelig was. Hij behoorde tot een uiterst rechtse protestantse richting, was hij geen man van preutse opvattingen; doch wel een rechtschapen bestuurder. In zijn doen en laten een goed mens, die graag eenieder ter wille wilde zijn: een waardig gezagsvertegenwoordiger.

Iemand, die zich met de bevolking oprecht kon verheugen over de vooruitgang, die langzaam maar zeker werd gemaakt. Men besefte niet steeds, dat vaak vooruitgang werd geboekt door het overwicht van een bekwaam bestuursambtenaar, die zijn ressort diende op de Curaçaose bureaucratie.

Met een handje vol getrouwen om zich heen (Hessling, Olga Henriquez, Vera Ruiz, R. da Costa Gomez, Paap Van der Heide, Petrona) moest Aruba worden opgebouwd met bescheiden middelen. Het is gedaan.

In 1945 werd een onherkenbaar modern Aruba aan zijn opvolger overgedragen.

Persoonlijke moeilijkheden zijn hem niet bespaard gebleven. De laatste jaren was zijn echtgenote ziekelijk en hij zelf sukkelde met zijn gezondheid. Het Curaçaos Bestuur heeft hem — desgevraagd — niet in vaste dienst willen benoemen. Dit was een hard gelag! Van zijn gedeprecieerd indisch pensioentje moest hij trachten rond te komen.

Het was de heer J. E. Yrausquin, die — enige jaren later — als Statenlid het initiatiefvoorstel en een daad van beschaving en piëteit verrichtte hem een jaarlijks onderhoud toe te kennen, welk voorstel door de Staten werd aanvaard.

Wij weten niet zeker of er reeds een straat naar deze Bestuurder is genoemd, die 17 jaren Aruba onder moeilijke omstandigheden heeft gediend. Hij heeft dit ongetwijfeld verdiend.

De overledene was ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Dat hij ruste in vrede.

Burgerlijke Stand

Oranjestad. — Op 6 juni werd geboren: Rolando Jacinto, zoon van de heer en mevrouw J. B. Winterdaal-Maduro — Papayastraat 3.

Op 10 juni Maritza Corina, dochter van de heer en mevrouw J. T. Juijada-Kelly — Pos Chiquito 52 H.

Tafeltennistournooi

Oranjestad — In de voorronden van het ASU tafeltennistournooi versloeg Mercelino Croes Tjie Fat Sjie. Hiermede zit Mercelino nu met 63 anderen in de eerste ronde van het tournooi dat georganiseerd wordt in het kader van de ASU Olympiade.

Jeugdige diefjes en helers voor de rechter

Oranjestad. — Gisteren stonden zes jongelui terecht, verdacht van diefstal van goederen van een groothandel waar zij werkzaam waren. De buit bestond uit melkprodukten, meest in blik. De jongens werden na het ontdekken van de diefstallen, die plaats vonden tussen 1 mei 1957 en 13 februari 1959, ontslagen. De jongens zijn allen, op een na nog werkloos.

Het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door mr. Flick achtte de diefstallen bewezen. De jongens begonnen er mee, met na en tijdens het werk blikjes melk leeg te drinken, deelden er vervolgens aan passerende kinderen uit en verhandelden later z.g. beschadigde blikken melkpoeder. Tenslotte ging het niet meer om enkele blikjes, maar werden het hele cartons. Het is een ernstig feit waarvoor verdachten terecht staan. Maar aan de andere kant moet worden overwogen, aldus de Officier, dat van de zijde van de werkgever zeer onvoldoende controle werd uitgeoefend. De verleiding was daardoor zeer groot. Daarom is de eigenaar niet alleen gedupeerd, maar mede schuldig. De Officier zeide rekening te willen houden met deze omstandigheden en de jongens nog een kans te geven. Alle zes worden veroordeeld tot een voorwaardelijke straf van zes maanden met een proeftijd van drie jaar.

Daarna stonden drie huisvaders terecht, die zich aan heling hadden schuldig gemaakt. Beklaagden vertellen niet te hebben geweten dat de goederen van diefstal afkomstig waren. De jongens hadden het aannemelijk weten te maken, dat zij van hun werkgever „beschadigde" blikken mochten verkopen.

Na verhoor verklaarde de Officier de opzet tot heling niet bewezen. Wel zijn beklaagden zeer onvoorzichtig geweest. Eis en vonnis zijn twee maanden voorwaardelijk met een proeftijd van twee jaar.

Ouderochtend St. Tharcitiusschool

Oranjestad — Morgen, zondagochtend van half elf tot twaalf uur is er voor de ouders van leerlingen van de St. Tharcisiusschool gelegenheid het werk van de leerlingen in te zien en met de onderwijskrachten te spreken.

GESLAAGD

Oranjestad — De heer en mevrouw Harewood van Sint Nicolaas ontvingen uit Nederland het verheugende bericht, dat aan de R.K. Kweekschool van het H. Hart te Reuven hun dochter Walja slaagde voor de akte van bekwaamheid als onderwijzeres. Onze gelukwensen.

Uit Politierapporten

Oranjestad — Gisteren meldden wij dat in de Nassaustraat een geparkeerde wagen werd meegenomen, omdat eerder was geconstateerd, dat de wagen abnormaal veel lawaai veroorzaakte. De eigenaar was toen voor de politie niet te vinden. Nu is hij zich evenwel komen melden en vertelde dat de wagen door een monteur werd overgebracht naar een garage, om daar hersteld te worden.

Op de oostelijke helling van de brug bij Spaans Lagoen botsten gisteren auto's 917 en 6020. In totaal beliep de schade een goede vijfhonderd gulden.

In het Lago Sport Park raakten twee enigszins beschonken mannen slaags. De politie verleende hen onderdak.

Een man die naar het hospitaal moest worden overgebracht, omdat hij Clorox had gedronken verklaarde later, te hebben gemeend, dat het wijn was.... Zijn toestand is niet ernstig.

Scheepvaart: Er kwamen vijf schepen binnen en er vertrokken er eveneens vijf.

Duban — In het Oemoeboelocreservaat in Zuid-Afrika zijn onlangs bij een gevecht tussen twee stammen acht inheemsen gedood en talrijke gewond. De autoriteiten hebben een detachement politie naar het reservaat gezonden om verder bloedvergieten te verhinderen. De strijd begon toen krijgers van de Nkasastam de rivier de Illovo overstaken en een aantal leden van een vijandige stam onverhoeds overvielen en afslachtten. De tegenpartij organiseerde 's middags een strafexpeditie die wraak nam. Veel hutten zijn in vlammen opgegaan.

Kandidaten voor Sportkoningin

Mej. SYLVIA THODE candidate van TRUPIAAL VOETBAL CLUB.

Mej. MARGO CROES, candidate van ESTRELLA

Mej. NILDA CROES, candidate van PLYMOUTH

AGATHA PACIFICA ERASMUS TROPICAAL SPORT CLUB.

MARIA LUISA RASMIJN, candidae van de FEDERATION VOETBAL CLUB.

Ruzie onder de Bovenwinders

Oranjestad. — Wij schreven al eerder dat er binnen verschillende partijen, na de afgelopen verkiezingen tal van interne moeilijkheden zijn. De kwestie van de benoeming van gedeputeerden en een eventueel samengaan van de PPA met de UNA is nog niet geregeld.

Er gaan zelfs geruchten en het blad Chuchubi schreef hierover uitvoerig, dat er een verlangen onder bepaalde leden zou zijn om de partijgroeperingen te doorbreken en bijvoorbeeld een meerderheid te vormen uit zuiver Arubaanse leden. In de PPA fraktie zitten twaalf leden waarvan er zes arubanen zijn.

Die geruchten worden echter nergens bevestigd. In bepaalde kringen gaf men ons te verstaan, dat de „oppositie„ hier voorlopig nog niet erg op gesteld is en dat men daar momenteel meer zoekt naar een mogelijke hergroepering van de.... Statenverhouding ....

Nogmaals het zijn allemaal geruchten, waar voorlopig nog geen conclusies uit te trekken zijn, behalve dan dat de stembusuitslag op Aruba toch nog niet zo'n heel duidelijk beeld geeft van de mogelijke politieke ontwikkeling.

Intussen is er wel ernstige onenigheid ontstaan in de PPA afdeling van de Bovenwinders. De PPA heeft verschillende sekties, waarin de verschillende bevolkingsgroepen, als de Curaçaoënaars, Bonairianen en Bovenwinders, zowel als Surinamers zijn ondergebracht.

Het lid Anslijn is voorzitter van de sektie van de Bovenwinders. Sommigen verwijten hem dat hij persoonlijke akties heeft gevoerd en daardoor de kans dat de heer Lopez (niet te verwarren met het Statenlid H. Lopez) onvoldoende stemmen kreeg om lid van de Raad te worden.

In een sektievergadering heeft men nu de heer Anslijn afgezet als voorzitter en hem zelfs verzocht zich geheel terug te trekken.

De heer Anslijn erkent deze aktie niet en noemt haar onwettig.

Volgens hem zou de heer H. Lopez die op de Bovenwinden een grote tegenslag had oorzaak zijn van de moeilijkheden. Lopez zou ook volgens Anslijn de betogingen tegen premier Jonckheer op de Bovenwinden hebben geinspireerd.

Verder is de heer Anslijn van mening dat de moeilijkheden onder de hier wonende Bovenwinders zullen worden opgelost en dat zij geheel los staan van de partijproblemen van de PPA. Het gaat niet om partijpolitiek maar om persoonlijke tegenstellingen, zou hij hebben gezegd.

Voor de toeschouwer geldt nu alleen maar: afwachten......

RIVERPLATE verslaat TROPICAL

Oranestad — De voor de A klasse competitie voetbalgespeelde wedstrijden tussen Riverplate en Tropical leverde een drie nul overwinning op voor Riverplate. Bij de rust was de stand 1—0.

JONG EN OUD NAAR ARUBA

Oranjestad — Het toneelgezelschap Jong en Oud komt volgende week naar de Nederlandse Antillen om hier enkele typisch surinaamse toneelstukken op te voeren. Er zullen zowel te Curacao, als te Aruba uitvoeringen zijn.

Acuba Jrs. kampioen in B-klasse Basketballtournooi

Oranjestad — In de heren B-klasse is het team van Aruba Jrs. B kampioen geworden in het K.O. Julianitournooi.

Aruba Juniors versloeg in de finale de jongens van Don Bosco met 33—24. Bij de rust was het 15—13 voor A.J. Vijf minuten voor het einde was de stand 23—23, maar daarop volgde een ware puntenregen. Er werden er nog 10 voor A.J. genoteerd en slechts 1 van Don Bosco.

Bij de dames behaalden de meisjes van Aruba Juniors in de semi-finale een gemakkelijke overwinning, omdat de tegenstanders op de afgesproken tijd geen team in het veld konden brengen. Hierdoor werden de dames van RCA uitgeschakeld. Maandag komen de A.J. dames nu uit tegen Estrella in de finale.

Na deze kampioenswedstrijd is er een ontmoeting van de heren teams van NWI Stars en Plymouth, die om de 1ste plaats gaan strijden in de A klasse. Na afloop van de wedstrijden zal Emelinda Yarzagaray, de binnenkort aftredende sportkoningin, de bekers uitreiken.

HIGHLIFE veslaat AMSTEL

Oranjestad — In de AA-klasse competitie baseball versloeg het team van HighLife dat van Amstel met 9—6. De winnende pitcher was Lionel „Tuny" Wilson en de verliezende Jack Ramon Buckley. Buckley sloeg de eerste homérun van de competitie 1959 over de leftfield fence. High Life handhaafde zich op de tweede plaats. Amstel bleef hekkensluiter.

AGENDA ARUBA

Oranjestad. — Kantoor Amigoe.
Toricellistraat 16. Tel.: 1233.
Zaterdag 13 en zondag 14 juni 1959.

Bioscopen:

De Veer, 8.30 uur:
Zaterdag en zondag: „ESCAPADE EN JAPAN". Teresa Wright, Cameron Mitchell. Alle leeftijden.
6.00 uur, zondag: „THE LITTLEST OUTLAW". Alle leeftijden.

Rialto, 8.00 uur:
Zaterdag en zondag: „BLACK JACK KETCHUM, DESPERADO". Howard Duff, Victor Jury. Alle leeftijden.
5.45 uur, zondag: „GUARDIE ET LADRI". Alle leeftijden.

Principal, 8.00 uur:
Zaterdag: „WICKED AS THEY COME". Arlene Dahl, Phil Carey. Herbert Marshall. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: „RODAN. 18 jaar. en 5.30 uur: „JOAN OF ARC". Ingrid Bergman, Jose Ferrer. Alle leeftijden.

Aurora, 7.30 uur:
Zaterdag: „WOMAN IN A DRoSSING GOWN". Yvonne Mitchell, Sylvia Syms. 18 jaar.
8.00 uur, zondag: „EL CIRCO". (Spaans) Cantinflas, Gloria Lynch. Alle leeftijden en 6.00 uur: „BATTLE STATION. Alle leeftijden.

Savaneta, 7.30 uur:
Zaterdag: „THE SHEEPMAN". Glenn Ford, Shirley MacLaine. Alle leeft.
8.00 uur, zondag: „CONGO CROSSING". Virginia Mayo, George Nader 18 jaar en 6.30 uur: „THE FIRST TRAVELING SALESLADY. Alle l.

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: BOTICA DEL PUEBLO. Tel.: 1253.
San Nicolas: BOTICA SAN LUCAS. Tel.: 5006.

Oranjestad — In de St. Franciscuskerk werd door de Z.E. Pastoor Burgemeester het huwelijk voltrokken tussen Nino Habibe en Marina Osorio. Na afloop van de plechtigheid was er een zeer druk bezochte receptie, waar onder meer leden van het bestuurscollege, leden van het corps consulaire en vele andere autoriteiten het charmante paar en hun familieleden kwamen gelukwensen. Mevrouw de weduwe Osorio toonde zich opnieuw een uiterst hoffelijke gastvrouwe. Bij de vele goede wensen die het bruidspaar reeds ontving voegt de Amigoe de hare.

Yankees verliezen weer van pitcher Don Mossi

GIANTS en DODGERS boeken vooruitgang door nederlaag van de Braves

American League.

Don Mossi pitchte gisteravond een 6-hitter tegen de New York Yankees en de Detroit Tigers wonnen met 3—1 en promoveerden naar de derde plaats van de American League. Mossi heeft nu een record van 5—2, Bronstad (0—1) was de verliezende pitcher.

Linescore:

Detroit	021 000 000 -	3	7	0
New York	010 000 00 -	1	6	0

Tom Sturdivant, kwam in relief in de achtste inning met de bases-loaded en geen out, en domineerde de Boston Red Sox voor een 3—2 overwinning van de Kansas City Athletics. Coleman (2—4) was de winnende pitcher en Sullivan (3—5) de verliezer. Harry Chiti (1) sloeg een three-run homerun in de vierde inning voor de Athletics.

Linescore:

Kansas City	000 300 000 -	3	8	0
Boston	000 000 020 -	2	6	0

De twee andere wedstrijden van de American League, Cleveland-Washington en Chicago-Baltimore, werden wegens regen uitgesteld.

De stand in de American League:

Chicago	31	24	-
Cleveland	28	24	1½
Baltimore	29	26	2
Detroit	29	26	2
Kansas City	26	26	3½
New York	26	27	4
Washington	24	31	7
Boston	23	32	8

Wedstrijden van vandaag in de American League:

Chicago in Baltimore Shaw (5-2) tegen Brown (3—2).

Cleveland in Washington Garcia (0—4) tegen Ramos (6—6).

Kansas City in Boston Coleman (1—4) tegen Brewer (3—3).

Detroit in New York Bunning (6—4) tegen Larsen (5—1).

(Alle wedstrijden worden 's middags gespeeld).

National League:

De Chicago Cubs wonnen gistermiddag met 9—7 van de [..] ee Braves in een home-run-duel. Ed- lie Mathews van Milwaukee sloeg twee homeruns, zijn 21e en 22e van dit seizoen. Logan sloeg zijn nummer 6. Walls (3) en Ernie Banks (16) sloegen homeruns voor de winnende Cubs. Johny Buzhardt (3—2) was de winnende pitcher en Lew Burdette (9—5) de verliezer.

Linescore:

Milwaukee	001 000 501 -	7	11	0
Chicago	330 102 00- -	9	15	1

Mike McCormick (4—5a), pitchte 5-inning „no-hit-ball" en de San Francisco Giants wonnen met 3—0 van de Philadelphia Phillies in een wedstrijd, die gestaakt werd in de zesde inning wegens regen. Landrith (2) sloeg een homerun. Meyer (4—3) was de verliezende pitcher.

Linescore:

San Fran.	100 02 -	3	5	0
Phil.	000 00 -	0	0	1

(gestaakt wegens regen)

Pinch-hitter George Crowe, sloeg een „sacrifice-fly" met de „bases-loaded" en geen outs in de 10de inning en de St. Louis Cardinals wonnen met 2—1 van de Cincinnati Redlegs. McDaniel (4—8) was de winnende pitcher en Acker (1—1) de verliezer. Ed Bailey (4) sloeg een homerun voor de enige Redlegrun.

Linescore:

Cincinnati	010 000 000 0 -	1	4	3
St. Louis	100 000 000 1 -	2	4	0

De Los Angeles Dodgers scoorden drie runs in de negende inning en wonnen met 9—6 van de Pittsburgh Pirates. Don Demeter (13) sloeg een homerun voor de Dodgers. Danny McDevitt (4—6) was de winnende pitcher en Daniels (3—5) de verliezer.

Linescore:

Los Angeles	*001 220 103 -*	*9*	*17*	*2*
Pittsburgh	*003 030 000 -*	*6*	*13*	*0*

De stand in de National League:

Milwaukee	33	23	-
San Francisco	33	25	1
Los Angeles	31	27	3
Chicago	30	28	4
Pittsburgh	29	29	5
Cincinnati	27	30	6½
St. Louis	23	32	9½
Philadelphia	21	33	11

Wedstrijden van vandaag in de National League:

Milwaukee in Chicago Spahn (7-7) tegen Anderson (3—4).

Los Angeles in Pittsburgh Koufax (2—1) tegen Kline (5—3).

San Francisco in Philadelphia Antonelli (8—3) tegen Owens (4—3).

Cincinnati in St. Louis Nuxhall (3—4) tegen Jackson (4—6).

Alle wedstrijden in de National League worden des middags gespeeld, behalve de wedstrijd tussen San Francisco en Philadelphia.

Thans 69 Spelers op Nederlandse transferlijst

Amsterdam — Het aantal spelers dat op de transferlijst is geplaatst bedraagt thans 69. Het grootste aantal dat ter „verkoop" wordt aangeboden komt van de twee Amsterdamse voetbalclubs Ajax en DWS-Amsterdam. Deze ploegen bieden elk acht spelers ter verkoop aan. De grootste en wellicht ook duurste troeven bij het spel van loven en bieden, zijn Van der Kuil en Vonhoff. Wat de kleine Ajaxied betreft bestaat er kans dat Feijenoord een bod zal doen. De Rotterdamse sterrenformatie heeft zijn reserve-doelman Panman en zijn ex-spil Van der Hoek op de transferlijst geplaatst. Bij Sportclub Enschede lopen de beide Moddejongens, de Hongaar Beres en Oonk kans om te vertrekken. Van de lagere clubs zijn bij DHC de gebroeders van Miert op de transferlijst geplaatst. Bij het Noordamsterdamse Volewijckers ondergingen doelman Mouw en de spelers Gongrijp en Van Alphen dit lot.

Haarlem wil afstand doen van Degenaar, Killian, en Brokx, KFC van Hendriks en Driehuis, RCH van Kruyer en Henke en Stormvogels van Brom, Venus en Van der Meer.

Brian London geschorst en beboet door Britse BOKSBOND

Londen. — Brian Londen werd geschorst door de Britse boksbond geschorst voor zes maanden wegens het feit, dat Brian London gehandeld heeft tegen het verbod om tegen Floyd Patterson uit te komen.

Zoals bekend versloeg Patterson in de elfde ronde Brian London op knock-out.

De Britse boksbond gaf London voorts een boete van duizend pond sterling (ongeveer Ant. ƒ 5400,—).

Wedstrijden van Nederlands elftal beneden 23 jaar

's-Gravenhage. — Voor het Nederlandse elftal, samengesteld uit spelers beneden de 23 jaar, staan er het komende seizoen twee wedstrijden op het programma. De ontmoeting Engeland — Nederland is definitief vastgesteld op zaterdag 19 maart 1960. Voor de wedstrijd Nederland — Tsjechoslowakije heeft de KNVB aan de Tsjechische voetbalbond woensdag 23 september als datum voorgesteld. De Tsjechen moeten zich nog met deze datum akkoord verklaren.

Carlos Ortiz wint juniorentitel weltergewicht

New York — Carlos Ortiz wist gisteren beslag te leggen op de junioren weltergewicht-wereldtitel door Kenny Lane te verslaan door een technische „knock-out" in de derde ronde. Tegen het einde van de tweede ronde wist Carlos Ortiz, Portorikijn van afkomst, doch thans woonachtig in New York, een harde linkse in het gezicht van Lane te plaatsen, waardoor een snede geopend werd tussen het oog en de neus van de Amerikaan. De dokter, die na de voor Lane fatale tweede ronde werd binnengeroepen, oordeelde dat de snee zó ernstig was, dat het gevecht moest worden gestaakt. Carlos Ortiz, die zes maanden geleden van Kenny Lane op punten verloor, won dus ditmaal door een technische k.o. Het was Ortiz zijn dertigste overwinning tegen slechts twee nederlagen.

Amsterdams elftal tegen Real Madrid

Amsterdam — De afdeling Amsterdam van de K.N.V.B. heeft 13 spelers uitgenodigd voor een centrale training als voorbereiding voor de wedstrijd van het Amsterdams elftal tegen Real Madrid op 30 juni a.s. Op drie donderdagavonden zullen de geselecteerden en enige gastspelers — het is reeds zeker dat Faas Wilkes zal meespelen — onder leiding van trainer Donnenfeld in het Olympisch stadion oefenen.

De 13 geselecteerden zijn: d.: Van Raalte (Bl. Wit) en Hoogerman (Ajax); a.: Van der Klink (Bl. Wit), Ouderland (Ajax), en De Jong (DWS A'dam); m.: Althof (Bl. Wit), Muller (Ajax), Engelander (Bl. Wit) en Euwes (Bl. Wit); v.: Van der Kuil (Ajax), Vonhoff (DWS A'dam), Seelen (Ajax) en Schenkel (DWS A'dam).

Davis Cup Wedstrijden

Parijs. — Na de eerste dag van de Davis cup wedstrijd Frankrijk — Roemenie (kwart finales Europese zone) leidt Frankrijk met 2—0.

Eastbourne. — Na de tweede dag van de wedstrijd Engeland — Chili leiden de Engelsen, die vrijdag het dubbelspel verloren, met 2-1.

Florence. — Na de eerste dag van de wedstrijd Italie — Zuid-Afrika leidt Italie met 2-0.

Barcelona. — Na de eerste dag van de wedstrijd Spanje — Brazilie leidt Spanje met 1-0. Het tweede enkelspel werd uitgesteld tot de volgende dag.

Al deze wedstrijden werden gespeeld in de kwartfinales van de Europese zone.

Russisch zwemdorado

Moskou — In Moskou wordt een zwembad gebouwd dat, komvormig in een middenlijn van 130 meter, het grootste van het Europese vasteland zal worden. Het bassin wordt gemaakt van gewapend beton met een zachte deklaag aan de kant van de zwemmers. Rondom het bassin komen zeven paviljoens, stranden en kiezeloevers.

Ongeluk bij jubileumwedstrijd van S.H.S.

Den Haag — De jubileumwedstrijd van Scheveningen Holland Sport, dat op Houtrust ter gelegenheid van het 40-jarig bestaan, tegen de Duitse vereniging Bochum SV speelde, heeft voor twee spelers een onprettige afloop gehad. In de eerste helft, na ongeveer een half uur spelen, kopten rechtsbuiten Morcels en rechtsbinnen-speler Dahrs (Blauw Wit) gelijktijdig naar de bal. Hun hoofden raakten elkaar en beide spelers moesten per ambulance naar een ziekenhuis worden overgebracht. Een medisch onderzoek wees uit, dat zowel Dahrs als Moreels een hersenschudding had opgelopen. Dahrs kon per taxi naar zijn woning in Amsterdam worden vervoerd, Moreels zal voorlopig in het ziekenhuis moeten blijven.

Van bestuurszijde van SHS werd vernomen, dat het vrijwel zeker is dat gastspeler Dahrs, die in het eerste half uur zeer goed heeft gespeeld, volgend seizoen voor de Haagse vereniging zal uitkomen.

Versterkt WILLEM II verliest na overwicht in 1ste ronde van BOTAFOGO

WALDIR verricht een „hattrick"

Tilburg. — Even hebben de 18.000 toeschouwers in het Tilburgse Sportpark vrijdagavond in de waan verkeerd dat een versterkt Willem II het fameuze Braziliaanse elftal Botafogo met sterren als Garrincha, Didi, Zagalo en Paulinho zou verslaan. In de derde minuut van de tweede helft immers kogelde gast middenvoor Canjels de bal hard langs doelman Ernani.

Die voorsprong was zeker niet onverdiend, want de technisch natuurlijk betere maar mat spelende Brazilianen hadden in de eerste helft moeten toezien hoe Willem II, waarin Wilkes de grote uitblinker was, samen met Zaro en Van der Hart voor het meeste gevaar had gezorgd. Botafogo, dat hartstochtelijk werd aangemoedigd door een spreekkoor van Braziliaanse zeelieden, wiste de schande van een achterstand snel uit. Nauwelijks twee minuten na het doelpunt van Canjels werkte linksbinnen Waldir de bal over de lijn. Zij het met medewerking van Nicolic die te zacht op de goed keepende Feyt terugspeelde (1-1). In de achtste minuut zorgde Didi er met een listige pass voor dat Waldir zijn tweede doelpunt kon maken (1-2). Rechtsbuiten Garrincha, die tegen Brooymans weinig kans kreeg zijn gevaarlijke dribbels te demonstreren, schoof de bal in de 15e minuut naar Waldir, die een hattrick liet noteren (1-3).

De fut bij Willem II was er wat uit. De Brazilianen gingen er een demonstratiepartij van maken. Garrincha kreeg in de 28e minuut een beulsjeging en na een viertal Nederlanders gepasseerd te zijn deponeerde hij de bal achter Feyt (1-4).

Botafogo liet in de laatst fase Didi, Zagalo en Paulinho uitvallen en vervangen. Toen de Brazilianen ook doelman Ernani naar de kant riepen, stak scheidsrechter Horn er een stok voor.

Dik van Enthoven van de Bataaf uit Halfweg werd kampioen wielrijden voor amateurs op de weg. De gelukkige overwinnaar in de bloemetjes.

OM HET C.V.B. WISSEL TROFEE

SITHOC wint na verlenging met 3-1 van Jong Colombia

Willemstad — Gisteravond won Sithoc na verlenging met 3—1 van Jong Colombia. Het treffen werd bijgewoond door een zeer matig opgekomen publiek, dat getuige was van een zeer rommelige wedstrijd, die bijna in een „free for all" was uitgebroken, indien scheidsrechter Ringmaniet bijtijds had ingegrepen.

Het begin van deze match was van beide kanten opvallend nerveus. Sithoc probeerde het met lange passes, die keer op keer door het hechte defensie-blok van de jongens van Boca doodliepen. Aan de overkant trachtte men het met enkele razendsnel uitgevoerde combinaties om zodoende een opening in de defensie te forceren. Het lukte echter niet, want Beltrand en Ilario waren steeds weer het struikelblok.

Indien de Collegemannen in de eerste helft nuttig gebruik hadden gemaakt van alle doelrijpe kansen, zou dan zeker het scorebord drie goals hebben aangegeven. Er zat echter geen enkele speler in de voorhoede met genoeg „kruit" in de benen om een welgemikte kogel op de vijandelijke veste af te schieten. Aan de zijde van Jong Colombia waren er wel enkele kanonniers, maar hun schoten hadden niet zo veel effekt dat keeper Fernando van Sithoc in moeilijkheden geplaatst werd. Het zwoegen en de constante druk, die Sithoc op het heiligdom van keeper Serberie uitoefende werd vijf minuten voor de rust beloond, toen door een fout van de verdediging het leder bij de vrijstaande Rosario van Sithoc terecht kwam. Met een heel tam schot verschalkte hij de „goalie", die als een zwaluw vergeefs naar de bal dook: 1—0.

Er waren nog geen twee minuten verstreken, toen Comenencit de verdediging van de jongens van Boca schaakmat zette. Hij plaatste toen vervolgens de bal naar de vrijstaande linksbuiten Catalina. Deze speler-inplaats het leder even langs de keeper te schuiven loste een kogel die tegen het lichaam van de doelverdediger weer op zijn hoofd kwam. Zijnkopbal was niet berekend, deze slogg tegen de bovenlat. Voordat Catalina weer kon schieten herstelde keeper Serberie zich en met een tijgersprong bemachtigde hij het leder. Direkt hierna ging de rust in met een score van 1—0 in het voordeel van Sithoc. Na de pauze trokken de jongens van Jong Colombia onstuimig ten aanval. In de eerste minuten had keeper Fernando zijn handen vol werk. Schoten van Zimmerman en Martinez werden op prachtige wijze verwerkt. In de 7e minuut werd het spel gestaakt, toen scheidsrechter Ringma Martin Martinez van Jong Colombia van het veld wees. Het incident vond plaats, toen de heer Ringma een „free-kick" in het voordeel van Sithoc floot.

Jong Colombia moest nu met 10 man 42 minuten lang verder strijden. Indien men nu zou gaan denken, dat Sithoc deze tien-spelers klein zou krijgen, heeft men zich heerlijk vergist. Met man en macht trok Jong Colombia ten aanval. Tijdens een dezer aanvallen schoot de rechtsbuiten van Jong Colombia een diagonaal schot in, dat het mooiste doelpunt was van de avond: 1—1. Sithoc kreeg hierna een veldmeerderheid. Comenencia kreeg tot tweemaal toe een scoringskans, doch verprutste die beide keren. Bij het einde was de stand nog steeds 1—1. Er werd toen twee maal 15 minuten verlengd. Tijdens de eerste verlenging werd er niet gescoord. Drie minuten na de tweede verlenging wist Comenencia uit een voorzet van Testing door een kopbal zijn ploeg de leiding te geven. Zes minuten hierna voltrok Testing het vonnis over Jong Colombia door het derde Sithoc-doelpunt te scoren op een pass van Ruben Cathalina. Met 3—1 score in Sithoc's voordeel kwam het einde van deze ontmoeting.

Morgenmiddag wordt het toernooi voortgezet met de wedstrijd tussen Jong Holland en Vesta.

Acht maanden geleden scheidden vijf christen-democraten zich af en vormden een zelfstandige fractie. De regeringscoalitie van Milazzo, bestaande uit communisten, linkse socialisten, de christelijke-sociale unie, de neo-fascisten en de monarchisten verkreeg 53 van de 90 zetels. Herstel van de coalitie is echter niet mogelijk omdat de linkse socialisten niet bereid zijn de samenwerking met de neo-fascisten en monarchisten voort te zetten.

Een andere mogelijkheid is een coalitie van christen-democraten, liberalen en monarchisten, tezamen 39 stemmen, met steun van de neo-fascisten met negen stemmen.

Van de Nederlandse voetbalvelden

ADO bezorgt Den Haag grote voetbalglorie

Te Geleen in het Maurits-Stadion beleefden zo'n 25.000 Limburgse voetballiefhebbers een voor Fortuna '54 glorieuze avond. Met de Willem II-er Zaro en Faas Wilkes als gastspelers hebben de Fortunezen op meer dan eervolle wijze partij gegeven aan de Braziliaanse voetbalploeg Botafogo.

Nadat de rust met een 2—1 voorsprong voor de Brazilianen was ingegaan, was het Paulinho, die deze voorsprong tot zelfs 3—1 vergrootte. Maar toen beleefde het totaal uitverkochte stadion een sensationeel sluitstuk, dat een kleine twintig minuten heeft geduurd. Het begon met een treffer als een granaat van Bram Appel, die een voorzet van Henk Angenent keihard langs de keeper-fenomeen Ernani joeg. Fortuna '54 bleef onder een geweld van gejuich en enthousiasme aanvallen en dit enthousiasme werd een orkaan, toen Angenent het mooiste doelpunt van de wedstrijd scoorde: uit een prachtige pass van Zaro schoot hij op onhoudbare wijze de bal langs de Braziliaanse doelman. Even heeft men nog daar in Geleen gehoopt op het onmogelijke: een gelijkspel tegen deze voetbalgrootmeesters, maar verder dan een knappe 4—3 zege konden zij niet komen. Een pluim voor de Nederlandse ploeg is zeker wel op zijn plaats.

Maar ook Den Haag beleefde deze week een voetbalglorie. ADO, dat de afgelopen kompetitie maar heel matig heeft gespeeld, heeft het Haagse voetbalpubliek dolenkelijk willen laten zien, dat zij nog tot heel wat in staat is. Na een demi-finale van HVC met 4—1 gewonnen te hebben, werd woensdagavond in het Zuiderpark, het mooi gelegen ADO-terrein, voor ruim 20.000 toeschouwers de halve-finale gespeeld en wel tegen niemand minder dan Sparta, dat bizonder gebrand was op de „dou-ble": landskampioen en de Beker.

Nu, het is een harde, snelle en heel mooie wedstrijd geworden, die de duizenden en duizenden bezoekers in een ware Cup-sfeer wist te brengen. In de derde minuut van de vierde verlenging — nadat net de Spartaan Koning de bal rakelings langs het Haagse doel had gekopt — was het Rijnvis, die na een snelle rush door de verdediging heen het Haagse winnende doelpunt wist te scoren en dat doelpunt is met het nodige enthousiasme ontvangen.

Des te mooier is het Haagse resultaat, als men weet, dat vijf minuten voor het verstrijken van de officiële speeltijd rechtsachter Scherpenisse in botsing kwam met Bosselaar, waardoor de Hagenaar een hoofdwonde opliep en het veld hierdoor moest verlaten. De rest van de speeltijd en de verlenging speelden de Hagenaars met tien man. Deze zege was voor ADO verdiend, voor al reeds om de prima gespeelde eerste helft, tijdens hetwelk Sparta over alle linies werd overtroefd.

Te Nijmegen werd in het Goffert-Stadion voor 9000 toeschouwers de andere halve finale gespeeld en wel tussen VVV '03 en Rapid J.C. De VVV-ploeg had heel wat meer cupfighters-spirit dan Rapid J.C. en het is te danken aan doelman Cox — vervanger van Jacobs — dat het bij een 0—1 nederlaag bleef. Op werkelijk fantastische wijze heeft hij het Rapid-doel verdedigd, dat slechts éénmaal werd doorboord door een doelpunt van Teeuwen, pas een kwartier na de rust. En dus nu de finale tussen ADO en VVV '03.

Op de velden van het ADO-terrein is vorige week een belangrijk jeugdtoernooi gehouden, waaraan belangrijke buitenlandse ploegen deelnamen: het Londense Chelsea (zeer sterk jeugd-team), Borrusia Dortmund, Wiener Sportklub, L.K.S. (kampioen van Polen), alsmede de jeugd-ploegen van Volendam, Ajax, Excelsior, Feijenoord en natuurlijk ADO. Een van de leiding gevende figuren van het Londense Chelsea, Ted Drake (velen van onze lezers zullen deze bekende voetbalnaam nog best kunnen herinneren), vindt deze jeugd-toernooien van zo'n belang, dat hij de reis naar ons land er voor over had. Na afloop van de wedstrijd Volendam — Chelsea, waarvan de uitslag was 2—2, een prachtige prestatie van de Volendam-junioren, die hierdoor de eer van de dag wagen, verklaarde Drake, dat er in de vier jaren, dat hij met Chelsea in Nederland was geweest (deze toernooien zijn jaarlijks terugkerende voetbalfestijnen), er een stijgende lijn in een duidelijke voetbalgroei is te bespeuren in het Nederlans Jeugdvoetbal geluid uit de mond van een dergelijke voetbaldeskundige. Chelsea won de finale van Borussia Dortmund met 6—0, terwijl Volendam de eervolle derde plaats veroverde door Wiener Sportklub met 1—0 te verslaan door goed technisch en vaak verrassend sterk spel.

Voor morgen staan de volgende wedstrijden op het programma:

Amateurs: kampioenschap van Nederland: Gouda — Sportclub Irene, terwijl voor de promotie naar de Eerste Klasse West HVC thuis speelt tegen VFC en Baarn op eigen terrein speelt tegen SVW.

CURACAOENSIA

De omstandigheid dwingen tot zang

Het grootse verschil tussen de noord-europese volksliederen en de liederen uit deze streken is wel, dat bij de laatste voornamelijk de omstandigheden het lied bepalen. Gebeurtenissen, arbeid, stemmingen zetten de mens aan om te zingen, en geven hem in wat hij zingt. De zang wordt niet voorbereid; er wordt niet geoefend; men zingt niet op verzoek. Is de stemming gewekt, dan zingt men vanzelf, improviseert, fantaseert. En het beste wat bij dergelijke gelegenheden wordt gezongen, blijft hangen in het geheugen en verrijkt de ongeschreven liederenschat.

U begrijpt dat deze aard van de zang het niet gemakkelijk maakt de liedjes op te nemen. Bij een oogstfeest zelf heeft het niet veel zin: er wordt dooreen geschreeuwd, men articuleert niet goed, je kunt geen uitleg vragen; en je bent zeker een spaak in het wiel der feesvreugde.

Erg dikwijls mislukt het dan ook. Wie het wel doet, doet het voornamelijk uit beleefdheid, om de pater een plezier te doen. Heb ik dan eerst wat laten horen wat anderen zongen, dan komt de sfeer er wel, en is de „deur" geopend.

Maar ik ben reeds ingesteld op bemerkingen als: „Hoe kun je nu een oogstlied zingen, als het drie maanden niet heeft geregend? Als ik mijn werk in de keuken doe, komen er wel tien liedjes in mijn hoofd, maar nu ik hier met een ziek been zit, weet ik niets. Liedjes komen vanzelf uit mijn mond, als ik maar volop aan het graven ben.

Een zanger wist er raad op. Ik ken een mooi roei liedje, zei hij; maar wacht even. Hij haalde een bezem, begon daarmee te roeien, en zong zijn lied.

Nana van Rooi Nana

Een stuk grond tussen Wan Baeza, Pretu en Ferrenu (Vergenoeging) in wordt door de bevolking ondanks een aantal nieuwe naambordjes nog steeds Rooi Nana genoemd. Midden door dit stuk grond loopt een reusachtige geul (rooi), die in zware regentijden massa's water verplaatst.

De vrouw waarnaar deze streek is genoemd, Nana, moet wel een mens van enige betekenis zijn geweest.

In het noordwestelijk deel van Hamber liggen onder twee grote tamarindebomen wat losse stenen: overblijfselen van een graf, het graf van Nana.

Indianen op Bandariba

Oude mensen hebben mij verteld — zo zegt een oude man — waar vroeger Indianen hebben gewoond. De man is van Bandariba geboortig. Op Chinchó (Sint Joris), Santa Barbara, Jan Thiel, Brakkeput en Sorsáca (Zuurzak).

Hij zegt dat je woonplaatsen kunt herkennen aan hopen schelpen: carco, hoestoe en cocolishi. Zo'n hoeveelheid schelpen kan daar onmogelijk door de zee opgeworpen zijn.

Erg veel schelpen liggen volgens hem in de mondi van Scherpenheuvel op het heuveltje dat vol armcactussen staat. Ook op Sorsaca en Labadera van Koraal Specht liggen massa's schelpen.

Merkwaardig is, dat de man voor een massa, een hoop schelpen, het woord „fam" gebruikte, un fam di cocolishi.

De Bullepees

De bullepees is werkelijk de pees van een bul of stier. Hij wordt zorgvuldig schoongemaakt, en met een gewicht bezwaard, langen tijd opgehangen, anders trekt hij krom.

Was hij vroeger het gewone middel ter kastijding van mens en dier, tegenwoordig wordt hij voor het straffen van kinderen niet meer gebruikt. Slagen met de bullepees komen namelijk hard aan en halen de menselijke huid open. Wel is hij nog in zwang om ezels aan te drijven.

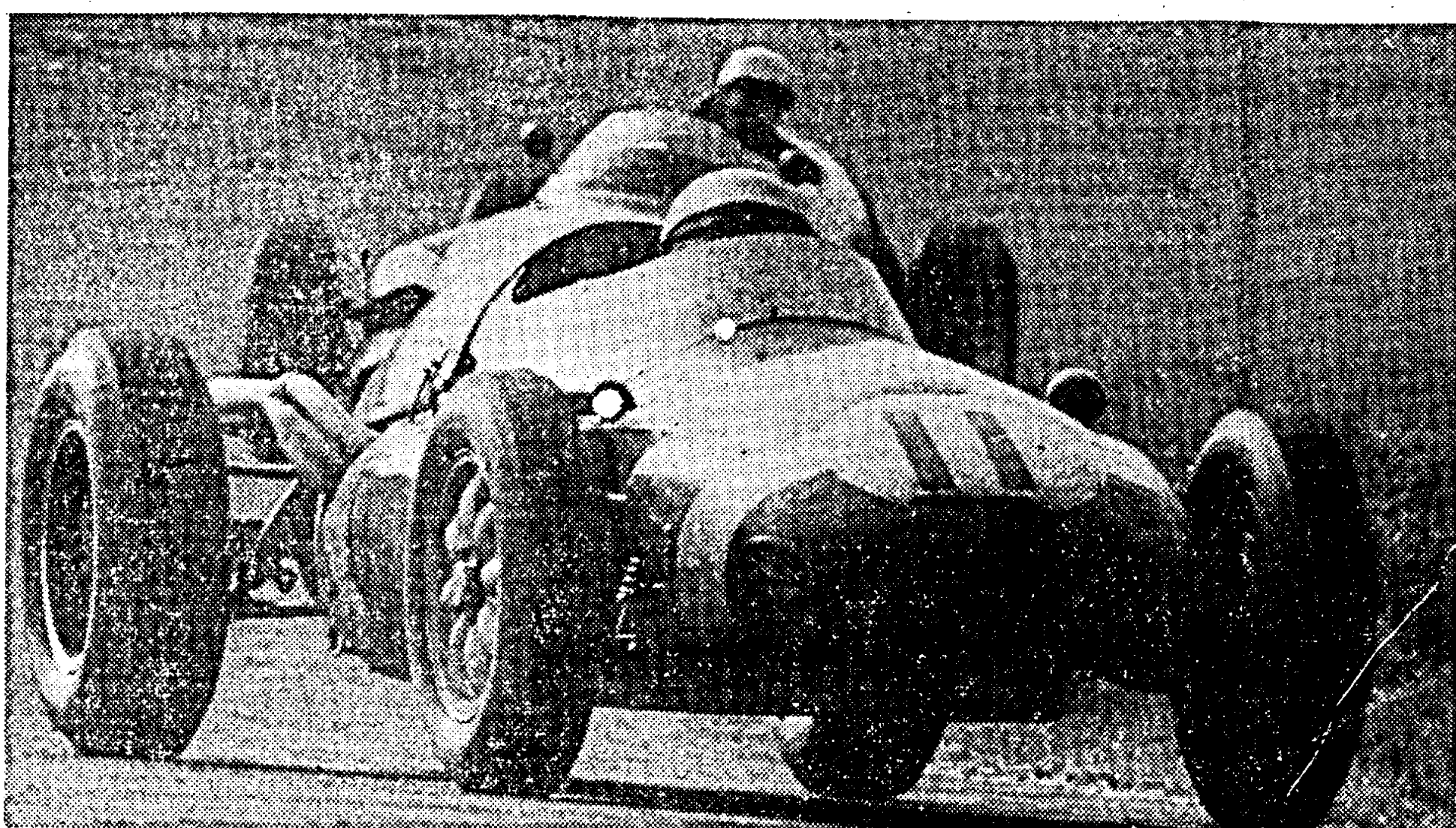
Men hield er vroeger ook bullepezen op na, die alleen voor officieel gebruik dienden: als men per ezel naar een feestje ging of op bezoek. En deze klasse van bullepezen waren dan mooi geschilderd of ze hadden een jasje aan; van touw werd een strak sluifje gebreid en dan was je een boelpees furá rijk.

Dat was eens Nederlands

De schrijfwijze van de Curaçaose aardrijkskundige namen brengt dikwijls heel wat moeilijkheden met zich mee, omdat de allervreemdste en uitheems klinkende namen nogal eens gewoon nederlands blijken te zijn.

Iemand die in Deklénde woont, woont in De Klundert, ten oosten van Santa Rosa. Zo is Bijlé, ten noordoosten van Groot Kwartier, Bijgelegen. Briá moet je goed verstaan, het is Brievengat; het wordt soms wat zuiverder uitgesproken als Briefhát. Eikijkoe raadt u nooit; het is de bergrug ten zuiden van Daai Booi Baai, die „gewoon" Uitkijk heet. Enguber een andere naam voor Cas Abao, heet officieel Engelenberg; wordt ook wel Engelsber genoemd. Donkerki, ten westen van Ascension is een verbastering van Duinkerken.

P. B.

Hoewel Stirling Moss na vele ronden de kop wist te m de winnaar van de „Grote prijs van Nederland", veroveren moest hij in de 65ste ronde de strijd staken die onlangs verreden werd. wegens panne. Stirling Moss aan kop met achter he

„SRANANTORIE"

Dr. D.C. Geijskes, direkteur van het Surinaams museum, is genoemd tot correspondent van de afdeling natuurkunde der Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen. Deze bijzondere benoeming, die voor Dr. Geijskes een eervolle is, werd bij koninklijke besluit bekrachtigd. Dr. Geijskes, die in Nederland geboren is en te Leiden studeerde, promoveerde te Bazel. Hij heeft zeer veel gedaan voor de verrijking van de kennis van de fauna van Suriname. ● Dezer dagen werd in de balzaal van „Het Park" door de regering een cocktailparty aangeboden, in verband met het bezoek van de Van Speijk. Officieren en bemanning brachten een bezoek aan het bauxietbedrijf van de Billiton Mij. ● Er wordt thans druk gewerkt aan de restauratie van het Gouvernements Paleis. Vooral het balkon dat zwaar bleek te zijn aangetast door wind en weer alsook door houtluizen, wordt grondig verbeterd. Hierbij wordt toegezien, dat de bouworde van dit stuk oudheid zoveel mogelijk dezelfde blijft. ● Het comité dat voornemens is een borstbeeld op te richten voor de overleden Indiase leider Mahatma Mohandas Karmchand Gandhi, is begonnen met de bouw van het monument op de gedempte Knuffelsgracht. ● Een ploeg van de Surinaamse Waterleiding Maatschappij is momenteel bezig achter Paranam boringen te verrichten ten behoeve van Suralco. Deze boringen hebben ten doel de watervoorziening ter verzekeren bij de voorgenomen uitgebreide werkzaamheden in het kader van het Brokopondoplan. Dezelfde boorploeg zal wanneer de werkzaamheden te Paranam achter de rug zijn naar Nickerie vertrekken om te Waterloo boringen te verrichten. Hoewel er reeds een bron is aangeboord te Waterloo geeft deze echter geen water van de gewenste kwaliteit.

Historische MISSIE-ATLAS verschijnt in het najaar

Amsterdam. — In de Missiehuizen te Steijl en Teteringen wordt naarstig gewerkt aan het tot strand brengen van een HISTORISCHE MISSIE-ATLAS, die gelijktijdig in dit najaar in Nederland, België, Frankrijk en Duitsland zal verschijnen. Dit staat althans op dit ogenblik vast; het is geenszins uitgesloten, dat uitgevers uit gevers uit andere landen zich daarbij nog zullen aansluiten. Voor Nederland en de Overzeese Gebieden is de verspreiding toevertrouwd aan Uitgeverij Broekman & De Meris N.V., Amsterdam.

Dit „grootse" werk — het is voor de eerste keer in de geschiedenis van de Missie, dat een dergelijke uitgave verschijnt — krijgt een tekst-, een platen- en een kaartengedeelte. Prof. Dr. L. J. Rogier, Hoogleraar aan de Katholieke-Universiteit te Nijmegen, heeft toegezegd de uitgave een voorwoord mede te geven.

De tekst, verdeeld in vier hoofdstukken, is van Dr. A. Freitag, SVD (Missiehuis St. Michaël, Steijl) en wordt — in het kader van de internationale opzet — voor Nederland bewerkt door Pater F. Verstraelen, SVD. De titels van de hoofdstukken: „De jonge Kerk in de oude wereld", „De kerstening van Europa", „Van een Westerse Kerk naar een Wereldkerk", „Het nieuwe Missietijdperk", wijzen er op. dat de Missie van de vroegste tijd tot op heden behandeld zal worden.

De ongeveer 600 illustraties, die het platengedeelte zullen vormen, worden verzorgd door Drs. J. Buijs, SVD (Missiehuis St. Franciscus Xaverius, Teteringen). Het kaartengedeelte wordt samengesteld door Pater H. Emmerich, SVD, Wenen, en zal uit 36 kaarten in 8 kleuren bestaan. Platen en kaarten krijgen uitvoerige toelichtingen.

De uitgave, die als een standaard- en naslagwerk gezien zal mogen worden, krijgt een register op de persoons- en plaatsnamen en een bibliografie. Zodra deze Missie-Atlas is, hopen wijs erop terug te komen en een bespreking te kunnen plaatsen.

Hollandse Nieuwtjes

Apeldoorn blijft maar in het nieuws. Dezer dagen zag men een nieuwigheidje bij een benzine-station. In zekere zin is het ook familie van de benzine, want het betreft hier een melk-automaat. Op ieder ogenblik van de dag kan men er een bekertje melk in karton verpakt en automatisch gekoeld uit te voorschijn toveren. Naast de auto kan dus ook de mens zich in Apeldoorn laven. En dat allemaal voor een kwartje. ● Professor mr. L. Kisch kan nu weer blij kijken. Door de een of andere speling van het lot stond de professor bij de lintjesregen op Koninginnedag onder de officieren van de Orde van Oranje Nassau vermeld. Nu zouden wij daar al blij mee zijn, doch het geval bleek een vergissing te zijn, want de prof. was voorbestemd tot ridder in de orde van de Nederlandse Leeuw. Men is zich toen van hogerhand gaan haasten de vergissing te herstellen en het resultaat van al die haast is dan geweest dat het K.B. gewijzigd is en des professors borst getooid is met de versierselen van ridder in orde van de Nederlandse Leeuw. ● Oude liefde roest niet gauw en zo zal Koning Boudewijn bij zijn aanstaande bezoek aan Nederland gaarne een bezoek brengen aan Noordwijk immers heeft de Belgische Vorst de Nederlandse taal geleerd en hij wil nog graag eens de plaats zien waar hij een frisse duik waagde in de Noordzee. Waarschijnlijk zullen de Noordwijkers met die hij toen omging nu nog eens een praatje met hem maken. ● In Haarlem werden de eindexamens van de MULO gedrukt en op een goede dag werd er opgebeld door de „inspecteur van het Onderwijs" die gaarne de opgaven wilde zien.

Even later belde de „secretressen van de inspecteur" op met de mededeling dat de zaak snor zat. De man aan de telefoon vertrouwde het niet helemaal, omdat hij dacht dat de inspectie de opgave wel zou kennen en ze niet dan wel, andere kanalen ter zijner beschikking zou hebben om de opgaven te achterhalen. Afijn deze week stond de achttienjarige directeur voor de Haarlemse politie-rechter, die hem maar dom vond omdat hij de goede volgorde niet in acht genomen had: eerst belt de secretaresse op en daarna de inspecteur en niets anders. De inspecteur had veel berouw over zijn euvele daad, die meer op een wanhoopspoging geleek. Eis dertig dagen of 100 gld, de politierechter was het er mee eens. En nu nog het examen.... ● Een Dordse en vier Dubbeldamse tuinders zijn door het oog van een naald gekropen, of beter gezegd, gereden met hun auto. De voetrem van de auto weigerde toen men een onbewaakte overweg bij Dordrecht naderde terwijl een trein aankwam.

De auto werd 10 meter meegesleurd en toen liet de bumper los. De trein stopte.... 600 meter verder pas. ● In Amsterdam kwam dezer dagen een proefproces voor.

Onlangs had een kantonrechter een automobilist veroordeeld tot 20 gld. boete omdat hij geen voorrang verleend had aan een voetganger op een zebrapad. De Officier van Justitie was het hier niet mee eens en ging in beroep omdat een voetganger niet als „verkeer" kon worden aangemerkt. De rechter was het daarmee eens en de automobilist kan zijn 20 gld op zak houden.

De voetganger weet het nu helemaal niets meer, waar hij aan toe is. ● De verkoop van kersen -op-het-hout is in volle gang op de Betuwe en aan de hand van de cijfers menen deskundigen dat de winkelprijs van de kersen dit jaar ongeveer 50 ct, per pond zal zijn.

Bij de eerste kersenverkoping kwamen wel vele belangstellenden opdagen, maar geen verkoper. De notaris bleef met de kersen zitten.

Duizenden ponden zijn nu een prooi van de spreeuwen die er een lekker hapje aan hebben. Sinds 1939 hadden ze deze kans niet, nu grijpen ze hem met beide poten aan. ● De Kon. Ned. Jagersvereniging pleegt overleg met de minister van Justitie voor de verkoop van luchtbuksen, die van speelgoed tot gevaarlijk wapen zijn gepromoveerd, waardoor men ze niet zo maar meer kan kopen. Verder is men het nog niet eens over de opening van het jachtseizoen. De hazenstand zou bij een latere opening dan 15 October zeer gebaat geweest zijn, maar de belangstelling van andere jagers hadden veroorzaakt dat men toch vastgehouden had aan die datum. De eendenjacht zal met twee weken verlengd worden in Februari, teneinde het surplus aan woorden te verkleinen, want die woorden vallen de eenden op het nest en de kuikens aan waardoor hele tomen kuikens ten gronde gaan. Het zijn net mensen. ● Hopelijk kunt U in het komende weekend weer wat op krachten komen van de doorstane vermoeienissen.

Nog een kort rukje en de helft van het jaar zit er weer op.

* * *

F.A.O. beraamt campagne tegen de hongersnood

Weldoorvoede minderheid der mensheid is zich het probleem nauwelijks bewust

Deze Perzische vrouw behoort tot de 80 procent van de mensheid, voor wie het geenszins vanzelf spreekt, dat zij er deze dag in zal slagen de leden van haar gezin te voeden.

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

De directeur-generaal van de F.A.O. de Wereldvoedsel en Landbouw Organisatie, dr. Sen, heeft in de bestuursvergadering van dit gespecialiseerd onderdeel der Verenigde Naties het plan geopperd een intensieve actie op te zetten teneinde de aandacht te vestigen op een der nijpendste wereldproblemen van vandaag: de honger, iets waarvan het kleine, nog geen twintig procent der mensheid tellende part zich nauwelijks enig denkbeeld kan vormen. De Council der F.A.O. heeft in zijn novemberzitting de suggestie aanvaard en een commissie opdracht gegeven tezamen met de directeur-generaal en zijn staf zulk een campagne uit te werken.

Dezer dagen heeft de werkgroep te Rome, waar de zetel der F.A.O. is gevestigd, vergaderd. Ook Nederland, een — het zij in ere gezegd — zeer gezien lid der F.A.O., was uitgenodigd.

De commissie heeft zich beraden over de opzet en uitwerking van het plan. De voorgestelde actie zou enige jaren in beslag nemen en uitmonden in een wereldvoedselcongres, dat plaats zal vinden op de twintigste verjaardag van de conferentie van Hot Springs, de tijdens de oorlog gehouden bijeenkomst, waar de grondslagen gelegd werden voor wat heden is uitgegroeid tot de F.A.O.

De werkgroep kantte zich tegen een zuivere propaganda-actie. De reeds ter tafel gebrachte suggestie om de campagne „Free the world from hunger" te noemen, werd afgewezen. In de eerste plaats is een voorlichting zonder concrete perspectieven niet efficiënt genoeg en vervolgens dient men ervoor op te passen dat men de mensen in de rijke, maar nog meer die in de arme landen niet onwillekeurig voorspiegelt, dat door een actie van enkele jaren het hongerprobleem definitief de wereld zou zijn uit te helpen.

De commissie zag het verloop der campagne op twee vlakken: de voorlichting over de werkelijke situatie en tegelijkertijd een intensieve en zo veel mogelijk verbreide studie over de maatregelen, die moeten en kunnen getroffen worden om de honger een halt toe te roepen.

De F.A.O. moet bij het voorlichtings- en het studiewerk voorgaan en dit stimuleren. Vanuit de centrale der Verenigde Naties zal dit in samenwerking moeten gebeuren met andere U.N.O.-onderdelen, als de Wereldgezondheidsdienst, de Unesco, de Internationale Arbeidsorganisatie. Voorts zouden de regeringen der bij de F.A.O. aangesloten staten verzocht dienen te worden naar eigen keuze zelf vraagstukken aan te pakken. Verder is de medewerking van niet-gouvernementele organisaties onmisbaar: men denke bijvoorbeeld aan de I.F.A.P. (de overkoepeling der boerenorganisaties), aan lichamen als de mondiale vrouwenorganisatie en zeker niet minder aan de Kerken met hun missie- en zendingservaring. Ten laatste, maar zeker niet in de minste plaats moet de hulp ingeroepen worden van in vele landen bestaande particuliere organisaties. Voor Nederland kan men daarbij aan de V.I.R.O., de N.O.V.I.B., aan Daadwerkelijke Gerechtigheid, de Europese Beweging, het Europees Jeugdwerk e.a. denken.

Want het werkelijke brandpunt der activiteiten zal komen te liggen in de medewerkende landen, uiteraard op het terrein van de voorlichting, maar niet minder op dat der studie. Voorts zal zich de noodzaak voordoen van het bijeenbrengen van een fonds ad hoc, waaruit de kosten van het totaal kunnen worden bestreden. De F.A.O. is daartoe met haar relatief klein budget niet in staat noch gemachtigd.

In verband met het laatste meldde de directeur-generaal, dat hij bericht had gehad van de Primaat van Duitsland. Daar heeft de door het Episcopaat uitgeschreven collecte voor de achtergebleven gebieden op één dag het kapitaal van 21 miljoen mark opgebracht. Een deel daarvan komt ter beschikking van de F.A.O.

Van de Wereldlandbouw- en Voedselorganisatie kunnen een reeks publikaties verwacht worden ter voorlichting over de werkelijke situatie, zoals die naar de jongste gegevens is, publikaties tevens met concrete denkbeelden over de vraag in welke richting de problemen opgelost zouden kunnen worden. Voor Nederland zijn de onderwerpen, waarover het aan de minder ontwikkelde landen hulp op het gebied van voorlichting e.d. zou kunnen geven, legio. Onze kennis, ook van de tropen, de tropische landbouw en economie, onze centra van onderzoek en studie vormen een schat, waarvan anderen kunnen delen.

Het is niet de bedoeling van de commissie, dat de voorlichting en studie uitsluitend of noodzakelijk in de rijke landen zal plaats hebben. Ook de achtergebleven gebieden kunnen in dit opzicht zeer veel doen.

... in deze laatste landen ... de agrarische bevolking groot is —in Indie vormt 75 procent van de beroepsbevolking, in Pakistan zelfs 80, in Italië immer nog 40, tegen bv. in Nederland slechts 12 procent — is er de landbouw officieel weinig in tel. Het budget voor landbouw is geheel onvoldoende, de portefeuille van dit departement wordt over het algemeen door tweederangs krachten beheerd. Reeds het plaatsen van de honger en zijn bestrijdingsmiddelen in het centrum der internationale belangstelling zal, zo zeide de afgevaardigde uit Indië, al een gunstige invloed hebben in de onderontwikkelde landen, het prestige van deze tak van staatsdienst en wellicht ook zijn budget verhogen.

De plannen worden momenteel technisch nader uitgewerkt en ter beoordeling voorgelegd, eerst aan de Council en later in het jaar aan de Algemene Vergadering van de F.A.O. In verschillende hoog ontwikkelde landen is het gevoel voor verantwoordelijkheid voor de arme verwanten, niet slechts van regeringswege, maar mede onder de burgers sterk toegenomen. Een enkele jaren durende campagne vindt zo haar basis in een bestaande bereidheid en zonder excessief optimisme mag verwacht worden dat deze zal slagen. En het doel van een huidige actie „Nourrir les hommes", of „World fight against hunger" drukte reeds de psalmist in poëtische taal uit: „De gerechtigheid en de vrede omhelzen elkander".

Israel toont zijn goede wil jegens Libanon

Tel Aviv. — Israël heeft Libanon meegedeeld, dat het bereid is een Libanese lichte bommenwerper die op 27 mei gedwongen werd te Haifa te landen, vrij te geven, aldus hebben Israëlische ambtenaren te Tel Aviv meegedeeld. Volgens de ambtenaren is het besluit bedoeld als een teken van een goede wil.

Eerder hadden de vijf bemanningsleden reeds toestemming gekregen naar hun land terug te keren.

—x—

Bonn. — De Westduitse regering heeft geweigerd zich garant te stellen bij een overeenkomst tussen de Westduitse scheepswerf Blohm en Voss en de Sovjet-Unie, die voorziet in de bouw van zes passagiersschepen met een totale waarde van 270 miljoen mark. De Westduitse staatssecretaris van economische zaken, Westrick, ontkende in de bondsdag dat de Navo-autoriteiten de bondsregering hadden afgeraden zich garant te stellen.

Post van de Bovenwinden

GEMBER....

Het idee waar iedereen mee is opgegroeid, heeft ons de overtuiging bijgebracht dat gember uit China moet komen. Maar tot onze verbazing hebben we ook gemberplanten op Saba gevonden. Ze groeien daar in het wild-dat moet dan vooral de kant uit zijn van Bubihill- doch ze worden ook gecultiveerd, noch wel niet in het groot, maar ze werden toch geplant.

Nu moet de groeigemeente niet zeggen „we hebben nog nooit van Sabagember gehoord", dat zal wel uitkomen, want uitgevoerd wordt die nog niet. Het enige waar iedereen het hier over eens is, is het feit, dat het een geneesmiddel is bij maagpijn. Daarom wordt het ook geplant, om een stukje gember in de huis-apotheek achter de hand te hebben. Je moet dat koken en van het drankje zal je weer opkikkeren.

Het product dat men hier zo ziet, lijkt nog wel voor verdeling vatbaar.

Van de combinatie gember en brood heeft men ook wel eens gehoord en men bevestigt zeer heftig, dat ze dat ook maken- „o ja, gemberbrood, heerlijk" -maar in de praktijk blijft dat beperkt tot een hoge uitzondering.

Britse vliegende schotel maakte eerste openbare vlucht

Cowes, eiland Wight. — De Britse „Vliegende Schotel" heeft donderdag bij Cowes op het eiland Wight voor 200 journalisten en fotografen zijn eerste openbare vlucht gemaakt, die een kwartier geduurd heeft.

Het vier ton wegende toestel bewoog zich circa dertig centimeter van de grond, op een zogenaamd luchtkussen, door de eigen motor gecreëerd. Het toestel had tevoren al gedurende vijf uur proefgevlogen.

Het negen meter lange gevaarte bewoog zich op deze eerste vlucht boven een cirkelvormig vlak van beton. Des middags zou men trachten met de machine over de Solent — het water tussen Wight en de Britse kust — te vliegen.

—x—

Berlijn. — Het Westberlijnse de-Nazificatiehof heeft officieel verklaard wat velen reeds vermoedden: Hermann Goering is een nazi geweest die van zijn functies onder Hitler heeft geprofiteerd. De weduwe van de vroegere chef der „Luftwaffe", Emma, zal bijgevolg 756.000 mark moeten betalen, de waarde van Goerings bezittingen in West-Berlijn. Het geld zal ten goede komen aan het fonds van slachtoffers van het national-socialisme.

Nieuws in het kort

Tel Aviv. — Blijkens een bericht in de Israëlische staatscourant zullen in het vervolg alle gegevens over immigratie in Israël als vertrouwelijk worden beschouwd.

Publikatie van berichten hierover, met gebruikmaking van andere dan door de regering verstrekte gegevens, kan met vijftien jaar gevangenisstraf worden bestraft. Voor het ter kennis van onbevoegden brengen van dergelijke gegevens kan levenslange gevangenisstraf worden opgelegd.

—

Saksen. — In Saksen, in Oost-Duitsland, is een autobus met kinderen van tien tot veertien jaar op een onbewaakte spoorwegkruising door een trein gegrepen. Zes kinderen hebben hierdoor het leven verloren, terwijl er negen ernstig werden gewond.

NIEUWS VAN „DE GOUDEN ROTS"

De verkiezingen voor de Eilandsraad behoren ook op St. Eustatius weer tot het verleden. De uitslag was zo als werd verwacht n.l. een meerderheid voor de Democraten (Groep Lopes). De Democraten, die zich van deze partij hadden afgescheiden (groep Berkel), omdat zij er zich niet mede konden verenigen, dat de eerste drie candidaten voorkomend op den candidaten lijst der D.P., vier jaar geleden nog tot aanhangers der N.V.P. gerekend konden worden en welke candidaten thans de „oude" aanhangers der partij geheel in den hoek dringen kregen, slechts enkele stemmen. Verder werd de grief geuit, dat in de afgelopen 4 jaren de budget gelden niet op de juiste wijze zouden zijn gebruikt, door het bestuurscollege, waardoor op St. Eustatius totaal geen vooruitgang kan worden geconstateerd en meer is gelet op het persoonlijk belang dan op het algemeen welzijn.

Ofschoon hier in het midden moet worden gelaten of de grieven al of niet puist zijn, geeft de zelfbeschuldiging van Gedeputeerde Lopes, geuit op een verkiezingspropaganda-vergadering, dat inderdaad het beleid van het Bestuurscollege over de laatste 4 jaren niet geheel juist is geweest toch wel rede tot denken. Opnieuw wordt hier dus bewezen hoe heilzaam een gezonde critiek kan zijn.

De uitslag der verkiezingen is met blijdschap door de bevolking gevierd met een danspartij, georganiseerd door de leiders der D.P. en met een dag vrij af voor allen, die in eilandsdienst werkzaam zijn (circa 80 à 90% der valide krachten), natuurlijk met behoud van „soldij" en dus ten koste van de belasting betalers van Curacao en Aruba.

St. Eustatius is dus het laatste bolwerk, waar de vertegenwoordiger der Bovenwinden zich (dank zij broertje) heeft kunnen staande houden. Op St. Maarten en Saba heeft hij den strijd tegen Wathey grandioos verloren, doordat zijn partij op die eilanden geen enkele zetel kon behalen. Met spanning wordt thans uitgezien of de „Vertegenwoordiger", die zo als thans is gebleken slechts dank zij Wathey tot Statenlid werd gekozen, de nodige consequentie, uit deze ommekeer zal trekken of wel de bekende „Billeken" als voorbeeld zal nemen met het devies: niets horen, niets zeggen en vooral niets begrijpen.

Toch moet worden gezegd, dat tot heden de uitslag der verkiezingen in tegenstelling tot de uitslag der Staten verkiezing 1958 meer „menschelijk" is gevierd. Werden toen door ons bestuurscollege nagenoeg allen van wie men vermoeden kon, niet te hebben gestemd vóór de D.P. of die zich zelfs maar aan de verkiezing hadden onttrokken, op een of andere wijze gestraft (dégradatie van rang-orde bij werkverschaffing, overplaatsing naar minder rendabele werkkring, beëindigen van speciale voorrechten enz. enz.), thans is daarvan nog niets te bespeuren geweest. Dit doet de vraag rijzen of destijds de vertegenwoordiger der Staten hierin een woordje heeft mee gesproken, terwijl een en ander thans geheel aan het locale bestuur is overgelaten.

Behalve op deze uitslag der verkiezingen mag St. Eustatius zich verheugen op een zeer gunstige weersgesteldheid. De regenval in het eerste halfjaar 1959 was overvloediger en beter verdeeld dan sedert jaren het geval is geweest. Het is dan ook jammerlijk om aan te zien, welke grote oppervlakten uitstekend en grond hier ongebruikt liggen, terwijl de bewoners van de naburige Engelse eilanden, bijna geen vierkante meter grond kunnen bemachtigen om daarop voor hun familie's wat eetbaars te verbouwen.

De meerderheid der Statianen voelt niet meer voor land-arbeid, sedert voor iedereen de mogelijkheid bestaat om te worden ingeschakeld in de werkverschaffing, welke onder auspiciën van het Departement van Openbare Werken wordt in stand gehouden. Een z.g. dagwerk (3 à 4 uur per dag) levert voldoende op voor een klein daginkomen en vergt slechts weinig krachts inspanning. Waarvoor zou men een moeilijk leven verkiezen als men een gemakkelijk leven kan hebben, is de algemene leuze.

Voor de weinige planters, die nog steeds de grond bewerken, doch die absoluut geen arbeidskrachten kunnen krijgen, was het vooral in dit regenrijk jaar weer spijtig te vernemen, dat de tractor van het departement van landbouw welke zo veel hulp kan verschaffen wederom buiten bedrijf was. Meer dan 25% van de mogelijke arbeids prestatie dezer machine wordt, over het gehele jaar berekend, slechts zelden verkregen.

Door de algemeen rekenkamer werd er reeds jaren geleden op gewezen, dat de politiek om zeer kostbare reparaties uit te voeren aan oude machines, meer geld heeft gevorderd dan voor aanschaf van een nieuwe machine nodig zou zijn geweest, terwijl bovendien de schade veroorzaakt door stagnatie niet kan worden geschat.

Laten wij hopen, dat na verloop van tijd, voldoende inzicht zal worden verkregen om de belasting penningen, moaizaam opgebracht op de twee grote zuster eilanden, met de nodige wijsheid te besteden, hetwelk de welvaart op St. Eustatius tevens in hoge mate ten goede zou komen.

Nieuws uit St. Maarten

Caraibische Commissie houdt Studentenbijeenkomst over de Visserij

(Van onze korrespondent)

De Derde Caraïbische Studieweek voor Visserij zal van 3 tot 8 juli op het Nederlandse gedeelte van Sint Maarten gehouden worden onder auspiciën van de Caraïbische Commissie op uitnodiging van de Nederlands Antilliaanse regering, aldus deelde wnd sekretaris van de Commissie, de heer C. P. Erskine-Lindop mede.

Uitnodiging en tot deelneming zijn verzonden aan de regeringen van de bij de Commissie aangesloten landen alsmede aan Visserij-instellingen in het Caraïbisch gebied.

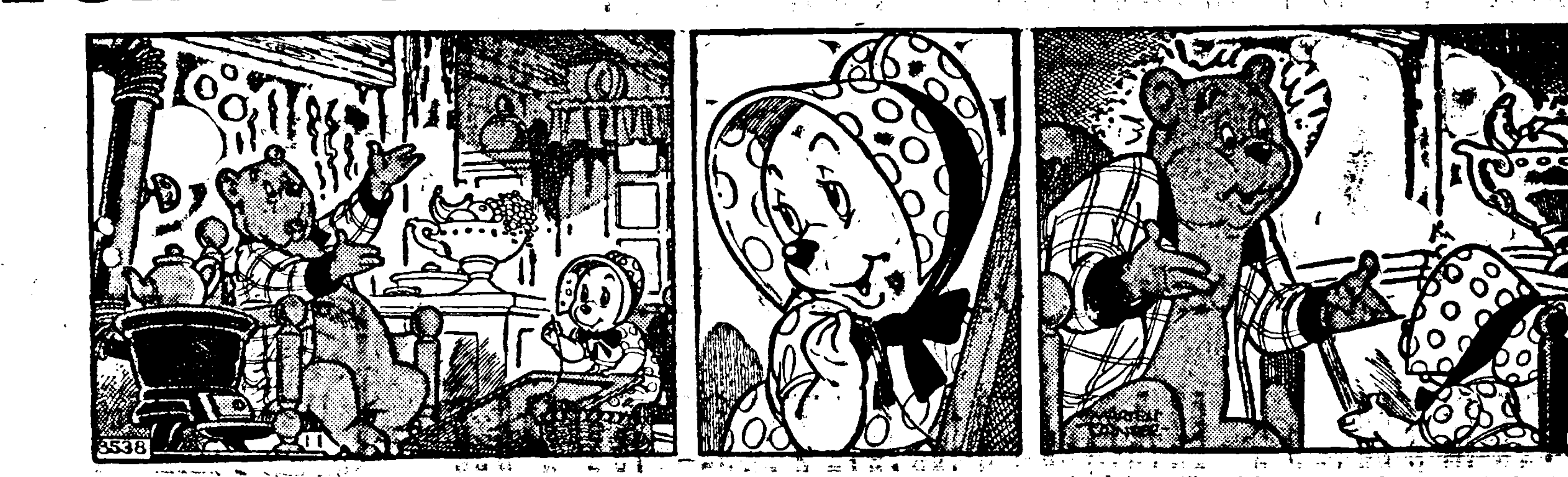
Het doel van de Studieweek zal zijn de deelnemers gelegenheid te geven om inzichten en ervaringen uit te wisselen met betrekking tot de biezondere problemen, die zich in verband met de beoefening van de visseren in deze wateren voordoen. Er zal een half dozijn onderwerpen behandeld worden, elk onder leiding van een voorafgekozen diskussieleider.

De regeringen in het Caraïbisch gebied werd om kommentaar en suggesties gevraagd met betrekking tot de organisatie, de benoeming van diskussieleiders en de opstelling van een voorlopige agenda van de Studie-bijeenkomst.

De regering van de Nederlandse Antillen zal voor transport van en naar het vliegveld van Sint Maarten, voor excursies en voor andere officiële aktiviteiten zorgen. De regering zal zelf twee excursies organiseren, de eerste om de deelnemers gelegenheid te geven de vissers van Sint Maarten te ontmoeten, in het biezonder, die welke zich bezig houden met kreeftenvisserij, en de tweede zal bestaan uit een rondrit over het eiland. Van Sint Maarten zal een bezoek aan Saba gebracht worden met de „Blue Peter" en aan Sint Eustatius per vliegtuig.

Wanneer deze diskussies aan de beoefenaars van de visserij worden bekend gemaakt, zullen zij zeker een sukses worden en zullen ongetwijfeld de visserij ten goede komen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3538 Heer Bommel haastte zich om juffrouw Doddel uit te leggen hoe het ongeluk gebeurd was. Op bewogen toon schilderde hij haar het roekeloze rijden van de markies, die als een gek langs de wegen raasde terwijl hijzelf op keurige wijze de verkeersregels volgde.

Maar zijn buurvrouw luisterde niet erg. Ze reinigde zijn jas, maakte een hete anijsmelk klaar en ging tenslotte gezellig tegenover hem zitten stoppen.

„Natuurlijk was het jouw schuld niet", zei ze eenvoudig. „Wat jij doet is altijd goed".

Heer Ollie's gemoed schoot vol. Hij slikte een paar keer moeilijk en ging toen recht zitten.

„Het is mooi, dat je dat zegt", zei hij ontroerd. „Maar toch staat het me tegen, dat je me altijd treft in de ure der beproeving. Het valt voor een Bommel niet mee om tegenover een dame altijd weer een modderfiguur te slaan, als je begrijpt wat ik bedoel".

Juffrouw Doddel glimlachte en boog zich wat dieper over het schilderij van Terpen Tijn, dat ze aan het stoppen was.

„Het staat je juist zo snoezig", prevelde ze, „dat kroos en die druppels op je ronde wangetjes".

Heer Bommel verslikte zich. Hij borg het gelaat in zijn zakdoek en maakte benauwde geluiden, terwijl hij een dieprode kleur aannam.

„Ik....eh...uche....umpf", sprak hij tenslotte moeilijk. „Ik bedoel.... hm.... wel.... jij mag dat schilderij hebben, bedoel ik!"....

—x—

Londen. — De Britse minister van financiën, Heathcoat Amory, heeft met zijn jacht schipbreuk geleden. Het jacht, de „Ailanthus", liep bij St. Helens Fort op het eiland Wight op de rotsen. De minister en de andere opvarenden (twee marine-officieren en veertien adelborsten) zijn door een kotter van de marine aan wal gebracht.

Lotharingen. — Een der mijnwerkers die werd gewond bij het mijnongeluk, dat 29 mei j.l. in Lotharingen, in Frankrijk, plaats vond, is in het ziekenhuis aan opgelopen brandwonden overleden, waardoor het aantal slachtoffers van deze ramp is gestegen tot 21.

Antilliaanse studerende in Nederland (II)

Studentengemeenschap bestaat uit Conservatieve, Progr essieve en Nihilistische Groepen

Studenten-leven geen goddelijk niets doen

II

In het voorgaande artikel heb ik mij voornamelijk bezig gehouden met de primaire faktoren, die de studie van een Antilliaanse student mede kunnen beïnvloeden. Nu wil ik trachten een beeld te geven van de gemeenschap, waarin hij gedurende zijn studie-tijd moet verkeren. Ook hier zijn namelijk talrijke oorzaken, die zijn vorming een bepaalde richting kunnen geven en die medespelen in zijn slagen of niet slagen. Daar deze gemeenschap op de eerste plaats een Nederlandse is — zij wordt in hoofdzaak gevormd door Nederlandse studenten — moet ik haar eerst schetsen voor ik kan spreken over de verhouding van de Antilliaanse student tot deze gemeenschap.

Het beeld van de buitenstaander (ook de Nederlandse vaak) van de studentenwereld is in alle tijden eigenlijk hetzelfde geweest en met weinig woorden te omschrijven: Een heel vrije wereld, die lak heeft aan conventie, burgerlijke ideeën en tradities. Een wereld, die uitgaat van het motto: Rebelleer zolang je nog jong bent, zolang de maatschappij jou nog niet heeft opgeëist; maak veel prezier in je leven, studeer zo weinig mogelijk (want dat is toch nergens goed voor) en gedraag je precies zoals jezelf wilt. Kortom, een vrijgevochten wereld. Daarbij komt nog, dat men de neiging heeft om de enkele rijke studenten, die er zijn, als representatief te zien voor het hele studenten-dom, zodat voor de buitenstaanders deze wereld vaak gekenschetst wordt met de woorden: Een stelletje jonge mensen, die een heerlijk leven leiden op kosten van anderen.

Dit beeld is uit de tijd. Het is waar, studenten zijn in bepaalde opzichten bevoorrechte mensen, ze genieten misschien mogelijkheden, die een ander niet beschoren zijn, maar het zijn geen mensen, die een goddelijk leven leiden zonder meer, zoals de leek — de Antilliaanse leek in verband met Antilliaanse studenten — vaak meent te moeten denken. Ik spreek dit ten sterkste tegen. En wat de vrijheid betreft, havenarbeiders, straatvegers genieten vaak een veel grotere vrijheid dan studenten. Bovengeschetst beeld is iets van het verleden, dat definitief aan het voorbijgaan is, waarvan ten hoogste nog rudimenten zijn overgebleven. Sta mij dus toe de sluier van de tegenwoordige studentengemeenschap terzijde te doen, zodat u een blik kunt werpen in de wereld, waarin de Antilliaanse student dagelijks verkeert.

Ouderwets, vooruitstrevend of nihilist

Drie kategorieën studenten zijn er te onderscheiden: ouderwets ingestelde studenten, vooruitstrevende en nihilisten, d.w.z. mensen, die los van alle groeperingen staan, lone-riders die volkomen hun eigen weg gaan. De ouderwets ingestelden zijn degenen, die nog het dichtst staan bij de figuur van de student, zoals hij vroeger was, in de tijd dus van Hildebrand en Piet Paaltjes. De vooruitstrevende, min of meer revolutionnaire, groep is een groep, die vooral na de wereldoorlog, toen met veel wat ouderwets en conventioneel was, werd gebroken is opgekomen. De zogenaamde nihilisten zijn doorgaans oudere studenten, studenten, die reeds in dienst zijn geweest en praktisch allen buitenlanders, althans in Leiden. Tot hun groep behoren dan ook de meeste Antillianen, Surinamers, Amerikanen en andere vreemdelingen.

De vertegenwoordigers van de eerste kategorie vinden wij in Leiden voor een groot deel onder de leden van de Leidse Studenten Vereniging, vertegenwoordigers van de tweede groep in de nog niet officieel erkende vereniging „Catena". Soortgelijke verenigingen vindt men in talrijke Universiteitssteden, de onenigheid tussen de leden van deze twee verschillende richtingen (ouderwets-ingestelden en revolutionairen) vormt, als men de vrouwelijke studenten buiten beschouwing laat, een dankbaar onderwerp voor het dagelijks gesprek.

Het onbegrip van beide verenigingen of beide soorten verenigingen voor de persoon van de buitenlandse student en zijn specifieke moeilijkheden is echter de reden, dat Buitenlandse Studenten heel slecht geïntegreerd zijn in de Studentengemeenschap.

Het korps te Leiden

Ik neem nu Leiden even tot voorbeeld. De Leidse Studentenvereniging, kortweg het Korps genaamd, is de grootste, oudste en meest invloedrijkste in Leiden, maar misschien ook ver daarbuiten nog. De gewoonten en gebruiken, die hierin te vinden zijn, dateren nog uit de prille jeugd van de Universiteit zelf. Verschillende vooraanstaande figuren uit de Nederlandse samenleving, die in Leiden hebben gestudeerd, waren en zijn soms nog vaak lid van deze vereniging, zij het dan als reunisten. Hier vindt de ontgroening nog plaats in al zijn spektakulaire vormen van vroeger, met kaalscheren, drinkpartijen en zeer uitbundige, dure feesten.

Ze is ongetwijfeld ook de vereniging, waarvan men lid moet worden,, wil men konnekties voor later aanknopen, de vereniging waar men tot voor kort niet buiten kon, wilde men iets in de politiek of rechtspraak bereiken. Volgend jaar in juni viert deze vereniging een van haar vele lustra met een feest, dat tien dagen zal duren, zoals de geruchten al gaan en dat iedere deelnemer-student een kleine driehonderd gulden zal kosten plus nog ongeveer negentig gulden entree geld.

Alles dus zoals het vroeger ook was. En toch spreek ik niet voor honderd procent de waarheid, wanneer ik de leden van deze vereniging zonder meer ouderwets noem. Want ze zijn niet ouwerwets in de gewone zin van het woord en velen van hen zijn net zo arm als ik, misschien veel armer zelfs. Neen, ze spelen alleen maar een ouderwets spel. Een spel van schijn, van doen alsof, van drinken bijvoorbeeld zonder dat men zelfs om drank geeft, alleen maar omdat dat bij het spel hoort, van hele nachten praten, kletsen, zwetsen over allerlei problemen, maar niet om die problemen op te lossen, neen, alleen maar omdat dat vormend is, zoals het heet.

Speciale mentaliteit vereist

Het vereist dus een bepaalde mentaliteit om lid van deze vereniging te kunnen worden. Een mentaliteit, die buitenlanders zelden bezitten.

Van de andere kant, de meeste leden van deze vereniging zijn jongens, die buiten Leiden hun ouders hebben, en in Leiden alleen maar een kamer, waar ze dus vijf dagen van de week doorbrengen (logeren) en hun kapriolen uithalen. Vijf dagen van de week zijn ze student, kompleet met jacquet, wandelstok en paraplu als het enigszins kan, zaterdag en zondag doen ze normaal, gaan ze terug naar Pa en Ma.

Er zijn Antillianen, die lid zijn geweest van deze vereniging, maar meestal voor heel korte tijd. De Antilliaan, die niet slechts studeert in Leiden, maar er ook woont om de eenvoudige reden, dat hij zaterdag en zondag ook in Leiden zit, kan dit spel niet spelen. Dit spel vereist uitwijkingsmogelijkheden. Men moet als het te hoog stijgt, even weg kunnen gaan om op adem te komen.

Toch is dat niet de enige reden waarom Antilliaan, Surinamer en Amerikaan snel inaktief worden in het Korps, gesteld dat ze lid zijn geworden, maar de Antilliaan (de Surinamer trouwens ook) heeft, tegen de tijd, dat hij naar Nederland gaat om te studeren, reeds een veel grotere geestelijke (en lichamelijke) rijpheid bereikt dan zijn Nederlandse leeftijdgenoot: Jongens van achttien jaar, spelen niet graag dezelfde spelletjes, die zij op hun veertiende jaar speelden.

Catena heeft negatief stempel.

Ook in de andere vereniging, de antagonist van het Korps, Catena, zitten weinig Antillianen. Deze vereniging ontgroent niet. De grote poeha, die om het Korps hangt, is daar niet, althans niet in dezelfde mate: de menselijke relaties kunnen hier werkelijker zijn.

Een groot deel van haar leden bestaat echter uit jongens, die niet principeel tegen het Corps zijn als wel jongens, die het Korpsspel niet aandurven, die zich niet graag het hoofd laten kaal scheren, die geen geld genoeg hebben om aan het grandioos Korps-spel mee te doen, wat deze vereniging een negatief stempel geeft. Ze lijkt maar alleen te bestaan om tegen het Korps te zijn.

Daarmede erkent ze eigenlijk ook de mindere van het Corps te zijn, zodat ze door praktisch alle Antillianen geschuwd wordt. Zij gaan liever in het Korps dan in Catena. Toch blijft ook voor Catena het verschil in rijpheid tussen Antiliaanse en Nederlandse student zijn rol spelen.

Voor ik tot de derde kategorie kom, moet ik even de confessionele verenigingen aantippen. Ze zijn talrijk in alle stdentensteden. In Leiden is Augustinus, de katholieke vereniging, de grootste. Deze verenging heeft geen uitgesproken gezelligheidsleven. Toch is ze gezellig.

Bovendien is ze min of meer verliefd op Antillianen en Surinamers, althans katholieke Antillianen en Surinamers zijn meestal lid van deze vereniging. Ze heeft een bloeiend dispuutleven en vormt praktisch gezien ook de katholieke Studentenparochie in Leiden. De kapel van de studentenparochie is boven in het klubgebouw van Augustinus, terwijl pastoor en kapelaan ook een groot aandeel hebben in de Augustinus-verrichtingen.

Al met al een prettige vereniging om lid van te zijn.

(Wordt vervolgd)

Frank Martinus A.

—DE ROTS—

CURACAO

H. Missen op ZONDAG:

Santa Ana	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	
Pietermaai	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Familia	5.00, 6.30, 7.45 en 9.00 uur	
Coromoto	5.00, 7.15, en 8.30	
Wishi	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Santa Maria	5.00, 6.30, en 8.00	Tevens avondmis om 19.00
Jan Doret	5.00 en 8.30.	
Suffisant	5.00, 7.00, en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Groot Kwartier	5.00, 7.15, en 8.30	
Janwé	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 19.00
Santa Rosa	5.00, 7.00, 8.00 en 9.00	Tevens avondmis om 19.00
Westpunt	5.00 en 8.30.	
Soto	5.00 en 8.00.	Tevens avondmis om 17.00
Steenrijk	5.30, 7.30, en 8.30	

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Iedere zondag: Sta Ana om 9 uur
Pietermaai om 8 en 9 uur
Groot Kwartier om 8.30 uur
Janwé om 8 uur
Sta Rosa om 9 uur
de 2e en 4e zondag van iedere maand op Sta Familia.

N.B.: **CRECHE:** Op Sta Rosa kunt u tijdens de H.H. Missen van 7, 8 en 9 uur uw kleine kinderen bij de Eerw. Zusters in bewaring geven.

H. Missen in de week:

Santa Ana: 8.00, 6.30 en 7.30
Pietermaai: 5.30, 6.00, en 6.30 (zaterdag 7.00 i.p.v. 5.30)
Santa Familia: 6.00, 6.30 en 7.00
Coromoto: 6.30 (op zaterdag om 7.15)
Wishi: 6.15 en 7.00 (woensdag om 7.30)
Sta Maria: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00; woensdag geen 6.00)
Jan Doret: 6.30 (zaterdag 7.00)
Suffisant: 6.00 (zaterdag 7.00)
Groot Kwartier: 6.00 en 6.30 (woensdag 7.45)
Janwe: 6.30 (zaterdag 7.00)
Santa Rosa: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00)
Westpunt: 6.00 (zaterdag 6.30).
Steenrijk: 6.00 en 6.30 (zaterdag 7.00).
Soto: 6.30 (zaterdag 7.00)

ARUBA

H. Missen op ZONDAG:

Playa: 5.00, 6.30, 7.30 en 8.30 .... tevens om 19.00 Avondmis
San Nicolas: 5.00, 6.15, 7.30 en 8.30 .... tevens om 17.00 Avondmis.

H. Missen in de week:

Playa: 6.00, 6.30 en 7.00
San Nicolas: 6.00, 6.30 en 7.00.

Preek in de NEDERLANDSE taal:
Playa: Iedere eerste zondag van de maand in de Avondmis om 19.00.
San Nicolas: de eerste zondag van de maand om 8.30.

Onze zaterdag - PUZZLE

Horizontaal:
1. gek; 4. richting; 8. deel van de mast; 10. voorzetsel; 11. titel (afk.); 13. zuil; 16. boom; 17. priem; 19. omslag; 20. schatting, raming; 21. gemeen; 22. verbond; 23. nauwelijks; 24. familielid; 26. brand; 27. gereed; 29. stift; 30. nummer (afk.); 31. noot; 32. voegwoord; 34. verkoopplaats; 35. schittering.

Verticaal:
1. boom; 2. voertuig; 3. vaartuig; 5. familielid; 6. titel (afk.); 7. boom; 9. boom; 12. lijfeigene; 14. voorzetsel; 15. voorzetsel; 16. vertrouwelijk; 18. schutsluis; 20. kreet; 24. voorzetsel; 25 reeds; 28. kledingstuk; 29. onbezonnen; 31. titel (afk.), 33. noot.

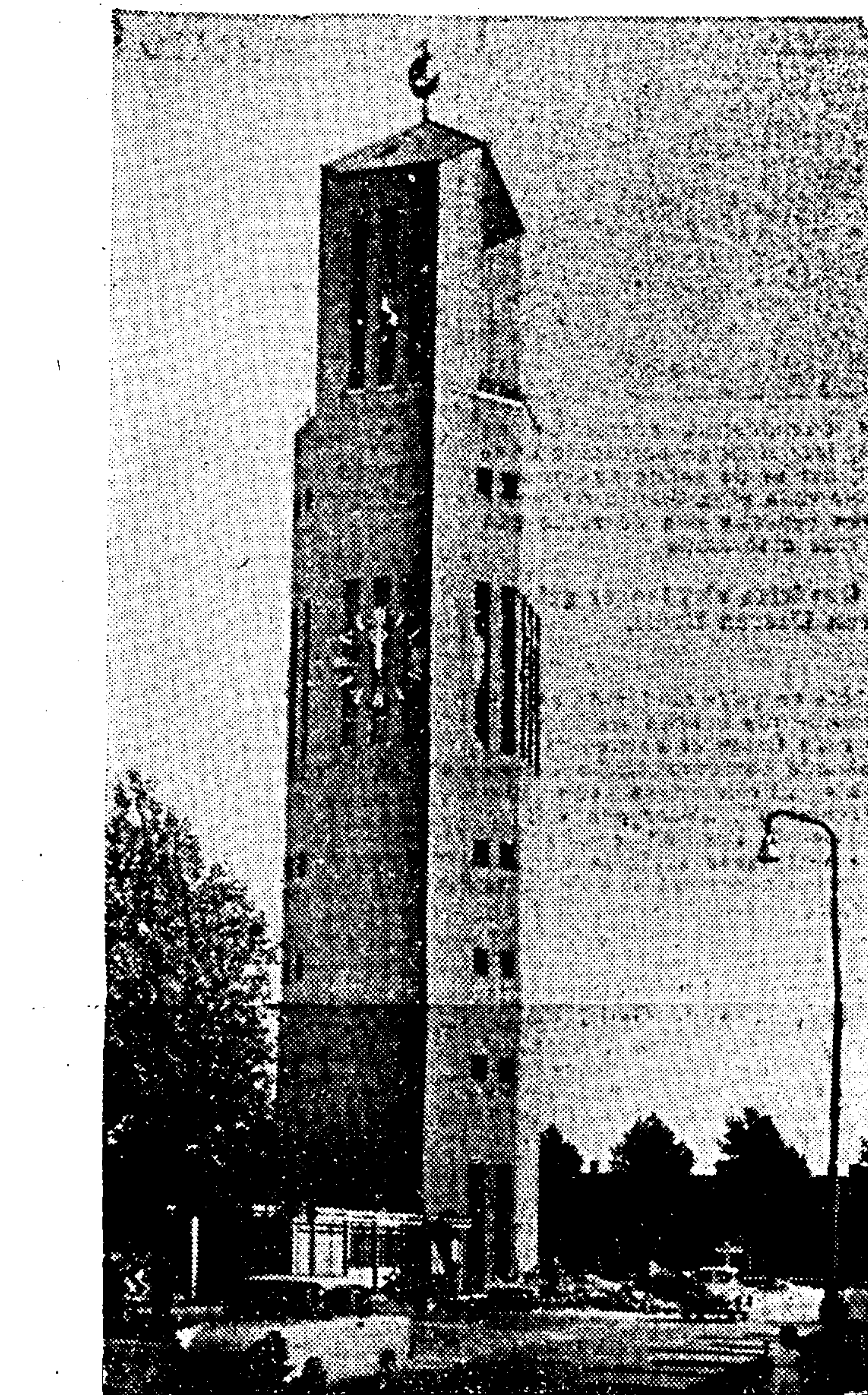
★ ★ ★

Oplossing van de vorige week

30 lidwoord
31. reeds

Horizontaal:
1. en; 4. pk; 5. er; 7. ter; 9. ee; 10. tree; 12. elst; 14. el; 15. le; 17. ledeneren; 23. kg; 24 mr.; 25 kr; 26. et; 28. stelt; 29. regen.
Verticaal:
2. net; 3. te; 4. pet; 6. rr; 7. tel; 8. rel; 9. es; 11. eend; 13. leer; 16. nr; 17. rk; 18. eg; 19. eert; 20. ever; 21. em; 22. nr; 25. kl; 27. te.

Straatsburg — De Nederlandse permanente vertegenwoordiger bij de Raad van Europa Mej. Mr. M. Witteveen, heeft in Straatsburg namens de Nederlandse regering het Europese akkoord inzake opheffing van visa voor vluchtelingen ondertekend. Het Nederlandse parlement moet dit nog bekrachtigen.

Als watertoren, klokketoren en uitkijktoren zal de nieuwe „Poldertoren" fungeren, die in het centrum van Emmeloord verrezen is. De 65 meter hoge toren is het hoogste bouwwerk van het nieuwe land. Op 47 meter hoogte bevindt zich een per lift te bereiken uitkijkplateau, dat voor het publiek toegankelijk zal zijn. Het carillon, dat met zijn 48 klokken een der grootste van Nederland is, werd geschonken door het bedrijfsleven, dat betrokken was bij de tot standkoming van de Noordoostpolder en door de bewoners van de polder. Als het carillon op 20 juni overgedragen wordt aan de minister van Verkeer en waterstaat zullen de klokken voor het eerst hun geluid doen horen over de vroegere Zuiderzeebodem. Emmeloord gaat dan een week lang feest vieren. De Noordoostpolder is thans geheel en al gereed gekomen.

Brussel — Na inmenging van de Belgische autoriteiten, o.w. minister Wigny, heeft het Franse vreemdelingenlegioen een jonge Belg vrijgelaten die zich anderhalf jaar geleden voor het legioen liet ronselen. De jongeman is minderjarig. De kwestie heeft onlangs o.a. tot een stemming in het Belgische parlement geleid waarbij de wervingsmethodes van het Franse vreemdelingenlegioen werden veroordeeld.

Werd Jan van Eyck in Arendonk geboren?

Historicus doet sensationele onthulling voor Vlaamse T.V.

(Bijzondere correspondentie uit Brussel)

De schilder van het Lam Gods, Jan van Eyck, is niet te Maaseik geboren, maar wel in Arendonk in de Antwerpse Kempen. Zijn vrouw was Margriet van Wuflet, afkomstig uit Wuflet, een gehucht in de buurt van Maaseik. De schilder is drie jaar later gestorven dan men tot dusver geloofde en de thesis dat Hubert van Eyck nooit bestaan heeft, zou thans kunnen bevestigd worden. Dit is de historische sensatie, welke de Arendonkse historicus Jan Goris onlangs voor de Vlaamse televisie heeft gebracht.

Hoe is Goris tot deze conclusie geraakt? Arendonk was in de middeleeuwen een voornaam Zuidnederlands centrum, waar men valken africhtte en bij de jacht gebruikte. Philips de Goede bezat te Turnhout zijn kasteel en kwam te Arendonk jagen. De heer Goris, die over de Vlaamse valkeniers een studie maakt, ontdekte een lijst van Arendonkse valkeniers, die hij grotendeels kon identificeren. Zijn aandacht viel hierbij op een van de voorname valkeniersfamilies uit de streek, de familie Van der Moele , een molenaarsfamilie. Hein van der Moelen nu trad in 1417 in dienst van de prins-bisschop van Luik, Jan van Beieren. In 1425, toen Jan stierf, nam Hein dienst bij hertog Philips de Goede. Deze Hein volgde Jan van Beieren naar Den Haag als jagermeester Hij was toen vergezeld van Jan, „schilder en kamerknecht". In 1425 aan het Bourgondische hof was Hein valkeniersknecht en zijn gezel Jan werd in de archieven opnieuw aangeduid als schilder en kamerknecht.

Deze Jan was niemand anders dan Jan van Eyck. Hoe verklaart men nu de verschillende namen Van der Moelen en Van Eyck? De heer Goris antwoordt daarop, dat Van der Moelen een bijnaam is, ontleend aan het beroep van de molenaars. Veelvuldig in archieven vermelde personen vindt men nu eens aangeduid met die bijnaam, dan weer met hun familienaam. De Van der Moelens worden sedert 1340 op de cijnsrollen vermeld als exploitanten van molens te Arendonk.

Uit het gemeentearchief heeft de heer Goris o.m. een akte opgedolven, waar[illegible] de Van der Moelens in 1474 hun molens verkochten. En omdat de koper ook een „molder" is, wordt de verkoper niet langer aangeduid met zijn bijnaam, maar met zijn echte naam. Die naam is Rutger van Eyck. Zo komt Goris tot het besluit, dat Hein van der Moelen ook Hein van Eyck heet. In dat geval is Jan van Eyck ook Jan van der Moelen. Om te bewijzen dat zij broers waren, haalt Goris een document voor de dag, een schepenbrief van 22 februari 1438, waarin twee personen worden genoemd als de gebroeders Hein en Jan van der Moelen. De Arendonkse historicus heeft verder uitgemaakt, dat de vader van Jan, de genaamde Everaert van der Moelen is en dat zijn moeder Kathelijn Elsen heette.

Jan van Eyck, geboren te Arendonk, zou met zijn broer Hein, die valkenier was, in dienst zijn getreden van de prins-bisschop van Luik. In 1423 kwam hij met zijn broer aan het Bourgondische hof en in 1431 vestigde hij zich te Brugge. Nu komt de kwestie van de overlijdensdatum. Er bestaat in Sint Salvator te Brugge een document, waaruit blijkt dat een genaamde Lambert, broer van Jan van Eyck, de toelating kreeg om een ander graf voor zijn broer te bouwen. Daarop steunden de kunsthistorici om de overlijdensdatum van de schilder op 21 maart 1442 te bepalen.

Maar, zo beweert de heer Goris, volgens de Arendonkse schepenakten had Jan geen broer die Lambert heette. Er moet dus wel een andere persoon bedoeld zijn in het Brugse document. De heer Goris meent verder uit een schepenakte van 13 november 1460 in verband met Jans zoon, die ook Jan heette, te mogen opmaken dat de schilder vermoedelijk in 1445 overleden is, drie jaar later dan dan men vermoedde. De heer Gors heeft ook de familienaam van Jan van Eyck's vrouw ontdekt. Men kende deze vrouw tot op heden alleen als Margriet. Nu was de echtgenote van Jan van der Moelen de zogenaamde Margriet van Wuflet, en Wuflet was een gehucht in de buurt van Maaseik. Dat zou de voornaamste weg zijn, die naar de Limburgse stad leidt, waaruit later zoveel [illegible] werden afgeleid.

Eric de Noorman - De verloren Viking

36—44

36—44. Gevolgd door Svein en de anderen rent Eric zo snel als het kronkelige, drassige moeraspad het toelaat, terug naar Yalah's kamp. Naarmate zij dichterbij komen, wordt het —naar de geluiden te oordelen— duidelijk, dat daar hevig gevochten wordt. Maar even plotseling als de strijd ontbrandde, schijnt deze ook weer ten einde te komen, want opeens keert de stilte terug. Een stilte, die zo mogelijk nog onheilspellender is dan het krijgslawaai. Met bange vrees vervuld voert de Noorman, zijn troepje mee, maar eensklaps bemerkt hij een beweging voor hem uit. Er glinstert een helm en met een kreet snelt Eric nader. Het zijn drie Noren, die zich aanvankelijk uit de voeten willen maken maar opgelucht te voorschijn komen als zij Eric herkennen. „Niemand was er op verdacht, Heer", stoot een van hen, nog geheel overstuur uit. „Ragnar had wel een paar schildwachten uitgezet, omdat hij Yalah niet meer vertrouwde, zei hij, maar die hebben de schurken eerst om zeep geholpen, voor ze op ons aanvielen. Er zijn er heel wat gegaan van ons, die eerste minuten. Ik begrijp niet waarom". „Ik wel," onderbreekt Eric hem. „Waar is Ragnar? De piraat haalt niet wetend de schouders op. „Hij was nog in de hut bij Yalah, toen de meesten van ons al sliepen. Niemand heeft hem daarna meer gezien."

De TRAMRAILS voor de BRANDENBURGER TOR

Etalagewedstrijd in de zogenaamde Democratische Sector van Berlijn

(Van een bijzondere medewerker)

Precies over de tramrails enkele tientallen meters ten westen van de Brandenburger Tor loopt de grens van de beide delen van Berlijn. Maar voor men deze onopvallende demarcatielijn bereikt heeft, wordt men gewaarschuwd door kolossale borden met opschriften als „You are leaving the British Sector" en „Achtung! Sie verlassen jetzt West-Berlin". Als men per auto Oost-Berlijn binnenrijdt, wordt men aangehouden door de in donkergroene uniformen geklede politie, die een kort onderzoek instelt naar de identiteit van de inzittenden en naar eventuele bagage. Maar de voetganger kan over het algemeen ongehinderd passeren. Slechts nu en dan worden wandelaars aangehouden. Toen wij in gezelschap van een aantal andere Nederlandse journalisten dezer dagen op dit punt de Sovjet-sector binnengingen, keurde de politie ons geen blik waardig, ofschoon het de agenten onmiddellijk duidelijk moet zijn geweest dat wij een groep Westerse buitenlanders waren. Aan de andere kant van de Brandenburger Tor hebben wij op de Pariser Platz, zo genoemd naar de vroegere Franse ambassade die nu een gapende ruïne is, van de Oostberlijnse bewaker van de Brandenburger Tor een met politieke opmerkingen doorspekte uiteenzetting gekregen over de jongste historie van het beroemde bouwwerk. Onze gids vertelde, hoe het 65 meter brede en 11 meter diepe monument, dat op het einde van de 18e eeuw door de beroemde Langhans werd gebouwd, tussen 1956 en 1958 weer geheel in de oude staat werd hersteld, en hoe men in oktober vorig jaar een getrouwe kopie van de vermaarde Quadriga op de poort heeft gezet. Deze bronzen groep, voorstellende een door vier paarden getrokken zegekoets, staat opgesteld in de richting van het oosten, zoals dat sinds meer dan honderd jaar het geval is geweest, maar, in tegenstelling tot wat ons door de gids verteld werd, heeft de groep aanvankelijk niet in deze richting gestaan. Tot de Fransen in 1807 de Quadriga wegvoerden, keken de paarden naar het westen, maar toen de beelden in 1814 werden teruggegeven, moesten de vurige rossen de andere kant op galopperen.

Gedurende de eerste jaren na de oorlog stond bovenop de Brandenburger Tor een lange mast met de rode vlag, maar tot voldoening van de meeste Berlijners is dit aanstootgevende symbool van de Russische overheersing nu dan eindelijk weer vervangen door de vertrouwde Quadriga, al is die Quadriga niet langer getooid met een Duitse adelaar en een IJzeren Kruis.

De Brandenburger Tor met onmiddellijk daarachter de Pariser Platz. Sinds eind vorig jaar staat de beroemde Quadriga weer op het monument, dat in de eerste na-oorlogse jaren getooid was met een grote rode vlag. Tussen de eerste twee zuilen links ziet men een gedeelte van de ruïne van de vroegere Franse ambassade

Actie tegen de „Bundeswehr"

Hier in het hart van de oude stad wordt men zich de verscheurdheid van Berlijn pijnlijk bewust, en we hebben ons op deze historische plek dan ook door 'n West-Berlijner het een en ander laten vertellen over de praktische consequenties van de verdeling van de vroegere Duitse hoofdstad in een communistisch en een Westers gebied. In de eerste maanden na de capitulatie stond de hele stad nog onder Russisch bestuur, maar in juli 1945 hadden de Westerse geallieerden die sectoren betrokken die hun reeds een jaar tevoren op een conferentie in Londen waren toegezegd. Gedurende ongeveer drie jaar werd Berlijn bestuurd door de Grote Vier, maar in 1948 weigerden de Russen nog langer mee te doen aan het overleg in de Geallieerde Controleraad. Het Duitse gemeentebestuur, dat in Oost-Berlijn zetelde, kwam in communistische handen, zodat men in West-Berlijn besloot een eigen gemeentebestuur, de zogenaamde Senaat, in te stellen. Deze Senaat is nu gevestigd in het vroegere stadhuis van het stadsdeel Schöneberg, en hier werkt ook de moedige „regerende burgemeester" Willy Brandt, de man die door de hele vrije wereld gezien wordt als het levend symbool van het vrije Berlijn, dat tot iedere prijs vrij wil blijven.

Sinds 1948, het jaar waarin de blokkade begon die tot 12 mei 1949 geduurd heeft, bestaat er op vele gebieden een volkomen scheiding tussen de twee stadsdelen. West-Berlijn heeft sinds de blokkade een eigen water-, gas- en elektriciteitsvoorziening. Voor de stroomlevering aan de vrije stad moest een geheel nieuwe centrale gebouwd worden, het „Kraftwerk Ernst Reuter", genoemd naar een van Brandts beroemde voorgangers, die enige jaren geleden is overleden. De West-Berlijnse trams en bussen mogen niet verder rijden dan tot de sectorgrens, alleen de ondergrondse, de U-Bahn, en de op viaducten en hoge dammen gebouwde S-Bahn verbinden nog oost en west. Merkwaardigerwijs is het hele S-Bahn net in handen van de Oost-Berlijnse autoriteiten.

Sinds mei 1952 hebben de Oost-Berlijners ook alle telefoonverbindingen verbroken tussen de beide stadsdelen, zodat men nu vanuit de westelijke sectoren niet meer naar bewoners van de Sovjet-sector kan bellen. Als een West-Berlijner iemand wil opbellen die in het andere deel van de stad woont, gaat hij naar de dichtstbijzijnde telefooncel aan de overkant van de sectorgrens. Voor deze West-Berlijners is het een schrale troost dat de Oost-Berlijnse autoriteiten zelf ook vaak last hebben van hun drastische maatregel van zeven jaar geleden. Als premier Grotewohl namelijk de West-Berlijnse pers wil oproepen voor een plotselinge persconferentie, moet hij een ambtenaar naar de overkant sturen om de redacties op te bellen.

In Oost-Berlijn mogen geen Westerse kranten verkocht worden, en in de talrijke boekenstalletjes ziet men slechts communistische bladen. (Als represaille hebben de West-Berlijnse autoriteiten de verkoop van Oost-Berlijnse bladen in het vrije stadsdeel verboden).

Op de Pariser Platz hebben we de ruïne gezien van het eens wereldberoemde hotel Adlon. (In plaats van naar Adlon gaan die bezoekers aan Berlijn die niet op een mark hoeven te kijken nu naar het nieuwe luxueuze Hilton Hotel in de Britse sector, waar men appartementen kan huren voor 235 mark per nacht!).

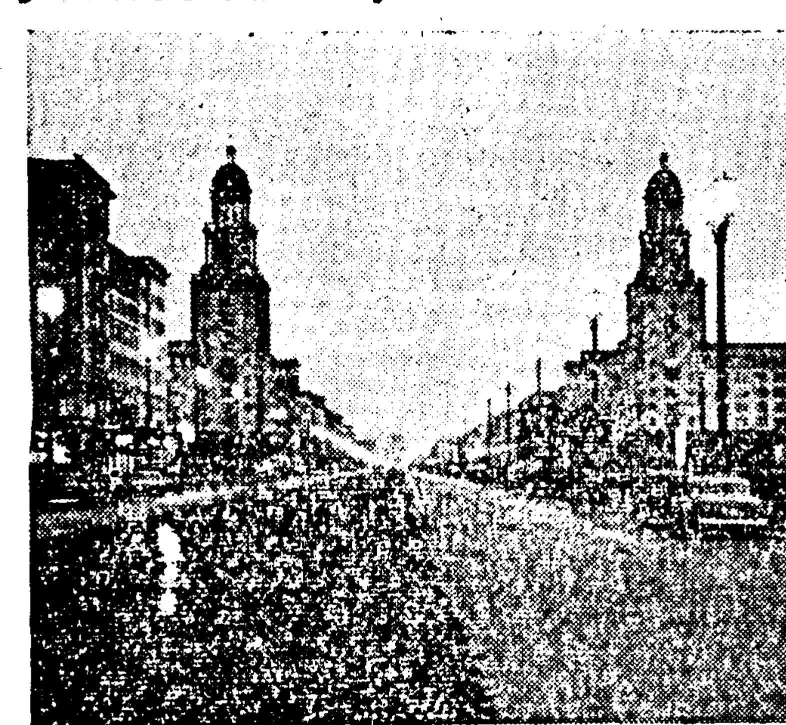
Bij de Pariser Platz begint de boulevard die eens de trots was van Berlijn: Unter den Linden. De oude lindebomen, die indertijd door Hitler werden opgeruimd, zijn vervangen door een nieuwe aanplant, maar al staat de beplanting van deze avenue nu weer vol in het blad, de sfeer is allesbehalve fleurig. Wanneer men wandelt in de richting van de Marx-Engels Platz, de vroegere Lustgarten, ziet men aan de rechterhand het kolossale gebouwencomplex van de Russische ambassade, terwijl men links de kantoren ziet van de Oost-Duitse communistische jeugdbeweging, de zogenaamde Freie Deutsche Jugend. In de etalages van dit gebouw liggen de blauwe hemden die de leden van de F.D.J. plegen te dragen en die zij hier kunnen bestellen.

We hebben ook een kijkje genomen op de Stalin Allee, die van de Alexander Platz in zuid-oostelijke richting loopt. Van deze boulevard hebben de communistische autoriteiten een modelstraat gemaakt in Russische architectuur, naar het voorbeeld van de nieuwe grote wegen in Moskou en Leningrad. De warenhuizen en winkels aan de Stalin Allee ressorteren voor het grootste deel onder de Oost-Duitse communistische centrale die zich de Handelsorganisation noemt. (Men spreekt over het algemeen kortweg van de H.O.). Die middenstanders die zich niet bij de H.O. of soortgelijke staatsorganisaties hebben willen aansluiten, zo werd ons verteld, worden onder grote druk gezet. Zij worden door de staatsgroothandel het laatst en het slechtst bediend, en zij krijgen geen vergunning voor het laten verrichten van herstel- of verbouwingswerkzaamheden.

Ter gelegenheid van de eerste mei is er dezer dagen een etalagewedstrijd georganiseerd voor de Oost-Berlijnse zaken. Achter alle ruiten van de Oost-Berlijnse winkels en zelfs achter de ramen van de restaurants hebben we in witte letters op rode linten of kartonnen borden de bekende communistische leuzen gelezen, als „Proletariërs van alle landen verenigt u", „Voor een vrij en gedemilitariseerd Berlijn" etc. Enige lieden met wat meer fantasie hadden grote portretten neergezet van de Oost-Duitse leiders Ulbricht, Grotewohl en Pieck. Er stonden geen namen onder deze foto's. De fysionomieën zijn de Oost-Berlijners maar al te goed bekend.

Wij hebben in de Friedrichstrasse een blik geworpen in een speciale tentoonstelling, die de titel droeg „Aller Welt Feind". Met die vijand van de hele wereld bleek, volgens een verklarend opschrift bij de ingang, bedoeld te zijn: „De herrijzing van het Duitse militairisme, een bedreiging voor de vrede en voor de vredelievende volkeren van Europa". De tentoonstelling, die natuurlijk stilzwijgend voorbij ging aan het bestaan van het Oost-Duitse „volksleger", probeerde stemming te maken tegen de nieuwe West-Duitse strijdkrachten, de „Bundeswehr". We zagen een fotomontage, waarop Adenauer en Hitler naast elkaar stonden en we mochten een koptelefoon op het hoofd zetten, die ons in staat stelde de Bondskanselier te horen spreken over de noodzaak van de Westduitse herbewapening. Deze passage werd gevolgd door een gedeelte van een rede van de Führer, waarin de militaire kracht van het Derde Rijk werd verheerlijkt. Ook de Katholieke en Evangelische geestelijkheid moest het ontgelden, in een stand die het opschrift droeg: „Agitators in priestergewaad". Natuurlijk kwamen we op de tentoonstelling het portret van Generaal Speidel tegen, alsmede caricaturen van de ministers Von Brentano en Lemmer.

Wij hebben na deze vluchtige kennismaking met Oost-Berlijn, de Duitse toonkamer van het communisme, de terugreis naar de vrijheid gemaakt met de S-Bahn. Vóór de trein uit het laatste station van Oost-Berlijn vertrok, hoorden we een stationsbeambte roepen: „U verlaat de Democratische sector!"

Een avondopname van de Stalin Allee, de modelstraat van Oost-Berlijn, met gebouwen in typisch Russische architectuur. De straat is aangelegd naar het voorbeeld van de grote boulevards in Moskou en Leningrad. Achter de moderne huizenblokken liggen aan weerszijden van de straat wijken waar men nog enkel slechts ruïnes ziet.

Wedloop in industriële groei tussen S.U. en V.S.

Cambridge. — De Amerikaanse waarnemende minister van buitenlandse zaken, Douglas Dillon, heeft donderdag in een toespraak op de universiteit van Harvard verklaard dat de Sovjet-Unie in circa 25 jaar dezelfde industriële produktie kan bereiken als de Verenigde Staten, als de huidige ontwikkeling onveranderd doorzet.

Dan zullen de communisten hun systeem als een „wonderplan" voor snel slagen kunnen aanbevelen aan de volken der minder ontwikkelde gebieden en er grote invloed mee uitoefenen, zo waarschuwde hij.

Daarom moeten de Ver. Staten middelen vinden om hun economische groei, die voor de Ver. Staten op vier procent per jaar wordt geraamd tegen zeven tot negen procent voor de Sovjet-Unie, te versnellen.

Wij moeten de volken van de zich nog ontwikkelende gebieden bewijzen dat hun verlangens het best verwezenlijkt kunnen worden in een vrije gemeenschap. Van het welslagen van de huidige Amerikaanse hulpprogramma's aan onderontwikkelde gebieden hangt de toekomst van de aarde in de komende eeuwen af, aldus de Amerikaanse minister.

Hij voegde hieraan nog toe, dat het Amerikaanse program voor hulp aan minder ontwikkelde gebieden ook zou hebben bestaan als Lenin nooit geboren was.

Vluchtige impressies van het Midden-Oosten

Wandelende broodjeswinkels in de straten van BEIROET

SCHAPENOGEN ALS DELICATESSEN

(Van een speciale verslaggever)

Beiroet. — De geuren, die we met welbehagen hbben opgesnoven in de nauwe marktstraatjes van de „soek" in de Libanese hoofdstad Beiroet. verschilden weinig van de indringende lucht, die in het Jordaanse deel van Jerusalem hangt. Overal ruikt men er pas gebakken brood, vers gebrande koffie en de zoete lucht van kleverige Arabische gebakjes. In Beiroet wordt dit bouquet echter nog overheerst door de frisse, pittige geur van vers geplukt fruit, dat overvloedig te koop is en een biezonder rijke smaak heeft. Wie niet al te kieskeurig is, kan zich in de binnenstad te goed doen aan de meest uiteenlopende inheemse dranken en gerechten. In de onophoudelijke mensenstroom, die zich door de nauwe straatjes voortbeweegt, hoort men al van verre de koffie-venter naderen. In iedere hand draagt hij twee kleine, metalen kopjes, die hij, om de aandacht van zijn klanten te trekken, met een helder klinkend geluid in een eentonig ritme met twee vingers tegen elkaar tikt. Op een plankje voor zijn borst draagt hij de overige attributen: een grote, sierlijke Moorse koffiekan met schenkkraantje en een klein flesje water. Met behulp van dat flesje doet hij in een paar tellen de afwas. Iedere keer als hij een kopje geurige mokka aan de man heeft gebracht, giet hij met een ernstig gezicht een paar druppelt water in het stalen kopje, wiegt het even op zijn hand en slaat het water vervolgens met een snelle beweging eruit. Afdrogen is niet nodig; daar draagt het warme klimaat zorg voor. Rusteloos tinkelend met zijn kopjes vervolgt de koffieventer zijn weg.

Wie liever een frisse dronk wil hebben, kan op de hoeken van de straten in de Beiroetse „soek" terecht bij kleine, wankele stalletjes, waar net als in sommige Amerikaanse steden voor een luttel bedrag grote, sappige sinaasappelen worden uitgeperst. Men kan er zich bovendien nog laven aan een typisch Libanese drank: worteltjes-sap. Voor een paar piaster graait de Arabier bij het kraampje een handvol gekrabte worteltjes uit een emmer, waarna hij ze een voor een in een mixer van uitgesproken Westeuropese origine laat verdwijnen. Het resultaat is een klein beetje pulp in de mixer en een groot glas vol schemerig, oranjegele sap. We hebben nooit geweten, dat een wortel zoveel vocht bevat. Het smaakt in het begin een beetje weeïg, maar als men er eenmaal aan gewend is, dan blijft het een heerlijk verfrissende drank te zijn.

Jongens van een jaar of veertien fungeren als wandelende broodjeswinkels. Op hun zwarte krullenknopjes torsen ze lange, brede planken met stapels „samoeni", lage smalle puntbroodjes, ongeveer zo lang als een half brood. Sommige jongens hebben op de plank, die zij torsen, ooa nog een brok kaas liggen. Zonder uitzondering zijn ze uitgerust met een smalle, hoge schraag, die het best vergeleken kan worden met een barkruk. Als de last te zwaar wordt, zetten ze de plang een tijdlang op de schraag, waardoor ze ineens over een komplete broodkraam beschikken.

„Gabbes", het brood, dat de Libanese arbeider van huis medeneemt naar zijn werk, ziet er heel anders uit. Het heeft meer weg van een dikke droge pannekoek, die opzij is opengesneden. Het beleg gaat erin, de pannekoek wordt opgerold en op die manier vormt hij een biezonder praktisch twaalfuurtje. Zo'n gevulde „gabbes" is ook te koop in kleine onooglijke winkeltjes. Daar wordt voorts bij de ingang, zodat de klanten binnen zo weinig mogelijk last hebben van de warmte, vlees in kleine pakjes boven een houtskoolvuurtje aan het spit gebraden en op een broodje, keurig in een papieren servetje geserveerd. Matrozen van de Amerikaanse zesde vloot, die in Beiroet aan het passagieren waren, beschouwden het maar als een soort „hot dogs" en aten er met smaak van.

Over het algemeen moet men het in die zaakjes met de hygiëne maar niet al te nauw nemen. We hebben bijvoorbeeld een slager gezien, die voor de deur van zijn winkel op de trottoirband met een bijl de kop van een jonge kameel aan het bewerken was. En hij deed dat kennelijk in de rustige zekerheid, dat geen ambtenaar van de warenwet hem op zijn vingers zou komen tikken.

Wie Arabisch wil eten, kan ook in speciale hotels terecht, waar uitsluitend inheems voedsel wordt geserveerd. Zo'n Arabische maaltijd is een opwindende puzzletoch langs meer dan vijftig verschillende hotels. De meeste gerechten kan men niet thuis brengen, maar over het algemeen smaken ze uitstekend. Eén voorgerecht heeft ons echter ernstig teleurgesteld. Op het eerste gezicht deed het denken aan een oprechte Nederlandse bal gehakt. Nadat we er echter vork en mes in hadden gezet, bleek het een holle ballon te zijn, die niets bevatte en werkelijk nergens naar smaakte. Terwijl de obers kennelijk teleurgesteld schalen vol nauwelijks aangeroerde balonnen afruimden, hebben wij ons zitten afvragen hoe de kok in de keuken ze allemaal zo keurig opgeblazen had gekregen. We hebben er ijlings een slok „arak", de naar pernod smakende Libanese nationale drank op genomen.

Gemakkelijk te herkennen waren de grote struiken Chinese kool, die met vele andere soorten groente, ongekookt op een schotel prijkten. Een Arabische gastronoom neemt er af en toe een blad van en werkt dat zo rauw naar binnen. Rauwe, ongedopte tuinbonen mogen op geen Arabische tafel ontbreken. De Arabier haalt de schil er af, verwijdert ook het dunne vliesje rond de boon zelf en gaat vervolgens tevreden op deze rauwkost zitten knabbelen. Na de „saumon froid Scandinavè", de „sorbet au champagne en de „salade de crustace". waarmede men ons boord van de SAS-Caravelle op de maiden-trip naar het Midden-Oosten had verwend, viel dat wel een beetje zwaar op de maag.

Het hoogtepunt van onze Arabisch-culinaire ervaringen hebben we echter in Jerusalem beleefd bij een Arabische maaltijd in de open lucht, die in de tuin van een gerenommeerd hotel werd geserveerd. Grote, ronde schalen waren gevuld met hoge bergen rijst, geel gekleurd en enigszins zoet smakend. Op de top van iedere berg prijkte een gebraden schapenkop, waarvan de slager alleen het vel had gestroopt. Uit piëteit voor onze westerse opvattingen stonden er borden, vorken en messen bij, maar een rechtgeaarde Arabier stort zich met blote handen op deze lekkernij. Hij graait in de rijst, kneedt er een soort sneeuwbal van en eet het dan uit het vuistje op.

Met een BBC-reporter en een Nederlandse collega werden we aan een van de rijsttafels begroet door een van gastvrijheid stralende Arabier, die de Europeanen onmiddellijk uitriep tot eregasten aan zijn tafel. In prachtige volzinnen kondigde hij aan, dat ons een delikatesse te wachten stond en vervolgens graaide hij met een geroutineerde beweging van duim en wijsvinger de star starende ogen van het schaap uit de kop. Het linker offreerde hij plechtig aan de BBC-reporter, die het Midden-Oosten kent als zijn broekzak en dus wist wat hem te doen stond. Met een verheerlijkt gezicht liet hij de Arabische lekkernijen samen met een hap rijst naar binnen glijden en vervolgens keek hij gespannen naar onze collega, die met het rechteroog opgescheept zat. Achteraf heeft hij verklaard, dat hij aan Chatham, Tromp en De Ruyter en aan onze eventuele belangen in Jordanië dacht, in ieder geval zagen wij hem met een stalen gezicht moedig slikken.

Wij zijn de dans ontsprongen. Een smaakte, zo'n schapenoog. Wij zullen het ook nooit willen weten", heeft hij later geschreven.

Wij zijn de dans ontspronken. Een schaap heeft maar twee ogen. Onze Arabische gastheer had echter meer pijlen op zijn boog. Met een forse beweging rukte hij boven- en onderkaak van de schapenkop uit elkaar en met een enigszins verontschuldigend gebaar bood hij ons de tong aan. Die smaakte uitstekend.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

62)

„Precies. En dat is nu juist wat de moordenaar met dit hokus pokus wilde bereiken, de aandacht van zichzelf afleiden en de verdenking laten vallen op freule Hangst. De plannen voor deze moord dateren niet van vandaag of gisteren, inspecteur Bergmans. En wat de bewijzen voor mijn theorie beteft, bekijkt u dit zadel maar eens even."

Inspecteur Bergmans doet een paar stappen achteruit.

„Ik heb helemaal geen verstand van zadels," protesteert hij.

„Maar toch wel van vingerafdrukken. Kunt u er een op vinden?"

„Eens kijken. Neen. Maar daar steekt toch niets vreemds in, dunkt me zo. Die stalknecht, die dat vuile werkje heeft opgeknapt voor freule Hangst of voor wie dan ook, die heeft natuurlijk wel opgepast geen afdrukken na te laten."

„Waarom zou hij dat hebben gedaan? Het was toch doodnormaal, dat zijn vingerafdrukken op een zadel stonden dat hij gehanteerd had. Hij had immers het paard gezadeld, dat kun je niet doen zonder afdrukken na te laten."

„Nu ja, u moet niet vergeten, mijnheer Perquin, dat u hier niet te doen heeft met een van uw Amsterdamse zware jongens. Die zijn, denk ik zo, wel slim genoeg om te weten wanneer vingerafdrukken gevaarlijk kunnen zijn en wanneer niet. Maar zo'n eenvoudige Weemeroyense pummel, wat weet die daar nu van? Die heeft wel eens gehoord, dat de politie een misdadiger heeft gevonden door achtergelaten vingerafdruken! — Dat zal mij niet overkomen," — denkt hij en hij poetst het hele zadel schoon."

„Juist. En baron Hangst? Had die ook al reden zijn vingerafdrukken te verdonkeremanen? Want hij is toch maar opgestegen, later om te lunchen afgestegen en daarna, toen de honden opeens lucht kregen, weer opgestegen. Hubert Hangst was een uitstekend ruiter, inspecteur Bergmans, maar van die circus-bravourestukjes als met één zet op de rug van je paard springen zonder het zadel met de hand aan te raken, die heb ik hem nooit ten beste zien geven."

„Ja, hoort u eens, dat zijn dingen waar ik niets van af weet, hoe je op een paard klautert en zo. Mijn vader zaliger was een eenvoudige dorpsschoolmeester, in onze kringen wordt geen paard gereden," zegt inspecteur Bergmans stijfjes.

Pieter Auguste Perquin gevoelt grote lust zichzelf een schop te geven. Daar had je het weer. In deze zo vreemd door elkaar gehutselde wereld is niemand meer zeker van zijn plaats en daardoor ontwikkelen sommige mensen van die griezelige lange tenen, waarop je trapt voor je het weet.

Wat moest hij nu doen, zeggen dat rijden een genoegen was, dat sterk overschat werd? Daarmee zou hij de zaak nog maar erger maken. Merkwaardig dat het onbetekenende feit, dat je niet deed aan een bepaalde sport iemand een minderwaardigheidsgevoel kon bezorgen. Meer dan de helft van zijn vrienden reed niet, maar die hadden toch geen last van dergelijke gevoelens. Zou het er hem misschien in zitten, dat inspecteur Bergmans klein en mollig was en een blozend cherubijnensnoetje had? Dat de arme kerel leed onder dat uiterlijk en er graag had uitgezien als een echte ijzervreter? In dat geval was zijn onbekendheid met de rijkunst alleen maar de druppel, die de emmer had doen overlopen. Pieter Auguste Perquin zucht en vindt het leven lang niet gemakkelijk.

„Wat u daar zei over de reacties van die stalknecht, daar zit iets in, daar zit heel wat in," probeert hij 's mans gevoel van eigenwaarde op te kalefateren.

„U kent de mentaliteit van de mensen hier. Voor mij is die een gesloten boek en zodoende loop ik natuurlijk gevaar hun dezelfde reacties toe te schrijven als het mij bekende grotestadstype."

„Heel juist, mijnheer Perquin, heel juist. Gelooft u mij, het is die stalknecht en niemand anders. Natuurlijk heeft hij van iemand zijn orders gekregen. Zo'n type zou zelf niet het nodige initiatief kunnen opbrengen. Maar wie de man achter de schermen is, dat zal ik wel uit hem krijgen en gauw ook. En ik verwed er een lief ding om, dat die man een vrouw is." Inspecteur Bergmans lacht voldaan.

„O jeetje," denkt Perquin. „Daar heb ik het er me te dik opgelegd. Nu denkt dat alikruukje, dat hij het alleen wel afkan en slaat op hol. Of kunnen alikruken niet op hol slaan?"

In het brein van inspecteur Bergmans schijnt een dergelijke gedachte te zijn opgekomen, want hij zegt een beetje stijfjes: „Ik hoop, mijnheer Perquin, dat u mij niet kwalijk neemt, maar ik ben hier toch de verantwoordelijke persoon, nietwaar? De verantwoordelijke en de leiding gevende persoon. Het onderzoek in deze zaak is mij toevertrouwd en dat maakt het mij tot een plicht om te handelen met......"

„De voorzichtigheid, die uw gezond verstand en uw helder brein u raden. Dat ben ik geheel met u eens, inspecteur. U heeft groot gelijk, bij ons in Amsterdam is men wel eens een beetje al te vlug met arresteren en zo. Maar u moet denken, dat daar de kans op verdwijning van de verdachte ook zo ontzettend veel groter is. U heeft volkomen gelijk, er is niets dat presseert. We kunnen rustig even de gebeurtenissen afwachten. Wat zou u er van denken als we intussen eens probeerden de verschillende alibi's vast te stellen? Voor zo ver mogelijk, natuurlijk."

Inspecteur Bergmans knikt genadig en vindt, dat men dat wel kan doen, maar vergeet niet er bij te voegen, dat hij voor zich er eigenlijk weinig nut in ziet.

„Och," zegt Pieter Auguste weer vaag, „je kunt nooit weten. Ik geloof ook wel, dat u gelijk heeft als u niets belangrijks verwacht, maar......" En tot Toon, die op zijn bellen verschenen is: „Vraag mijnheer Vermuren of hij zo vriendelijk wil zijn even hier te komen."

Tom Vermuren maakt zijn entree als een woedende stier.

(Wordt vervolgd)